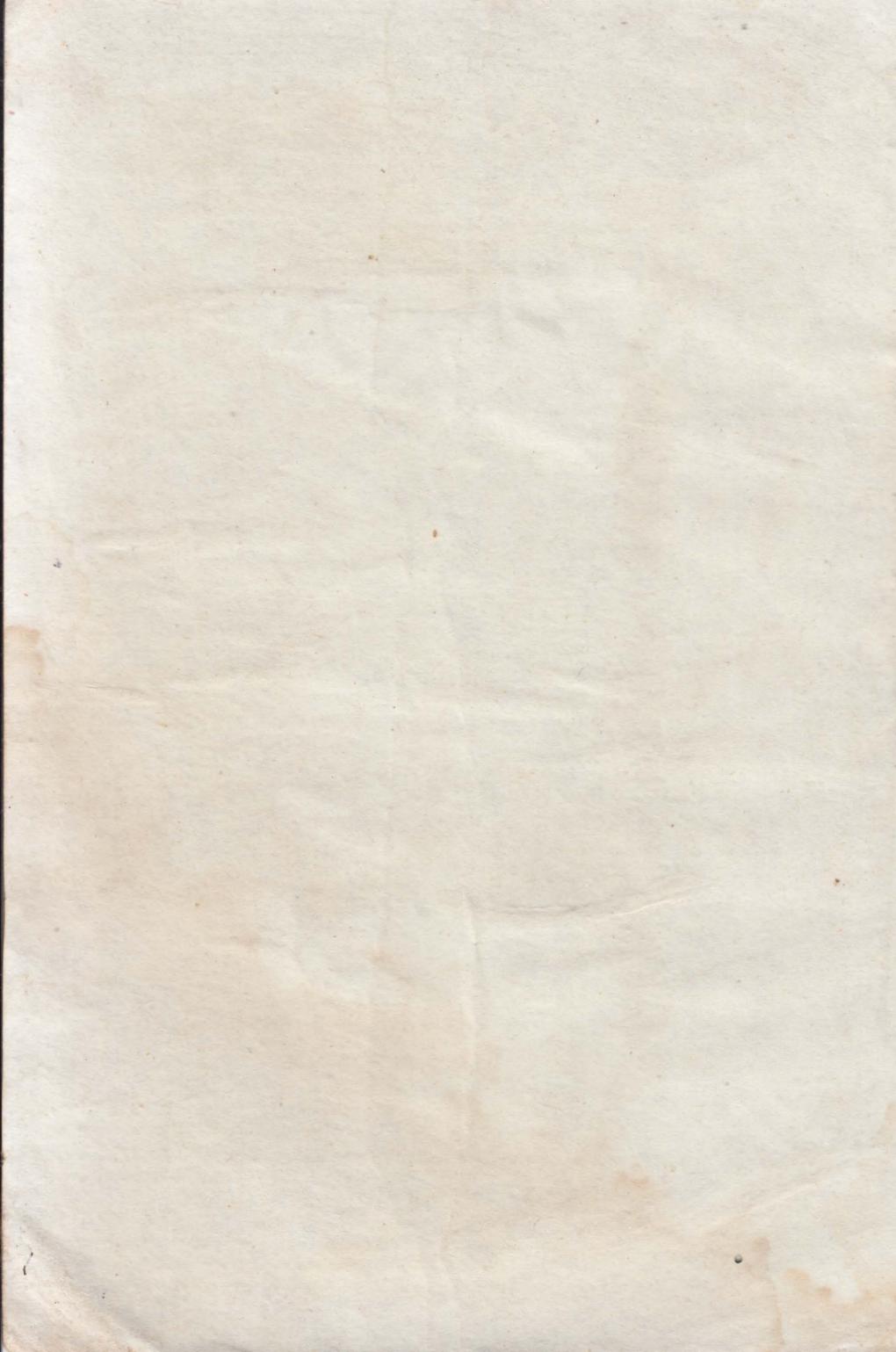

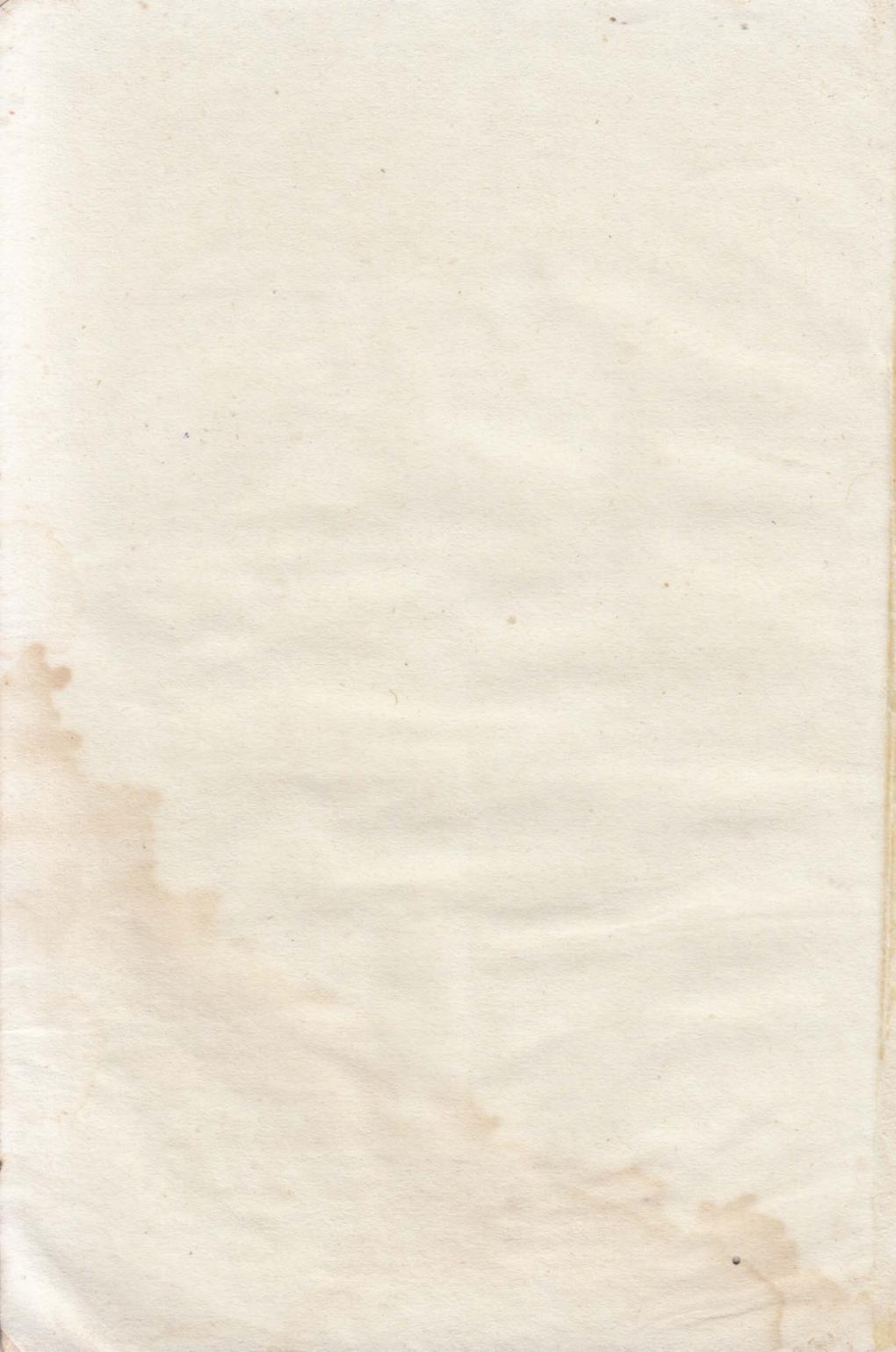
கன்றுமாதன்

க. விக்ரஹமுக்கியம்

கண்டி அரசன்

(நாட்டுக் கூத்து)

தவினார் காரா. பி. கந்தீபிள்ளை
677/9, கடற்கலை வீர
யாழ்ப்பாணம்

பாதையூர் புலவர்
நீ. மிக்கோர்சிங்கம்

வெளியீடு:

நாட்டுக்கூத்து ஒன்றியம்,
பாதையூர், யாழ்ப்பாணம்.

முதற்பதிப்பு: செப்டம்பர் 1978

உரிமை:

மிக்கோர்சிங்கம் அமிர்தவாசகம்,
10, 3-ம் குறுக்குத்தெரு,
பாலையூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

விலை: ரூபா 2-50

KANDY ARASAN

by

PULAVAR N. MICHORSINGAM

Publishers:

NAADUKKOOTHU ONTRIUM,
PASSAIYOOR, JAFFNA.

Printers:

CHETTIAR PRESS, 432, K. K. S. ROAD, JAFFNA.

கண்டி யரசினனும் காவியப்படிந்து ணர்தொட்டுத்
தண்டமிழ்ந் தாய்ச்சேவடியில் தந்துவந்த.....

புலவர்

திரு. நீ. மிக்கோர்சிங்கம் அவர்கள்

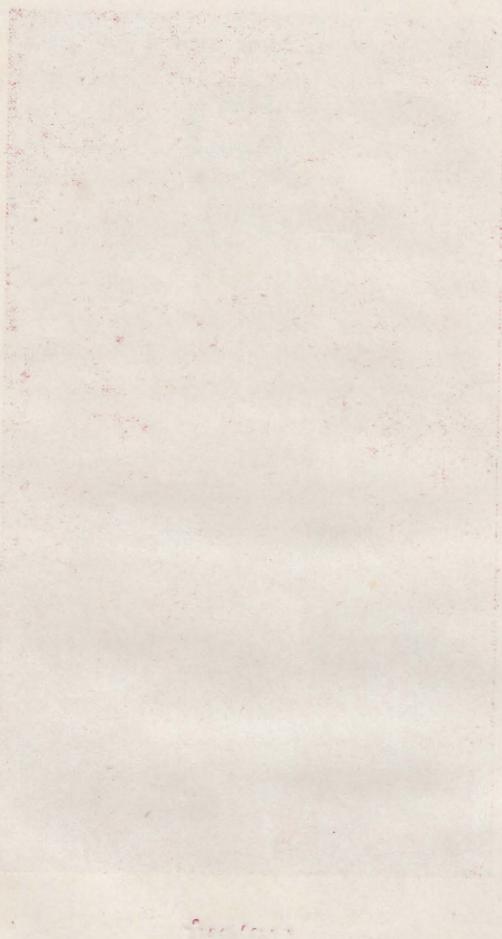
தொற்றம்:

1891-11-19

மறைவு:

1969-04-22

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠ୍ୟ କରିବାରେ ଏହା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

முன்னுரை

கலாநிதி பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

“ஆனித்திருமஞ்சன உற்சவ காலத்தில் நாவலருடைய தந்தையார், ஒரு நாடகம் பாடிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் கையில் ஏடும் எழுத்தாணியும் சட்டமும் பிடித்தபடியே சுடுதியிற் சிவபதும் அடைந்து விட்டார். அந்த நாடகத்தின் குறையை அப்போதே நாவலர் பாடி முடித்தார். நாவலருக்கு ஒன்பது வயசு” - நாவலர் சரித்திரம்.

அக்காலத்திலே நாடகம் வல்ல கல்விமான்கள் நாடகம் பாடுவதும் அண்ணவிமார் ஏற்ற பாத்திரங்களைத் தெரிவு செய்து தக்கவாறு பயிற்சியளித்து ஓய்வு காலங்களில் நாடகம் நடத்துவதும் வழக்கம். கற்றேரும், மற்றேரும் நாடகங்கள் பார்த்துத் தம்பொழுதைத் தவப்பொழுது செய்வர்.

பாஸெஷியரில் புகழ்பெற்று வாழ்ந்த திரு. நீ. மிக்கோர் சிங்கம் என்னுட் புலவர் நாவலரின் தந்தையார் போலப் பல்வேறு சிறந்த நாடகங்கள் செய்திருக்கின்றார். அவற்றுள் ஒன்று, “கண்டி அரசன்” நாடகம்.

இது ஒரு சரித்திர நாடகமாய், நாடகத்துக்கேற்றவாறு கற்பணச்சுவை செறிந்ததாயிருங்குமென்பது என் கருத்து. இதனை முற்று முழுதாகப் படித்து ரசித்து விமர்சனம் செய்ய இயலாத நிலைக்கு வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்ள கிறேன்.

நாடக ரசிகர்கள் இந் நாடகத்தைப் பேணு கிண்ற முறையிற் பேணி, பழைமையிற் தினைத்துப் புதுமையோ டொப்பிட்டு மகிழ்வார்களாக.

கலாசாலை வீதி,
திருநெல்வேலி.

சி. கணபதிப்பிள்ளை

அனிந்துரை

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள்,
தமிழ்துறைப் பொறுப்பு விரிவுரையாளர்,
இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாகம்

முழுத்துத் தமிழரின் கலாசார பாரம்பரியத்தின் ஒரு முக்கிய பண்பாகத் திகழ்வது நாட்டுக் கூத்தாகும். ஈழத் தமிழர் நாட்டுக் கூத்துக்கெனத் தனியான ஒரு வரலாறே இருப்பது எமக்குப் பெருமையளிக்கின்றது. அவ்வரலாற் றினை இங்கு சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுதல் பயனுடைத்து என என்னுடையிரேன். மேலைத் தேயத்திலே செங்வாக்குப் பெற்ற சமயங்கள், கலாசாரங்கள் நம் நாட்டிலே பரவும் முன்னர். நாடகம் என்றால் நாட்டுக் கூத்தாகவே இருந்தது. அக்கூத்து ஆடல் மரபினையும், பாடல் மரபினையும் தன்னகத்தே கொண்டதாக அமைந்தது. இத்தகைய கூத்துக்கள் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வள்ளிப் பிரதேசம், மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை ஆகிய இடங்களிலே ஆடப்பெற்றன. மேலைத் தேயத்தவர் இலங்கைக்கு வந்தேறிய காரணத்தால், அவர்களுடைய கிறிஸ்தவ சமயங்களும் இங்கு பரவலாயின. கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்கள் தமிழர் பிரதேசங்களிலே மேடையேற்றப்பட்ட நாட்டுக் கூத்துக்களைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. பெருவாரியான மக்கள் இரவிரவாக அக்கூத்துக்களைப் பார்த்துக் களிப்பதைக் கண்ட அவர்கள், அக்கூத்துக்கள் மூலமாகத் தமிழுடைய மதபோதனைகளை மக்களிடையே பரப்புதல் இலகுவெனக் கண்டனர். ஆனால் அன்று இந்நாட்டின் தமிழர் பிரதேசங்களிலே பெரும்பாலான கூத்துக்களின் கடைப்பொருள் புராண, இதிகாசக் கதைகளாகவே அமைந்தனவாகவும், ஆடல் மரபினையுடையனவாகவும் அமைந்தன. கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்கள் தம் சமய நெறி களுக்கீற்ப ஆடல் மரபினைக் கைவிட்டு, கிறிஸ்தவப் போதனைக் கதைகளை அக்கூத்துக்களுக்குப் பொருளாக அறிமுகந்தெய்து பல நாட்டுக் கூத்துக்களை நாடெங்கணும் மேடையேற்ற உதவலாயினர். ஆடல் மரபினை அவர்கள் முற்றுக்க கைவிட்டனர் என்று கூறுவதற்குமில்லை. ஆட-

லுக்கு அடிப்படையான தாளவயம் அவர்களுடைய கூத் துக்களிலே பேணப்பட்டது. இவ்வகையிலேதான் ஆடற் பண்பற்ற பல கூத்துக்கள் நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலே வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. காத்தவராயன் கூத்து, கண்டிராசன் நாடகம், பெரும்பாலான கிறிஸ்தவ நாட்டுக் கூத்துக்கள் இப்பண்பீனவாயமெந்தன. ஆடற் பண்பு இல்லாத போதிலும் இக்கூத்துக்களிலே முபாவம், தாளவயம், மனதைக் கவரும் இன்னிசை, பாத்திரத்துக் கேற்ற தோற்றம், மேடை அலங்காரம் ஆகியன செறிந்து காணப்பட்டன.

இவ்வாறு நாடெங்கனும் நடைபெற்ற பல்வகைப் பட்ட நாட்டுக் கூத்துக்களை அழியா வண்ணம் பேணிப் பாதுகாக்கவும் புத்துணர்வு வழங்கவும் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் போன்றேர் முயற்சி செய்தனர். ஆடற் கூத்து, ஆடற் பண்பற்ற கூத்து என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் அவற்றை வளர்க்கப் பாடுபட்டார். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன். அவருடைய மாணவருகிய நான் அவர் மூலமாகத்தான் பாஸையூர் கண்டியரசன் நாடகம் பற்றி முதலில் அறிந்தேன். பின்னர் பல தடவை அந் நாடகத்தினை மேடையிலே பார்க்குஞ் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. மேடையிலே பல தடவை பார்த்து மகிழ்ந்த அந்நாடகம் நால் வடிவிலே வருவதைக் கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

மாட்டேனன்றும் சொல்லி விட்டாலோ - எனைமணக்க
மாட்டேனன்றும் சொல்லி விட்டாலோ
மாட்டே னென்றும் சொல்லிவிட்ட
மேட்டிமைப் புத்திகள் தாலே
காட்டிவைப்பே னெந்தன் வீரம்
பாட்டிமைச் சிறுக்கிவர — மாட்டேனன்று

என்று பல்லவி, அருபல்லவி பாடிவிட்டு, “மாட்டே னென்று சொன்னாலா அவள் சொன்னார்” என்று கண்டிராசன் கம்பீரத்துடன் உறுமுதலும், தூதுவன் “சொன்னாலோயா சொன்னாலோ” என்று பதினிறுப்பதுமாகியன

அடங்கிய காட்சி கண்டிராசன் நாடகத்திலே நான் பெரிதும் விரும்பிய பகுதியாலும். நாலுறுவிலே அப்பாடல் களைப் படிக்கும் வாய்ப்பு இப்பொழுது பலருக்கும் ஏற்படுகின்றது. கண்டிராசன் நாடகத்தைப் பார்த்தவர்கள் அப்பாடல்களைப் படிக்குஞ் சந்தர்ப்பத்திலே பாலைஷுர் நடிகர் களை மனத் திரையிலே நோக்கத் தவறமாட்டார்கள் என்றே என்னுகிறேன்.

பாலைஷுரார் பல நாட்டுக் கூத்துக்களை மேடையேற்றி யுள்ளார்கள். ஆனால், ஒரு காலகட்டத்திலே பாலைஷுர் என்றவடன் கண்டிராசன நாடகமே எவருக்கும் உடனடியாக நினைவில் வருவதாக இருந்தது. அத்தகைய ஒரு நாட்கத்தினை நூல் வடிவிலே கொண்டுவரும் பாலைஷுர் நாட்டுக்கூத்து ஒன்றியத்தினருக்கு தமிழுலம் கடமைப்பட்டுள்ளது. மொழிபெயர்ப்பு நாடகமாகவன்றியும், எப்நாட்டு வரலாற்றுக் கப்பாறப்பட்டதாகவன்றியும் அமைவதனாலே இந்நாடகம் தனிச் சிறப்புப் பெறுகின்றது. வரலாற்றுச் சிறப்பும், கலைப் பண்பும் இந் நாடகத்திலே செறிந்து விளங்குங் காரணத்தினாலே, அது அச்சு வாகனமேறுவது பலருக்கும் மகிழ்ச்சியையளிக்குமென என்னுகிறேன்.

கையெழுத்துப் பிரதிகளிலே இருக்கும் நமது அருங்கலைச் செவவங்களாகிய நாட்டுக் கத்துக்களை அச்சு வாகன மேற்றும்போது கடைப்பிடிக்கவேண்டிய விதிகள் பல வற்றை இந்நாலிலே காணக்கூடியன்யாயுள்ளன. பழைய நாடகமாயினும் அதனைப் புதிய பாணியிலே அழகுணர்வுடனும் கலையுணர்வுடனும்; நூலுருவங் கொடுத்தல் பாராட்டுக்குரியதாகும். ஓவ்வொரு காட்சியும் அதன் உட்பிரிவுகளும் உரிய முறையிலே அறிமுகங்களையும் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்விடத்திலே ‘கூத்து’, ‘விலாசம்’ என்னும் இரண்டுக்கு மின்டையேயுள்ள வேறுபாடு பற்றிப் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் கூறியுள்ள கருத்து ஒன்றினைக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும். அவருடைய கருத்தின்படி விலாசமென்பது ஓரளவு கருநாடக சங்கீத இராகங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டதாயமையும். அதன்படிக்கு, இந்நாலாகிய கண்டி அரசன் நாடகம் விலாசம் என்னும் பகுதியிலே

அடங்கற்பாலது. ஏனெனில், பெரும்பாலான கீர்த்தனங்கள் தருக்கள் போன்றனவற்றுக்குத் தானம், இராகம் ஆகிய விபரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய விபரங்கள் ஒரு வகையிலே இந்நாலுக்குச் சாகாவரமளிப்பனவாயும் என. எத்தனையோ நூற்றுண்டுகளாக ஏருநாடக சங்கிதத் திலே பேணப்பட்டிருவரும் தானம், இராகம் ஆகிய விடயங்கள் தரப்பட்டிருப்பதால். இந்நாலிலே தரப்பட்டுள்ள பாடல்கள் என்றும் எங்கும் பாடத்தகீகளவாயும் என. இது இந்நாலுக்கு மேலும் மெருகேற்றுகின்றது. எனவே இந்நாலே யாத்தளித்த பாஸூஷ்யர்ப் புலவர் திரு. நீ. மிக் கோர்சிங்கம் அவர்கள் நம் பாராட்டிற்குரியவராகின்றார்.

இந்நாலினை வெளியிடுவோருடைய சமய நம்பிக்கைக்கு ஏற்றபடி “கருணைநிறை யேசு ரட்சாதிப்” னுக்குக் காப்புக் கூறி நூல், “அண்டமா பிராணின் பாத அருட்சரன் காப்பதாமே” என்று தொடர்ந்து கூறி, மரியன்னைக்கும் புனித அந்தோனிக்கும் வணக்கங்களை வழங்கி நாலின் கதையைத் தொடங்குகின்றது. வேலூரின் ஒரு சாலையிலே தொடங்குவதாகக் கதையைத் தொடங்கி, ஈழநாட்டின் கண்டிப் பிரதேசத்திலே கதை முடிவடைகிறது. அதற்கிண்டேயே எத்தனையோ பாத் திரங்களின் அந்தஸ்து, ஆளுமை, பெருமை, சூது, வஞ்சகம், திறன், அறிவு, கருணை, வீரம், அற்புதம் ஆகிய பல ரஸங்களையும் மெய்ப்பாடுகளையும் நாம் தரிசிக்கக்கூடியனவாயும் என்று வாழ்த்துடன் நூல் முடிவடைகின்றது.

“நீதியடனிச் சரிதைப் புலவர் வாழி
நீணிலத்தில் படிப்போர் கேட்போர் வாழியாமே”

என்ற வாழ்த்துடன் நூல் முடிவடைகின்றது.

இத்தகைய நாலினைத் தமிழுலகுக்கு அளித்த பாஸூஷ்யர் நாட்டுக்கூத்து ஒன்றியத்தினர் தமிழ் நாடக உலகுக்கு மாத்திரமன்றித் தமிழ் உலகு முழுவதுக்குமே தொண்டாற்றியவரென என்ன வேண்டும். அவர்களுடைய இம்முயற்சி நல்நிலை எய்தவும் நாட்டு மக்களுக்கு மேனிலை கொடுக்கவும் நான் மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

பலாவி வீதி,

திருநெல்வேலி.

78-09-02

அ. சண்முகதாஸ்

பதிப்புரை

தமிழ்மொழி இயல், இசை, நாடகம் என்ற முப்பிரிவுகளைக் கொண்டதாய் விளங்குகின்றது. நாடகம் என்பதற்குக் கூத்து என்றெருநு பொருளுண்டு. கூத்தின் பெருமையை இளங்கோவடிகளின் சிலப்புதிகாரத்திலே பரக்கக் காணலாம். இத்தகைய கூத்துக்கள் பண்டுதொட்டே மக்களுக்கு வாழ்வியலைக் கூறுவனவாகவும், சிறந்த பொழுதுபோக்குச் சாதனங்களாகவும் அமைந்துள்ளன. கூத்தைத் தமிழறிஞர்களும், அவர் வழிவந்த அண்ணுவிமார்களும் இன்றுவரை பேணி வந்துள்ளனர்.

கூத்து என்ற சொல் குதி என்ற வினையடியிலிருந்து பிறந்தது. எனவே குதித்தாடுவதுதான் கூத்து என்ற முடிவு பெறப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் நடைபெறும் நாட்டுக் கூத்துக்கும், தெருக்கூத்துக்குமிடையே நிறைய வேறு பாடு உண்டு. சமூத்தின் கரையோரப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களும், விவசாயிகளும் தங்களது ஒய்வு நேரங்களைப் பயன்தரு முறையில் கழிப்பதற்கு நாட்டுக் கூத்துக்களை நடாத்தி அவற்றை வளர்த்தும் வந்தனர். ஆனாலும் இந்நாட்டில் நாட்டுக் கூத்துக்களைப் பேணி வளர்த்தவர்கள் கத்தோலிக்கரே என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. மக்களிலும் பார்க்க மதகுருக்கள் ஒருபடி முன்னிட்டு தம் சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கு ஏற்ற ஒரு சாதனமாக நாட்டுக் கூத்துக் கலையை ஆதரித்தனர். அவர்களின் பெருமூற்றுகியினால் மூவிராசாக்கள் நாடகம் என்றிக் எம் பரதோர் நாடகம், ஞானசுவந்தரி நாடகம் போன்றவை மேடையேறின. சமூத்திலே மன்னர், யாழ்ப்பாணம், புத்தளம், சிலாபம், திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு முதலிய மாவட்டங்களிலே நாட்டுக்கூத்துக்கள் பயின்று வந்தபோதும் சிறப்பாக மன்னர், வங்காலை, பேசாலை, பாஸூஷுர், குருநகர், நாவாந்துறை, மாதகல், சில்லாலை போன்ற வடபிரதேச பகுதிகளிலே தெரோலிக்கமத சம்பந்தமான கூத்துக்கள் சிறந்து விளங்கின. இன்றும்கூட சிலாப மாவட்டத்திலுள்ள மருதங்கேணி என்ற இடத்தில் தரமான நாட்டுக்கூத்துக்கள் மேடையேறுவதைக் காணலாம்.

நாட்டுக் கூத்துக்களில் வடமோடி, தென்மோடி என்ற இரு பிரிவுகள் காணப்படுகின்றன. வடமோடியில் இராமாயணம், பாரதம் போன்ற வடமோழிக்காவியங்களைத் தமுகிய வீரக்கதைகள் இடம்பெறத் தென்மோடியிலே தமிழ்க்காவியங்கள் சார்ந்த காதற்கதைகள் இடம்பெற்றன. வடமோடியில் இலகுவான ஆட்டம் ஆடப்பெறத் தென்மோடி யில் கலைநுப்பம் வாய்ந்த ஆட்டம் கைக்கொள்ளப்பட்டது. தென்மோடியில் இயங்கும் நடிகர் பாடிக் களைப்புற்றதும் ஆடுவர். அவ்வேளையில் பக்கப்பாட்டுக்காரர் தொடர்ந்து பாடி உதவுவர், இச் சிறப்பு வடமோடிக்கில்லை. வடமோடியில் சாதாரணமாகப்பாடி, வசனங்களைப் பேசும் வேளையில் பாடும்போது இழுத்துப்பாடுவதையும் வசனத் திலும் அதே பானியைக் கையாணுவதையும் தென்மோடி யிற் காணலாம். வடமோடியில் நடிகர் அணியும் உடை, ஊள், முடி என்பன பாரங்கொண்டவையாயிருக்கத், தென்மோடியில் அவை பாரமற்றவையாகவே அமைந்திருந்தன.

நாட்டுக் கூத்து வரலாற்றில் மன்னார் பிரதேசத்திற்குத் தனியிடமுண்டு. அங்கு ஆடப்பெறும் கூத்துக்கள் மாதோட்டப்பாங்கு, யாழிப்பாணப்பாங்கு என இருவகையாயுள்ளன. மாதோட்டப்பாங்கத் தென்பாங்கு எனவும், யாழிப்பாணப்பாங்கங்கை வடபாங்கு எனவும் அழைப்பர். மாதோட்டப்பாங்கு கர்நாடக இசையைத் தமுகியதாயிருக்க, கர்நாடகம், இந்துஸ்தானி, சிந்து முதலியவற்றின் கலப்பிசையைக் கொண்டதாக யாழிப்பாணப்பாங்கு அமைந்தது. இவ்விரு பெரும்பிரிவுகளும் முக்கிளைகளாகய் பிரிந்து இயங்கி வந்தன. அவை நான்குமணிநேரங்கொண்ட வசனவாசகப்பா (வாசாப்பு), ஒரிரவு முழுவதையுங்கொண்ட வாசகப்பா. இரண்டு அல்லது மூன்றிரவுகளைக் கொண்ட நாடகம் என்பன. ஆனால் ஒரே நாடகம் இம்முன்று பிரிவுகளையும் தன்ன கத்தே கொண்டு மேடையேறுவதையும் அப்பகுதியிலே காணலாம்.

யாழிப்பாணத்திலும், வடமோடி, தென்மேசடி வகை கள் காலத்திற்குக்காலம் நடைபெற்றுள்ளன. ஆனால் வட-

உக்கோட்டை என்ற பகுதியிலேதான் சிறந்த ஆட்டத் தோடு கூடிய தெண்மோடிக் கூத்துக்களை இன்று காளைக் கூடியதாயுள்ளது. தமிழ் மக்களின் பரம்பரைச் சொத்தான நாட்டுக் கூத்து நாகரிக முதிர்ச்சியினால் வித்துவச் செருக்குக் கொண்டோருக்கு வேம்பாகச் சைந்தகாலம் ஒன்றுண்டு. ஆனால் இன்றே அம்மார்சத்திரையைக் கீழித்தெறிந்து கலைநயமும், கவிதைச்சிறப்பும் கொண்ட நாட்டுக் கூத்துக் களை மக்கள் இனங்கள்கு போற்றத் தலைப்பட்டு விட்டனர். உயிர்த்துடிப்பும், உணர்ச்சி வளமும் கொண்ட பாடல்கள் மக்களைக் கவருவது இல்லே.

இவ்வகையிற்தான் கண்டி அரசன் என்ற நாட்டுக் கூத்தைப் பாஷையூர்ப் புலவர் திரு. நி. மிக்கோர்சிங்கம் அவர்கள் யாத்தளித்துள்ளார். 1952 இல் புலவரால் இயற்றப்பட்ட இந்நால் கண்டியின் கடைசி மன்னைப்பற்றிய தாழும். வரலாற்றுக் குறிப்புகளுடனே கந்தபணைத் திறனையும் கலந்து இந்நாலைப் புலவர் ஆக்கியுள்ளார். சத்தியவந்தன். அவைசு. கிறிஸ்தோப்பர், மதியானந்தன், கட்டப்பொம்மன் முதலியன் இப்புலவர் இயற்றிய நாடகங்களுள் சில. பாஷையூரின் வரகவி திரு. மு. சுவாமிபிள்ளை அவர்களின் ஆக்கங்களில் இவர் ஈடுபாடு கொண்டவராயிருந்தார். பாஷையூர்ப் புலவர் அதிரியானின் வழிகாட்டல் இவருக்குக் கிடைத்தது. யாழ்ப்பாணம் பறங்கித் தெருவைச் சேர்ந்த பண்டிதர் யுவக்கின்பிள்ளை அவர்களைத் தம் குருவாகக் கொண்டு செய்யுளிலக்கணங்களைக் கற்ற புலவரின் சமகாலத்தவர்களாகச் சண்டிக்குளி புலவர் திரு. வெ. மரியாம் பிள்ளை, மாதகல் புலவர் திரு. சூசைப்பிள்ளை, குருநகர்ப் புலவர் திரு. நீக்கிலாஸ், பாஷையூர்ப் புலவர் திரு. வ. கம்பிள்கேல் (தொம்மையார்) பாஷையூர்ப்புலவர் திரு. பெ. கிறிஸ்தோப்பர் என்போர் விளங்குகின்றனர். ஈழத்தில் நாட்டுக்கூத்து வளரத் தன்னுலான பங்கைச் செலுத்தியுள்ளது என்ற முறையில் பெருமைப்படும் பாஷையூரில் முகிழ்த்த பாஷையூர் நாட்டுக்கூத்து ஒன்றியத்தின் கண்ணி முயற்சி இது. குற்றங்களிருந்தாலும் குணங்கண்டு மகிழ் வீரர்கள் என்பது என் நம்பிக்கை.

நவீன நாட்டுக் கூத்து என்ற போர்வையிலே, கூத்துக்கு உயிரளிப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு, தற்காலச் சினிமாப்பாணி யைப் பின்பற்றி மக்களை ஏமாற்றும் மோவிள் திருக்கூட்டம் ஒன்று, புதுக்களம் அமைத்திருப்பதை மனவருத்தத்துடன் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு நாம் தள்ளப் பட்டிருக்கின்றோம். கையெழுத்துப் பிரதிகளிலுள்ள கூத்துக் களை நாட்டுக்கூத்து அபிமானிகள் அச்சுவாகனமேற்ற முயற் கிக்க வேண்டும். இனிமேலும் இலைமறை காயாயிருக்கும் பல புலவர்களின் பாடல்களைத் தம் சொந்தச் சரக்காக்கி சுயவிளம்பரம் தேடும் ஒரு சிலருக்கு அவைகளைப் பலியிட்டு நாம் மௌனம் சாதிக்க முடியாது. இதனால் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலுள்ள இப்புலவரின் கவிதைச் செல்வங்கள் மக்கள் ஆதரவுடன் தொடரிந்து நூலுருவம் பெறும் என்ற உறுதிப் பாட்டையும் உங்களுக்கு அளிக்கின்றேன்.

முதுமையும், நோயும் பற்றிப் பிடித்தபோதும் தமிழின் மேற்கொண்ட தனியாத காதலால் முன்னுரை வழங்கிய தமிழேயருவான கலாநிதி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களின் அடிச்சுவட்டிலே நாட்டுக்கூத்து நல்லதொரு வளர்ச்சிகாண அணிந்துரை வழங்கிய கலாநிதி. ஐ. சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றி என்றும் உரியது.

அச்சுப் பிரதிகளைத் திருத்தி ஆவன செய்த பண்டிதர் திரு. செ. செல்வரத்தினம் அவர்களுக்கும், பிரதியாக்கத்திற்கு உதவியதுடன் இந்நாலுருப் பெறப் பெருந்துணை புரிந்த ஆசிரியர் திரு. அ. பிலிப்பையா அவர்களுக்கும், இந்நாலுக்கு மனங்கவரும் வகையில் கைவண்ணம் காட்டி நிற்கும் ஓவிய நண்பர் ரமணிக்கும், இந்நாலே அழகிய முறையில் அச்சிட்டுத்தவிய செட்டியார் அச்சகத்தினருக்கும், இறுதியாக நூலின் ஆக்கத்திற்கு உறுதுணைப்புரிந்த பெருமக்களுக்கும் என் நன்றி என்றுமுரியது.

பாகைஷ்யர்,
யாழ்ப்பாணம்.
78 - 09 - 10

மு. சிங்கராயர்

துக்காக விடுவதோபரி முன்றாக தூதிக்கை கடிபாடு காலை
விரைவாய்வேசி கொந்திடு. இங்களில் தூதிக்கை விடுவதோபரி
எக்குறி நகரினால் முழுநாய்க் கீர்க்கை தூதிக்கை பெற
தூதிக்கையை தூதிக்கை விடுவதோபரி முன்றாக தூதிக்கை விடுவதோபரி
ஏன் வாட தூதிக்கை யெல்லை வாங்களில் தூதிக்கை குடும்ப
கதாபாத்திரங்கள். வருவிசைக்குறைப்பு
ஏவு ஏவு விடுவதோபரி குடும்பத்தோபரி என்க
முதுக்குறையை ஏவுவதோபரி முதுக்குறையை விடுவதோபரி பெ

கண்ணுசொமி	—	கண்டி அரசன்
கீர்த்திசிங்கன்	}	
ஆலப்புளை	—	முதன்மந்திரி ஆலுமிலை
முள்ளிக்கொடை	—	மந்திரி
பிரமித்தளை	—	மந்திரி
திசாநாயகன்	—	சேநேதிபதி
சௌமநாதன்	—	செட்டியார்
பிறவுன்றிக்	—	ஆங்கில ஆளுநர் பவி
இட்டா	—	ஆங்கில மந்திரி
குணரத்தினம்	—	ஆங்கில சேனைத்தலைவன்
மிதுர்பாவி னி	—	தாதுவன்
குமாரிகாமி	—	மன்னனின் மனைவி
ரஞ்சிதபூஷணி	—	ஆலப்புளையின் மனைவி
கனகமணி	—	குமாரிகாமியின் தங்கை
தாதுவர்	—	தோழி தூதிக்கை பெறுவதோபரி
காவலர்	—	தூதிக்கை விடுவதோபரி குடும்பத்தோபரி
குழிமக்கள்		
குழந்தைகள்		

கண்டி அரசன்

காப்பு விருத்தம்

சிரோங்கு பரம கிறீஸ்துவ சொருப
 சிறீயேகன் திருமலர்த்தாள் சிரமே குடி
 பாரோங்கு பொன்னிலங்கை மத்தி தன்னில்
 பலவளமும் செறிந் திலங்கும் கண்டிதேசம்
 ஏரோங்க ஆட்சிசெய்த கீர்த்தி சிங்கன்
 எழில்சரிதை முத்தமிழாய் இசைத்துக் கூற
 காரோங்கு அருள் வேதங்கை வந்த
 கருணைநிறை யேசு ரட்சாதிபன் காப்பாமே.

காப்பு

தெண்டிரை யுடுத்தலங்கா தேசமத்தியி விலங்கும்
 கண்டிமா நகரையாண்ட காவலன் சரிதைகூற
 பண்டதும் புரிபவத்தைப் பலுகிடாதமர்த்தும் யேசு
 அண்டமா பிரானின்பாத அருட்சரண் காப்பதாமே

விருத்தம்

ஆறிலொரு கடமைபெற்றுப் புகியை ஆண்டு
 அனுதினமும் குடிகளைத் தற்காத்துப் பிள்ளூர்
 வீறுகொண்ட கீர்த்திசிங்கன் காதை தன்னை
 வியனுலகில் நாடகமாய் இயம்பு தற்கு
 ஆறுகுடம் நீரை மனப்பந்தல் தன்னில்
 அமிர்தரச மாக்கிவைத்த அமலன் தாயின்
 தேறுதல்கொண்டே அடியேன் தமக்கு நின்தாள்
 தெரிசனை தந்தாரும் மரியன்னை யாமே.

வினாக்கள்

வரிவேத வெவராக்கிய மிகுந்த ஞானி
 வாரிவாழ் மயிலைக் கறிவுரைத்த ஞானி
 திரியேக சுதனைக் கரத்திருத்தும் ஞானி
 தியலைக தனை எரித்திட்ட ஞானி
 பரிவுடனே யாலம்கை உண்ட ஞானி
 பார்த்திபன் சேய்குழலை ஓட்டும் ஞானி
 திரிதமிழும் அடியேனுக் குரைக்கும் ஞானி
 தெண்டனிட்டேன் அந்தோனி முனிநின் பாலே.

ವೆಶ್ವಾರಿನೆ ಹುಗ್ ಕಾಲೆ

கண்ணுச்சாமி, மனைவி மிதுர்பாவினி

வறுமையால் வாடித்துயருற்ற இருவரும் வேஹார் வீதி வழியே விரக்கியுடன்

கண்ணுச் சாமி தந

இரசம்: தேசிகதோடி

தாளம் : ஏகம்

பூமனமே என்னிய கோமளமே ரஞ்சித மின்னுளை - இந்தப் பூதலத்தி லூதியமற் றேதுசெய்வோம் மாதரசிநாழும்

மிதுர்பாவினி தஞ்

பைந்தாரணி இந்திரனே சுந்தரனே எங்கள் சுயதேசம்-நம்மை
ஏற்றிடாது நாட்டங்கொண்டால் வேற்றுர் செல்வ
துத்தமங் கண்ணளை

கண்ணுசாமி தரு

கிரத்தினங்கள் தத்தியோளிர் மெத்துவளர் மாவிலங்கா
புரிக்கு - நாமும்
இத்தினத்தில் செல்வோமெழில் உத்தமியே நின்மதியா
வரையே

மிதுர்பாவினி தரு

பத்தாவுரை தட்டுவேனே வித்தாரனே நின்மதிபோல்
நாமே - அந்தப்
பால்வளம்பொழியும் பொன்னின் மாவிலங்கைக்
கேகிடுவோம் நாமும்

இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியை அடைந்த கண்ணுச்
சாமியும் மனைவியும் களைப்படைந்து

கண்ணுச்சாமி விதுத்தம்

வண்டளையகுழல் நிழற்றும் மானே தேனே
வாலமதி யாலவிழி வயங்கு பானே
இன்றிலங்கை வந்தோம் நாம் உழைப்புநாடி
எழிலுறு மாமலர்த்தடம் சூழ் ஏற்றமுள்ள
கண்டியெனும் நகரடைந்து கதிர் காமத்தான்
கடாட்சமுற்று வாழ்ந்திடுவோம் சயிலை வென்ற
ஒண்டொடியே இத்தாக மருங்கிலுற்ற
ஒங்குமர நிழவிருந் தேகு வோமே

கண்ணுச்சாமி வசனம்:

பெண்ணே! அதிக தூரம் நடந்து வந்ததால் களைப்பா
யிருக்கின்றது. இதில் சற்றுநேரம் தங்கியிருந்து இராச
அரண்மனை வேலைதேடி அங்கு செல்வோம்.

கண்டியின் மந்திராலோசனைக் கூடம்

ஆலப்புளை, திசாநாயகன், முள்ளிக்கொடை, பிரமித்தளை
கண்டியின் ஆட்சி நிர்வாகம் பற்றிக் கலந்துரையாடல்

ஆலப்புளை வசனம்!

மதிநுட்ப நூலோடுடை மந்திரத் தலைவர்காள்! இந்துமா சமுத்திர நித்திலமாகிய இவ்விலங்காபுரியின் மத்தியதானமாகிய கண்டி மாநகரை இராசதானியாகக் கொண்டு மாநிலங் காவலனாவான் மன்னுயிர் காக்கும் காலை தானதற்கிடையூறு தன்னால் தன் பரிசனத்தால் சனமிகு பகைவரால் கள்வரால் உயிர் தம்மாலான பய ஷைந்துந் தீர்ந்து அறங்காத்து வேட்டல், ஒதல், ஈகை, தவம், சத்தியம், இரக்கம், பொறுமை, ஆசையின்மை என்னும் எட்டுத் தருமங்களையுங் கடைப்பிடித்துத் தன் னுயிர் போல் மன்னுயிராகிய எங்களையெல்லாம் அன்புடன் பரிபாலித்துவுந்த நம் மன்னர் மன்னவன் சந்ததி யின்றிச் சடுதியாய்க் காலன் கைப்பட்டமையால் முதலில் அவரான்மா சாந்தியடையும் வண்ணம் கடவுளைத் தொழுவோமாக. மதியில்லா வானமும், மன்னவனில்லா நாடும், சுருதியில்லாக் கிதமும் ஒரு போதும் சிறப்படையாதெனப் பெரியோர் கூறுவர். எனவே அதற்கேற்ப நாட்டை நிர்வகிக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திசாநாயகன் வசனம்:

இயற்கையாகிய நுண்ணறிவைச் செயற்கையாகிய நூலறிவோடு உடையராய் அமைச்சர்களே! இற்றை நாள் வரைக்கும் வாழையடி வாழையாய் வளர்ந்து வந்த நம் அரச பரம்பரை இன்று கடைசியான நம் அரசனால் இடையீடானதையிட்டு மனம் வருந்த வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். இதனாலன்றே ஆவது விதியெனில் அனைத்தும் ஆயிடும்; போவது விதியெனில் அனைத்தும் போயிடும் என்றனர். எனவே இனி நடக்க வேண்டியதையிட்டு நான் ஆலோசித்துவிடத்து பழைய அரசாங்கத்தில் பிரதமராய் இருந்தவரை அரசராக்கலா மென்பது எனது அபிப்பிராயம்.

முள்ளிக்கொடை வசனம்:

திசாநாயகரே! பழைய அரசாங்கத்தில் பிரதமராய் இருந்தவர் புதிய அரசராய் வருபவருக்குப் பக்கபலமா யிருந்து அவர் அனுபவம் பெறுமளவும் ஆட்சி முறை வழுவாது செய்யவேண்டியிருப்பதினாலும் வயது முதிர்ந் தவராயிருப்பதினாலும் அவரை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதென்பதை மிக வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கிறேன்.

ஆலப்புளை வசனம்:

மதியுக மந்திரிகாள்! நம் முன் இருப்போளில் கல்வியறி வில் மேம்பட்டவரும், இராச தந்திரியும், நற்குண நற் செய்கைகளினால் குடிகளில் அன்பைப் பெற்றவருமாகிய பிரமித்தளை என்பவரை அரசராகத் தெரிவு செய்தல் தகுதியென்பது எனது அபிப்பிராயமாகும்.

முள்ளிக்கொடை வசனம்:

ஆலப்புளை அவர்களே! நீர் சொல்வதைப் பார்த்தால் குடும்ப ஆட்சி நிலை வேண்டுமென்பதே உமது கருத்தாகும். தகுதி இல்லாதவரைத் தெரிவு செய்வதிலும் பார்க்க அவர்களின் பெருமை இருந்தபடியே இருக்க விட்டுவிடுதல் மிக மேலான செய்கையாகும். எனவே தாங்கள் சொல்லிய முடிவை நான் மறுக்கிறேன்.

திசாநாயகன் வசனம்:

அமைச்சர்களே! முள்ளிக்கொடையவர்கள் இந்தப் பதவியை எதிர்பார்த்து இருப்பதால் அவரே இந்த இராச்சிய பாரதத்தை ஏற்று நடத்தும்படி நான் வேண்டுகின்றேன்.

பிரமித்தளை வசனம்:

கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யுமிருவினையும் ஆன்ற அமைச்சர்களே! இன்று நடந்த ஆலோசனைச் சபையின் முடிவை யான் சுருங்கக் கூறின் அவை ஒற்றுமையின்மை, அபிப்பிராய பேதம் என்னும் இரண்டு

கருத்தினுக்குள் அடக்கலாம். ஆன்றமைந்த ஆர்வமுள்ள உங்களுக்குள்ளே இவ்விப்பிராய பேதம் இருப்பது வருந்தக்கூடியதொன்றுகும். ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு - நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே என்பதற்கொப்ப நம்மாட்சிக்கு இழிவை ஏற்படுத்தாது விழிப்பாயிருப்பது நம்மவரின் கடமையாகும். அன்றியும் அஞ்சாமை, ஈசை, அறிவு, ஊக்கம், தூங்காமை, துணிவுடமை இவையோடுதான் கற்றுணர்ந்த தருமத்தின்படி நடந்து நாட்டில் பாவமான செய்கைகள் நிகழாமற் காத்து வீரத்தில் மிக்க சிறப்புடையோனே அரசனாதற்குரியவன் என நூல்கள் கூறுவதால் இப்படிப்பட்ட சிறப்புகளையுடைய ஒருவரேனும் இச்சபையில் இல்லாதபடியால் இதையிட்டு சிந்தித்தல் முறையாகாது. ஆகையால் நம் மரபுமுறைப்படி பட்டத்துயானையைச் சிங்காரித்து அதன்கையிலொரு பூமாலையைக் கொடுப்போம். அம் மாலையை யானையாருக்குச் சூட்டுகிறதோ அவரே அரசராய் வருவதற்குரியவராவர். இதுவே நலமென நான் நினைக்கிறேன். உங்கள் அபிப்பிராயம் என்னே?

மந்திராலோசனை முடிவின்படி பட்டத்து யானையிடம் மாலையைக் கொடுத்துவிட அது வீதியின் மரநிழலில் அமர்ந்திருந்த கண்ணுங்சாமியின் கழுத்தில் அம் மாலையைச் சூட்டுகிறது. சூட்டியதும் கண்ணுங்சாமி அரச மரியாதையுடன் அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு இராச சிங்கன் என்ற பெயருடன் முடிசூட்டப்படுகின்றன.

அரசசபை

இராசசிங்கன், பிரமித்தளை, முள்ளிக்
கொடை, திசாநாயகன், ஆலப்புளை

அரசவையில் மன்னன் நாட்டுவளங்களைக் கேட்டுஅறிதல்

பிரமித்தளை தரு

இராகம்: ஆனந்தபைரவி

தாளம்: ஏகம்

மிக்கவரும் போற்றுசிங்கனுக் கிரமமான துங்கன்
 மின்னுமிசை மாழுடியான் மன்னன் கீர்த்திசிங்கன்
 தக்கநகர் கண்டிவள மிக்கண்மே ஒதுதீரன்
 தார்சபை தனிலேத்தி நேரமே செல்வேனே
 இராசதானியின் கருமமானதை அகத் துணரிந்ததீரன்
 பிரமித்தளைப் பிரதானியும் நான் தானே.

முள்ளிக்கொடை தரு

இராகம்: சங்கராபாரணம்

தாளம்: ஆதி

மதிமெத்திய சூரன் நிதிமெத்திய தீரன்
 பதியுத்தம ராசன் அதியுத்தம போசன்
 பகரனும் சட்ட நிபுணனை யுற்ற
 பகர்மந்திரி யானுமிச் சபையில் வந்தேனே

எடைபெற்ற ஆல இடையுற்ற மாதர்
 நடைபெற்ற முள்ளிக் கொடையுத்தமன் நானே
 நவில்கண்டி நீதி முறைமன்ற மேக
 இதுததி தங்கா தேகிடு வேனே.

ஆலப்புளை தரு

இராகம்: எதுகுலகாம்போதி

தாளம்: அடதாளம்

சுபசுப சுபகுண சூரன்நான் - புவியவர்
 பணிமணி யணியுமுத் தாரன்நான் - கலையுல
 கதனில்மதி மிகுதியுறு மலைபோல்புய விறலோர்துதி
 கற்பனு மிகுவல்ல விற்பனன் நானே.

திரிலோகமும் புகழும் உயர்தின்னைலன் - ஈழம்
 திகழும் நாடரசனின் பண்ணவன் - ஆலப்
 புளையென்று உலகின்று நவில்கொண்டு புகழ்கின்ற
 தவயுத்தம பிரதமர் எனும்மந்திரி யானே!

திசநாயகன் தரு

இராகம்: மோகனம்

தாளம்: ஆதி

சிர்படைத்த திறலோன் சிங்களப்போர் படைத்தவிற்
வோன் - பகு

சிறிசேர் விக்கிரம அரசசிங்கனது முனைவற்ற
சேனைக் கதிபனும் நானே

பண்டுசங்கமர்களும் புகழ் கொண்டவின்டு பதிசேர்-இந்த
கண்டிமாநகரை இன்றுகுழுமவை சென்றிட மனமே
கொண்டு செல் வேனே!

தண்டமிழ்க் கலைகளும் ஈழம் கொண்டமிழ்க்கலைகளும் - பகு
உண்டு மேதாவியான் என்ற பட்டமது
கொண்ட திசாநாயக பேருஷ்டவன் நானே -

கீர்த்திசிங்கன் தரு

இராகம்: மோகனம்

தாளம்: ஆதி

அகிலமும் புகழு மொய்கார உத்தமன்
முகிலமும் அடர் கொடையான தத்துவன்
சிகிவரு பரஞ்சி யான சித்தசன்
எகிநடை மாதர்கள் பார்ஜவ பெற்றவன்
எங்கும் தொனிபெருகும் பம்பைக் கொடிகவிய
சக்கை பொங்கு கீர்த்தி சிங்ககோ நானே.

மறையவர் அறை பிறழாது வேதமா
முறை நிறைவாகவே ஓத நாளுமே
பொறையுடன் திறைபகு வேற்றுஇறை யவர்
நிறைவுடன் தந்தரசாள் பராக் கிர்ம
நிருபன் நிதிமணிகள் பெருகும் கண்டிநகரின்
கரும மறியக் கொலுவிடமே செல்வேனே.

கீர்த்திவசனம்!

பெருமைமிக்க மந்திரி பிரதானிகளே! யானானாரு புதிய
அரசனுயிருப்பதால் இந்தகர் வளங்களை அறிய ஆவலுற்
றேன். அவைகளை எனக்குத் தெரிவிப்பீர்களாக.

கொச்சகம்

பிரமித்தனை:

வீசுபவன முள்ளடங்கி விம்மிப்புடைத்து விறுவிறுத்து
ஆசம்பந்தை பழித்தமுலை அளிசேர்விழியார் மயங்கதிபா!
பேசும்பஞ்ச திரவியங்கள் பெருகும்நகரின் வளமைசொல்
வேன்

பிரமித்தனை தரு

இராகம்: நாதநமக்கிரியை

தாளம்: ஆதி

தேசலவும் பொன்கமழும் தேர்வேந்தனின் ஏக - எங்கள்
தெரிசிகனே மும்மாரி வருசிக்குமே திங்கள்
தேக்குடன் தேபிலைகோப்பி தென்னைபலா வழை - எங்கள்
தேசத்திலேபல வாசமலர் கரும் தேர்ச்சியுடன் செழிக்கும்

கொச்சகம்

கண்ணல் செந்தெல் கொக்கோவும் கறுவா பெருகு கழனிகளும்
அண்ண மனிக்கும் சத்திரமும் ஆதுவர்க் குச்சாலை களும்
எண்ணற்கரிய வனப்புடனே இலங்கும் கண்டி நகரமையா

தரு

கன்னியர்கள் கற்புநெறி கதித்தபொன்னின் நாடு - நல்ல
காரருவி வழிந்தோடு முத்தை யடைகாக்கு மன்னப் பேடு
அந்திசந்தி வேதியர்கள் அர்ச்சனை தப்பார்கள் - மிகு
அண்ணியோன்னியமாய் எண்ணிக்குடிகளு மன்புடன்
வாழ்வார்கள்.

வசனம்:

பிரதம அமைச்சரே! என் நிர்வாகத்தின் கிழுள்ள பணி
கள் இவை. இதை மன்னனுக்குச் செப்புவீராக.

முள்ளிக்கொடை தரு

இராகம்: புன்னைகவராளி

தாளம்: திரிபுடை

வேலைக் கரத்தணி கெம்பீரமா - மதி
ஆஸ்புளைப் பிரபுவே கேளுமின்
ஞாலத்தவர் கடமைதப் பாதே - வரி
கோலத்துடன் கொடுத்து வாருரே!

ஒட்டர்கள் கட்டும் சூளமானதே - மிகு
திட்ட மாச்சது பிரதானியே
வெட்டு வாய்க்காலும் நடைவீதியும் - தல்ல
திட்டமாய்ச் செய்து முடித்திட்டோமே.

வசனம்:

ஆஸ்புளைப் பிரபுவே! என் பொறுப்பிலுள்ள போக்கு
வரத்துத்துறையும் கைத்தொழில் வர்த்தகப் பணிகளும்
ஒரு குறைவுமின்றிச் சிறப்பாக நடக்கின்றதையா.

தி சாநாயகன் தரு

இராகம்: நாதநமக்கிரியை

தாளம்: ஆதி

கண்டிகை மாபண்டிகை முத்தார - சோதி
அண்டிநர் பிரதம சந்திரமுகவானா

இந்நகரில் பண்ணீர்வகை தானை - முற்றும்
நன்னயமாய் எண்ணிக்காவல் பண்ணைவைத்தேன்நானே.
பிதுறுதால் காலமலையின் மேலே - மிகு
பிரமாண்டமாய் பிரங்கிகள் நிரையாய் வைத்திட்டேனே.

வசனம்:

பிரதமரே! எங்கள் நாட்டில் மூலப்படை, காட்டுப் படை, கூவிப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை, நாட்டுப்படை என்னும் அறுவகைப் படைகளை வைத்துக் காவல் புரிகின்றேன் ஐயா.

ஆலப்புளை ஆசிரியப்பா

கைதீர்ந்து விளங்கு மதிநுதல் விழியார்
மயங்கிட விளங்கு மாரவுனே
மகிதலத் தரசர் பரவு காவலனே
மனுமுறை தவரூதா திபனே
தையலராடத் தவளா முக்குடைகள்
தரித்திடு நிழலில் வீற்றிருக்கும்
தயாநிதி யோனே தாரணி பவனே
தத்துவ முற்ற உத்தமனே
பெய்மழுச் செழிப்பும் பிரயோ சனங்கள்
பிண்ணென்று பத்தெனக் கூடிப்
பேதையர் ஒழுங்கும் மாதவர் சிறப்பும்
பெரும்போக விளைவதின் கதிப்பும்
துய்யமா நகராம் கண்டியின் செழிப்பைச்
சொல்லவும் நாவது உளதோ
துரைராச சிங்கனிறை ராச துங்க
தோன்றலே ஈண்டறி வீரே.

வசனம்:

அண்ணலே! இவைகள்தாம் எம்பொறுப்பிலுள்ள வளங்கள். முன்னிலும் பார்க்க விளைச்சல் இவ்வகுடம் கூடியுள்ளது. கடமையைக் கண்ணெனப் போற்றுவது நாட்டின் மரபு என்ற குரல் மேலோங்கி நிற்கின்றது அரசே.

து

இராகம்: முகாரி

தாளம்: அடதாள சாப்பு

கீர்த்திசிங்கன்

தக்கபுகழ் மதிமிக்க கலைநிறை மந்திரி — மக்கள்
தந்தவரி குறைவென்று ஸரசியலெப்படி

ஆலப்புளை

உக்கிரமமெத்திய வீக்கிரம கீர்த்திமா சிங்கனே — ஊராரி
ஹனுக்குத் திண்டாடும் வேலைவரிகூட்டல் நீதியா.

கீர்த்திசிங்கன்

எப்படிச் சேரும்நம் பொக்கிஷுத்தில் பணமானது — அவர்க்
கேற்றவரி வைத்துத்தேற்றும் வகுஸ்செய்யவேணுமே

ஆலப்புளை

ஈதித்திட முடியாமல் தவித்திடும்குடி கட்குவரிகள் — நீரம்ப
விதித்திடில் தாங்கவும் கருத்துண்டோ மாவிறல் மன்னனே.

கீர்த்திசிங்கன் கவி

பதியிலதிக கீர்த்தி பரவிடு மமைச்ச ரேரே!
மதிகெடு குடிகளென்ன மயங்கியே தியங்கி ஞாலும்
அதிகமே நிதிகுறைந்தால் அரசாங்கம் நடத்த ஏலா
அரண்மனை உத்தியோகர் அரைபாதி குறைத்தி மரே

கீர்த்தி வசனம்:

மந்திரி! என்ன அறிவிலி அமைச்சனும் இருக்கின்றனே.
குடிகள் பணஞ் சேர்ப்பதற்குப் பற்பல பாசாங்கு செய்
தால் நாமும் அதற்கேற்ப சம்மதிப்பது மதியீன
மன்றே. அவர்கள் கெட்டழிந்தால் நமக்கென்ன? சனங்
களை வதைத்தாகிழும் வரியை வகுல் செய். உத்தி
யோகத்திலும் அரைப்பாதி குறைத்து வீடுவீராக.

தொழில் வாய்ப்புகளைக் குறைத்து மக்களின் மேல் வரிச
க்கமமாயக் கூட்டிய மன்னனின் கட்டளைய அறிந்து குடி
மக்கள் கொந்தவிப்புற்று அமைச்சர் பிரமித்தளையிடம்
முறையிட வருகின்றனர்.

குடிமக்கள் தஞ

இராகம்: புன்னைகவராளி

தாளம்: ஆதி

குடிமகன் 1

அன்னே விபரீதம் என்னே மன்னவன் நமக்குச் செய்யும்
அட்டுழியத்தாலே மனம் கெட்டு நொந்து வாடுகிறோம்

குடிமகன் 2

தேவழுசையை மறந்தான் தாசி மையலில் நிறைந்தான்
மேவரும் வரிக்தித்தான் பாவம் பாராத் திங்கிஷூத்தான்

குடிமகன் 3

தண்ணீர்வரி ஓன்றிரிக்கக்க தலைவரியு மொன்றிருக்க
எண்ணிப்பாராதே விதித்தால் புண்ணின் புழுப்போல்
கொதித்தே

குடிமகன் 1

கொடுங்கோல் மன்னன் நாட்டினிலும் கடும்புலிவாழ்
காடு நன்று
கோதிலாச் சிறுபிழைக்குக் கொலைபுரியுங் குற்ற மின்ரே

குடிமகன் 2

என்னசெய்வோம் ஏதுசெய்வோம் எந்தலுரில் பேசய்நாம்
உய்வோம்
எங்களின் குறை முறையை எடுத்தெவரிட முறைப்போம்

குடிமகன் 3

ஹருடையோன் குற்றம் செய்தான் ஆரிடம் முறையிடு
வோம்
உமைபயின்ற கதிர்காமத் தையனே கிருபை செய்யும்

குடிமகன் 1

அத்தனே பத்தர்ப்பழவு புத்தர் பெருமானே எங்கட்ட(கு)
ஆறுதல் தந்தாருமையா வீறுமன்னன் கொடுங்கோல்
நாட்டில்

குடிமகன் 2

எங்களின் வம்சாதிபதி துங்கனும் பிரமித்தலை
ஏதமற்ற மாயிர புக்கோதி முறைப்பாடு செய்வோம்

குடிமகன் ३

பெண்டில்பிள்ளை சாப்பாடின்றி திண்டாட்டமாய் போனு
வேண்ண? கொண்டுவா வரியையென்று கொள்ளிபோவான் கேட்டா
னேயா!

குடிமக்கள் பிரமித்தலையை அண்டி

குடிகள் விழுத்தம்

அறிவுநிறை யோர் புகடைப்பிடி யமைந்த
அருமைசெறி பிரபுகுல அறத்தோனே கேள்வி
நெறிதவறிக் குடிகளுக்கு வரியை ஏற்றி
நேரியரின் கற்புதலைக் கெடுக்கும் பெற்றி
அறியாமற் செய்ததீழை அதற்கு மெத்த
அவஸ்தையுறும் தீவினையை அளிக்கு மிந்த
நெறிதவறும் மன்னவனின் ஆட்சியால் நாம்
நீணிலத்தில் வாழுவொன்றை நின்பா வூற்றேஞ்.

குடிவசனம்:

மகானே! இம்மன்னவன் செய் கொடுங்கோன்குமையை
தாழமுடியாது தங்களிடம் முறையிட்டோம். இதற்கு
ஏற்ற வழியைக் காண்பீரோயா!

பிரமித்தலை வசனம்:

அன்புநிறைந்த குடிகளே! நீங்கள் யாதொரு மனவருத்
தமும் எய்தாதீர்கள். நான் அரசனைத் தனிமையாகச்
சந்தித்து ஏற்றமதிபுகன்று சீர்திருத்தம் செய்குவேன்.
நீங்கள் உங்கள் இல்லம் செல்வீர்களாக!

பிரமித்தலை தரு

இராகம்: ஆகிரி

தாளம்: சாப்பு

பிண்டிமலர்த்தடம் கொண்டநற் கண்டிமா ராச்சியம் —
தன்னில்
அண்டிப்பிழைக்கவே வந்தவகுகனி னுச்சிதழு

பண்டுதொட்டே இந்தக்கண்டிவாழ் நன்மக்கட் கேதான் — மிக
மின்டிசெய் மன்னன்முன் சென்றவரைத் தேற்றுவேனே
தனிமையாயவனிடம் விணவினால் நலமென
உளமுற்றேன் — யானும்
தங்காது கீர்த்தியாம் சிங்கன்முன் சென்றிடுவேனே.
பிரமித்தலை கண்டி மன்னனிடம் செல்கிறுன்.

கண்டி மன்னேன் அத்தாணி மண்டபம்

கிர்த்திசிங்கன், பிரமித்தலை, மிதுர்பாவி னி
குடிகளின் குறைகளைக் கூறுதற்காகப் பிரமித்தலை மன்ன
வன் முன்வந்து

பிரமித்தனை வசனம்:

இராசராச பூரி விக்கிரமராசசிங்க மகாராசாவிற்கு வந்தனம்.

கீர்த்தி வசனம்:

மந்திரி! நீர் வந்ததைப்பார்த்தால் ஏதோ அவசரம்போல் தெரிகிறது. உடனே தெரிவிப்பீராக.

பிரமித்தண தரு

இராகம்: ஆனந்தபைரவி

தாளம்: திரிபுதை

மனுமுறை நிறை மகிபர்க் கோடே!

மாநிலம் புரந்திடு மதி நேரே

பண்ணுகர் கவி வாணர்க்குத் தேறே!

புகுவேன் கேளுமிப்போ

கொட்டயதில் கண்ண் தனியே வென்றார்

கொற்றவா! குனு நீதியைக் கண்டுரோ

நடைமுறை அடியவருக்கு வரி பகு

நாட்டு தல் முறையா மே.

வேலிதான் பயிர்களை யுமே யுண்
 வேண்டு வேளாண்மையாற் பலனுளதோ
 பீவி மாழுடி மகிபதி யோனே
 பிச கதைத் திருத்தஞ் செய்யும்.

கேட்டுக் கடுஞ்சினங்கொண்ட கண்டி மன்னன் பிரமித்
 தலையை நோக்கி

கீர்த்திசிங்கன் கழிநெடி
 புடவியிட கடகடவென வடவடவை சிதறவே
 பொருப்புருவி யிடமே பாய்ந்து
 பொட்டு பொட்டெனவே சட்டமே கங்களும்
 பேரிடிய தாய் முழங்கி
 கிடமுற்று வருகினு மிட்டசட்டந் தன்னை
 இவ்வித திருத்திடு மியல்பு
 இன்மை புகழ்சிங்கனென் தன்மையிலுள்ள தோ
 ஈழமரப் போர் களான
 திடமற்ற மடகுடிக ஞடனுற்று நீயுமே
 திறைதன்னைக் குறைக்க மதிகள்
 தீட்டு செக்காலங்கள் காட்டியென் ஏரங்கயே
 ஒட்டாண்டி யாக்க வந்தாய்
 கடலோடு கப்பலது கரைமீது ஓடுமோ
 கட்டளையு மற்று விடுமோ
 கள்ளமுறு மதியாக மெள்ள வந்தாய்நீ
 கைலஞ்சம் பெற்ற மூடா.

கீர்த்திசிங்கன் தரு
 இராகம்: மோகனம் தாளம்: ருபசம்
 அப்படியே செப்பினுரோடா பிரகைகள்தான் - அப்படியே...
 அப்படியே செப்பினுரோ செப்படிச் சிங்களவா - நீ
 எப்படி என்முன்னே வார்த்தை இப்போபாவித்தாயோ சாரி
 பிரமித்தளை தரு
 சீற்றமெய்திடாதீர் என்மேலே சூடிகள் படு
 மாற்றென்றைத் துயரத்தி ஞலே

போற்றி நின் பாதத்தில் நின்று
சாற்றினே னெனையே இன்று
ஆத்தெருணே முனிவு கொண்டு சாற்றினீர்
அற்பர் போலி ன்று.

கீர்த்திசிங்கன் தரு

புத்தி புகன்றிட வந்தாயோ துரைத்தனத்தில்
உத்தியோக மாக நின் ருயோ
மெத்தவே மனந்துணிந்து பித்தர்களுடனே வந்து
கத்துமுன்னீரலைச் செத்து மெத்திடச் செய்வேனுகந்து
அப்படியே...

பிரமித்தனை தரு

தன்னலங் கொண்டும் மில்வந்ததில்லை வரிப்பஞ்சாம்
இன்னலென்றவர் என்னில் வந்து சொல்லை
மன்னவா சாற்றினேன் குற்றமென்னிலே சுமத்தியெந்தன்
தன்னையே எண்ணினீர் சீற்றம்
பண்ணலாமோ இந்தத் தோற்றம்.

கீர்த்திசிங்கன் கவி

கலகமது செய்திடவே சிலரை ஏவி
காரண கர்த்தாவாய் நீயிருந்து என்முன்
பலபலவும் புகலவந்தாய் பதரே! எந்தன்
பட்டணத்தில் கலம்பகங்கள் பண்ணவே தான்
சலமதுறு முதலைதனை நரி ஏய்த்திட்ட
சரித்திரம்போல் ஆளுதெந்தன் தன்மை யாவும்
விலகவிட மாட்டேனுன் சிரத்தை மண்ணில்
வீழ்த்துகிறேன் பார்த்திடுவாய் வியப்பாய்த் தானே.

என்று கூறிக் கொண்டே வாணை உருவிப் பிரமித்தனையைக்
கொலை செய்கிறுன். இவ்வேளை எதிர்பாராமல் அங்குவந்த
கண்டியரசன் மனைவி இக்கொடுமையைக் காணச் சகியாது

மிதுர்பாவி வி

அரவிந்தந் தன்னைப்போன்று அலங்கிர்தம் துலங்கு முங்கள் முகவிந்தம் தன்னில் கோபம் முண்டெடு குறியைக்கண்டே அரசகாரி யத்தில்தோ அவனியோர் குழப்பந் தானே புரவல் ரெமுச்சியோனே புகலுவீர் பிராணேசா நீர்

கீர்த்திசிங்கன் தரு

இராகம்: உசேனி	தானம்: அடதாளம்
நவரத்தினமாகசித மணிநாட்டும் மொளீசிரம் தரித்து தவமுற்றோர் சூழங்கண்டி நகர்தன்னைப் புரந்திடுமனன வென்று	
அவமுற்றுமே மதியாவந்த ஆகாபிரமித்தனை யென்பவன் குடிகளின்சொல்லை நம்பியென்முன் கூசாமல் வாய்மொழி பேசியதால்	
கட்டகத்தானே சிரந்தன்னைக் கண்டதுண்டம்	
செய்தேன் ஒண்டொடியே பட்டணத் தோர்க்குமேலாம் வரிச்சட்டமெனுமோர் படிப்பினேயே	

மிதுர்பாவி வி தரு

ஐயோபிராணேசா! இதுஆகாது ஆகாது பாவமல்லோ வையந்தனிலே முன்னள் நாம்வறுமையால் பற்பலவாதை யுற்று செய்யசெய் தேசம்விட்டு நாமும் தேசாந்திரியாய் வந்திங் கடைந்தோம் கையில்வடி வேலேந்தும் கதிர்காமத்தானுக் கேராத பாவம் செய்தீர்.

மிதுர்பாவி வி வசனம்:

பிராணேசா! யாதுவார்த்தை புகன்றீர்? “குடைநிழலி விருந்து குஞ்சரமூர்ந்தோர் நடைமெலிந்தோரூர் நண்ணினும் நண்ணுவர்” என்பதற்கொப்ப நம்கதியையும் மறந்து கடவுளுக் கேராத பாவஞ் செய்தீர் நாதா.

வரிச்சமை தாங்காத குடிகளின் பிரதிநிதிகள் பிரதம
அமைச்சன் ஆலப்புளையிடம் முறையிட வருகின்றனர்.

தரு

இராகம்: சங்கராபரணம்

தாளம்: ரூபகம்

பிரதிநிதி 1

காருண்யனே கதிர் காமா — என்ன
காணமோ இக்கொடுங் கோலனின் ஆடசி
ஆர்முன்னமே இதைச் சொல்வோம் — இந்த
ஆகடிய கலி காலத்தை வெல்வோம்.

பிரதிநிதி 2

ஆதியில் நற்குணம் பூண்டு — நல்ல
அரசு புரிந்து அனைவர்க் குகந்து
போதினில் துர்க்குணம் பூண்டு — ஆனும்
பொல்லாங்க னார் விட்டேகுதல் நன்று.

பிரதிநிதி 3

ஒன்று பட்டாலுண்டு வாழ்வு — நம்முன்
ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வு
அன்று அவையுள்ளோர் பேச்சு — மறு
அந்நியன் வந்து அரசாங்க மாச்சு.

பிரதிநிதி 1

ஆதுலர் அந்தணர் யோகி — ஊரில்
அடராமல் செய்துமே அற்ப குற்றத்தை
வாது கொண்டு பெரிதாக்கி — நல்
வனிதையர் மைய லதனிலே சிக்கி.

பிரதிநிதி 2

பாழ்பட்ட வேழத்தை விட்டு — இந்தப்
பாதகனைத் தூக்கி வந்ததால் கெட்டு
போச்சுதே பொன்கண்டி நகரம் — எங்கள்
பொருள்களைத் தாரைவார்த் தோமவ னுயரம்

பிரதிநிதி 3

அரண்மணை வேலையி லமர்ந்தான் — இப்போ
அரசனு யிருந்தெங்கள் பொருள்களைக் கவர்ந்தான்
பிறர்மணை யிச்சையில் உறைந்தான் — இத்தைப்
பிரபாலப் புளையிடம் இதுகாதை அறைவோம்.

ஆஸ்புளையின் மாளிகையை அடைந்து அவனை நோக்கி

கவி

பிரதிநிதி 1

பிபருமித தயாளகீர்த்தி பொறைமுறை நிறைவும்சீர்ந்த
திருவளர் கண்டிதேசம் திகழுமந்திரியே போற்றி
வருகொடுங் கோலஞ்சூர் வசிப்பதை விடுத்துவேறூர்
தருமனே செல்லுங் காலந்தானுச்ச அறிவீரையா

பிரதிநிதி வசனம் :

பிரடு! நாங்கள் எவ்விதம் மொழிவது? ஆதியில் மிக
ஏம் உத்தம குணம்பூண்டு அரசியற்றிய கீர்த்திசிங்க
ணிப்போது தூர்க்குணத்தைத் துணையாய்க்கொண்டு
கொடுங்கோன்மை புரிகின்றுன். ஆகையால் தயாநிதி
போன்ற தங்களுக்கு முறையிட்டோம். எங்கள்மேல்
இரக்கம் கூருமையா.

பிரதமர் கவி

அஞ்சலென் றபயமுற்ற அன்புறு வோரேகேஞும்
கிஞ்சிக்கும் வருந்தியெங்கும் காற்றுப்போற் பறந்தவத்து
பஞ்சப்பய ஸெதிபன் முறையறிந்து கொண்டேன்
நஞ்சயர வேண்டாம்போங்கள் நகரம்போய்த் திருத்தஞ்
செய்வேன்

பிரதமர் வசனம் :

குடிமக்களே! நீங்கள் யாதொருகவலையுங் கொள்ளாதீர்.
யான் அரசனிடஞ்சென்று தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பேன்.

பிரதமர் தனக்குத்தானே.

பிரதமர் ஆலப்புளை தரு

இராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: ரூபகம்

அன்புமிகுங் குடிகாள் அரசனின் துன்புறுத்தளையை —
என்முகவில்
அன்புடன்னுதியதை யானரசன் முன்பினில்சென் றரைப்பேன்
எண்ணியே பாராமல் யாதுமொன்றைச் செய்திடலாகாது —
யானுமின்று
கண்ணியமாய்ரைக் காடிச்செய்தி உன்னிடுவேன் விரைவாய்
புண்ணியபாவமது மருந்துக்கும் எண்ணிடாதான்
மனதைத் — திருத்திடில்
கண்ணியமே நிறையுங் கடவுளின் கன்னிதமாமிதுவே.

தனக்குள் சிந்தித்த பிரதமர் ஆலப்புளை அரசனிடம் செல்
கிறுன். அரசன் அவனை நோக்கி

அரசன் வசனம் :

மந்திரி! நீவிர் வந்ததன் காரணத்தை யான் அறிய
லாமா?

தரு
ஆலப்புளை

இராகம்: ஏரக

தாளம்: அடதாளம்

செகத்தினி லுயரு டைத்த க்கிர்தனே
செய உசிதமா நிறையும் மகிபனே
இகத்தினில் குடிகள் படு மாக்கினை
இயம்பிட வந்திட்டே னவர் ஓக்கினை.

கீர்த்திசிங்கன்

சின்னஞுய் மதிகொண்டவர் போலே யென்
முன்னமே வார்த்தை யாடுறுய் மந்திரி
இன்னமே வரியைக் குறைத்தா லர
சென்னமாதிரி நாம் நடப்பிப் போம்

ஆலப்புளை

ஒழையமுத கண்ணீர் பளீ ரிடும்
கூரியவானுக் கொப்பிடு மென்று முன்
நூலறிபவர் ஓதுதல் போலா கும்
ஆதலால் தயை செய்குவீ ராதிபா

கீர்த்திசிங்கன்

எந்தனுக் கரசாதி கரு மங்கள்
இந்தநேரம் பழக்கிட வந்தா யோ
உந்தனின் சிரமானதை வெட்டி டில்
எந்தனைத் தடுப்பாரு முண்டோ சொல்

மந்திரி வசனம்:

அரசே! சிட்டுக்குருவிமேல் ராம்பாணம் தொடுப்பது
தங்களைப்போன்ற அரசர்கட்டு அழகல்ல, என்மீது
தங்கள் கிருபைக்கண் நோக்கும்படி வேண்டுகின்றேன்.

மறுதரு

இராகம்: கல்யாணி

தாளம்: ரூபகம்

கீர்த்திசிங்கன்

சிவசுகுண தாரனே திறலாரனே மதியூகமா
ஆலப்புளை வித்தாரனே இப்போயேது கப்பமிடாதலூர்

ஆலப்புளை

ரப்பிரகா மத்திலுள்ளவர் கப்பங்கட்டவில்லை என்காவலா
இப்பவைஆ எனுப்பவன்னவர் ஓப்படைத்திடு வாரையா

தீர்த்திசிங்கன்

வேறவரேது நீரேசென்றவர் காரணம் வினவுற்றுமே
தேறஞ்சிறை யானதுகுறையாது பெற்றுவா சல்தியில்

ஆலப்புளை

நிருபர்போற்றிடும் பிரபுத்தாரனே கிருபாரேறெனும்
சொல்லோவே
நிதிகள்சேர்த்திட சப்பிரகாமம்போய் ததியில்நான்
வருவேண்டியா

ஆலப்புளை வசனம்:

அரசே! தங்கள் சித்தப்படி சப்பிரகாமம் சென்று வரி
வகுவித்துத் திருங்புகிறேண்டியா.

ஆலப்புளை மாளிகை

குமாரிகாமி, ஆலப்புளை

வாடியமுகத்துடன் ஆலப்புளை தன்மாளிகை திரும்புவதைக்
கண்ட குமாரிகாமி மனம் நொந்து

குமாரிகாமி இன்னிசை

இன்பமளித்திடுமென் இல்லவரே வல்லமை சேர்
அன்புமிகுந்திடுகு மெந்தன் ஆருயிர்சேர் காதலரே
வம்பர்பழித் திட்டனரோ வாடிமுகம் கோணியின்று
என்பதியே வாட்டமுற்று இருப்பதென்ன இவ்வகையாக்

வசனம்:

பிராணபதி! நீவீர் யாது துயரால் மனவிசாரமுற்றிருக்
கின்றீர், அதைத் தங்கள் பத்தினியானுக்கு உரை
செய்யலாகாதா?

தரு

இராகம்: லாவணி

தாளம்: ஏகம்

ஆலப்புளை

சுகிர்தசப லங்கிர்த இங்கிர்தமே — நிறை
சுந்தரமங்கள சந்திர மாழுக
சனைமலரே சப்பிரகாமம் போதேன்.

குமாரிகாமி

இன்பமளித்திடு மென்னுயிர்க் குயிரே — என்னை
ஏகாந்தமாக விட்டேகுதல் நிதியா
எப்போ வாறுதென்று செப்புவீரே

ஆலப்புளை

வரிமுதலை அறவுசெய்த வுடனே — ஓடி
வந்திடுவேன் மனம்நொந்திடாதே மானே
வஞ்சுத்துயிரிங் குடலுமங்கு தானே.

குமாரிகாமி

சீர்சிறக்கும் தார்பிறக்கும் தீரா — நீங்கள்
கீக்கிரமாயிறை வாக்கியம் போல் திறை
சேர்த்துவாரும் செலவுதந்தேன் கோனே.

ஆலப்புளை வசனம்:

இனியவளே! எனது பிள்ளைகளையும், ரஞ்சித பூஷணை
யையும் வரும்படி செய்வாயாக.

ஆலப்புளையின் அழைப்பறிந்து ரஞ்சிதமும் பிள்ளைகளும்

தரு

இராகம்: முகாரி

தாளம்: ரூபகம்

ரஞ்சிதம்

அத்தானென்மை இத்தினம் வரவேசொன்னார்
சித்தந் தனிலுணர்ந்து — அன்புமிகும்
வித்தாரமுடைய எனதுநன் அக்காபுத்திரரே.

ਪ੍ਰਿੰਸਿਪਾਂ 1

பெற்ற பாசமுறு மெங்களுடைய
சிற்றன்னையே கேளும் — தந்தைவரச்
சொற்றதைனையே நாமுமறிந்திட ஒற்றேயேகுவோம்.

ரஞ்சிதம்

செல்வச் சிகாமணிகாள் செந்தமிழினில்
வல்லபுலவனுய் வாழ் — யிக்கோர்சிங்கம்
நல்லசவிபாடியே நுழத்தீதமுன் செல்வோம் கண்மணிகாள்

ਪਿੰਡੀਆ 2

அன்பே ஆதரவே அம்மணிப்பிள்ளை
என்னும் சிறியன்னையே — தங்கள்கூட
முன்பேயப்பர் திருச்சேவடிகளை யன்பாய் நமஸ்கரிப்போம்.

ପିଣ୍ଡ ଶାକା ବାଚନାଟି:

ஸ்ரீ கமலபாதாரவிந்தும் நமஸ்காரம் அப்பா.

四

இராகம்: நாதனுமக்கிரியை

தொளம்: ஆதி

ଓল্পুজা

மார்விலி மாதரசே தேனே — எந்தன் மனமதற் கிசைந்திடு துணவியாய் வருமொரு மாங்குயிலே! சப்பிர காமம் போறேன்.

କୁମାରିକାମ୍ବି

சேமுடன் போய்வருவீர் நாதா — அரும் செல்வ மகவொடு நல்லவன் மைத்துணி கீர்திருந்தப் புத்தி சொல்லும் போதா.

ଓଲପ୍ରକାଶ

மைத்துனியே இத்தினமென் புத்தி — போலே
மாளிகை வீட்டக லாது சகியொடு
மைந்தரையும் பாவணை செய் வீரே

ரஞ்சிதம்

அத்தானே என்ஆருயிர்க் காதரவே — நிறை
ஆதாரமே சிவா தாரமே நின்
அறமொழி தட்டாது நடப்பேன் காண்.

ஆலப்புளை

எந்தனேக மெந்தனே கண்மணியே — தந்தை
எடுத்துரைத்திடு சொல்லைத் தடுத்துரைத்திடில் தொல்லை
எல்லோருக்கும் நல்கி நடப் பீரே.

பிள்ளை 1

சண்டிகாளை மிண்டடக்க நாளும் — மதி
விண்ணுமே விரைநிறை கண்டிமா நகரிறை
வேணுமதி யப்பர் சொல் தட்டோமே.

குமாரிகாமி

ஓதருமென் ஓவிய ரெத்தினமே — அப்பர்
ஓதிடு மொழியது மாபெரு மந்திரம்
ஒல்கி ஓன்றி நல்கி நடப்பீரே.

பிள்ளை 2

ஆராட்டிச் சீராட்டி அமுதாட்டி — எம்மை
அன்புடன் வளர்த்திட்ட இன்பு தந்தைதாய்
ஆகம் நோகவே நடக்கோம் நாங்கள்.

ஆலப்புளை

முத்தே புஸ்பராகமணிக் கொத்தே — உங்கள்
முன்னவளாகிய அன்னவன் தேவி யோடு
அன்னி யோன்னியமாய் நட வம்மா.

ஆலப்புளை சப்பிரகாமம் செல்ல நினைந்து

ஆலப்புளை கொச்சகம்

செப்பற்கரிய கண்டிநகர் செம்மலுரைபோல் சேருவரி
கப்பம் பெற்றுவரப் புத்தகருணைக் கடவுள் கடாட்சமதால்
தப்புன்றும் வாராமல் சல்திகருமம் முடிக்கவென்று

தரு

இராகம்: பைரவி

தாளம்: ரூபகம்

சப்பிரகாமமே யிப்போ நடந்து நான்செல்லுவேன் — சனர்
சந்தோஷமாகவே தந்தாலிறை வேண்டிக்கொள்ளுவேன்
தப்புற்ற மன்னன்சொல் ஒப்பிக்க நானென்னசொல்லு
வேன் — அவர்
தாங்கொண்ணுவரியென்று ஈங்குன்னினுலென்ன நல்குவேன்

கொச்சகம்

அடரின்வனத்தின் மருமலரின் ஆடு அளியுண்டாடிடவே
படகுமந்தி மாங்கனியைய் பற்றிப்பந்தா யாடிடவே
நடரும்நடன மயிலாட நாதஞ்செறியும் குயில்பாட

தரு

திடமதுகொண்டு அவ்விடமதிலே திறைபற்றிட — நானும்
திக்பிரமையற்றுமே சப்பிரகாமமே உற்றிட
வடமதுஇறுக்கிய தடழுலைமாதர்கள் மெச்சிட — இப்போ
வாய்வேகமுடன் போய்வருவேன் மனமெய்திட.

இவ்வேளை ரஞ்சிதம் குறுக்கிட்டு

ரஞ்சிதம் தரு

நேசப்பிர காச வதிகாரா — என்றும்

நேருறு சிங்கள ராச வம்சாதிபா

சிருஞ் பாதம் போற்றினேம் போய்வருவீர்.

குமாரிகாமி வசனம்:

எனிகளையன்புடனும், பெருமையுடனும் நடாத்திய அத் தானே நலமாய்ச் சப்பிரகாமம் சென்று வருவீராக.

ஆஸ்ப்புளை மாளிகை

குமாரிகாமி, ரஞ்சிதபூஷணி

ஆஸ்ப்புளை விடைபெற்றுச் செல்ல ரஞ்சிதபூஷணி தன்னாக்கா எளிடம் பூங்காவிற்குச் செல்ல அனுமதிகேட்டு.

ரஞ்சிதம் கொச்சகம்

உந்துமுடற் பிறப்பே! உத்தமியே! முத்தாரமே!
உந்தனிடமோர் வசனம் உகந்துகேட்க வந்தேனிப்போ
எந்தனது சேடியுடன் எழில்வனமா மலர்பறிக்க
சிந்தைகொண்டே ஒத்தாரம் தந்திடுவீர் எந்தனுக்கு.

ரஞ்சிதம் வசனம்!

அக்கா! யானும், கனகமணியுமாக உத்தியான வனஞ்
சென்று நறுமலர் கொய்து விளையாடிவர உத்தரவு
தாருங்களக்கா.

பூங்காவனம்

ரஞ்சிதம், கனகமணி

ரஞ்சிதபூஷணியும் தோழி கனகமணியும் பூங்காவிற்குச்
செல்ல நினைந்து

தரு

இராகம்: செஞ்சகுட்டி

தாளம்: ஆதி

ரஞ்சிதம்

பூரணச்சந்திர மாமுகரஞ்சித பொற்கொடித் தோழி மாரே
பூவனமாகிய காவனமேசிட போதினில் செல்வோம் நாமே

கனகமணி

இங்கிர்த லங்கிர்த ரஞ்சிதபூஷண இன்புள்ள மாதரசே
இதுசணம்மருமலர் வனமதுசெல்வோம் இனித்தடை என்ன
அம்மா

ரஞ்சிதம்

மயிலதின்ஒயில்நடை குயிலோசைபிண்ணிடு மங்களம் தங்கும்
செடி
மலர்மணமொடுதென்றல் உராடன்வீசது மங்கையே
வாழும் ஒடி

கனகமணி

தேசணிவாசனி பூசணிரஞ்சித தேங்மொழி யாளே அங்மா
தேடிடும்மலரேசைக் கூடிடுவனமிது தேசோ மயமே பாரும்

ரஞ்சிதம் வசனம்;

கனகமணி! டிவ்வத்தியான வனத்தின் இயற்கை
அழகைச் சொல்வதற்கு என்ன நா எழவில்லையே. மெல்
விய தென்றல் வீச்சினால் கடிமலர்களின் அரும்புகள்
விரிந்து எங்களைக்கண்டு நானைமுறுவது போன்று அசை
கின்றனவே. வண்டுகள் மலரின் மதுவினை உண்டு ரீங்
காரம் செய்கின்றனவே. ஆகா! எத்துணை அழகாயிருக்கின்றது.

தரு

இராகம்: பரசு

தாளம்: ஆதி

ரஞ்சிதம்

சேலுலவு வேல் விழியாளே — இங்கே பாரும்
செந்திறம்போல் வர்ணமுற்ற என்னழுவடி

கனகமணி

கொஞ்சமொழி ரஞ்சித மின்னே — இம்மலரை
விஞ்சமுல்லை மற்றதன்பேர் வஞ்சிப்பூவும்மா

ரஞ்சிதம்

ஆடுஅளிப் பாடுகுழ் ஸீர் — நந்தவன
ாடதனி லாடுவர் நாமமென்சேடி

கனகமணி

தேசரசொய் கார ரஞ்சித — மாதரசீ
தெங்கமழும் வெட்சி தேமாங்கறிமானே

ரஞ்சிதம்

தரளமணி நிகழுதசனி ன்றுதிபுகழ் — தண்டலையில்
தென்றல் மணங் கொண்டவீயென்னே

கனகமணி

தண்ணமிர்த வண்ண விழியே — எங்கள் முன்பே
விளையிர்தமாக வாசம் பண்ணும்புவிதே.

அரண்மனையிலுள்ள அந்தப்புரம்

கீர்த்திசிங்கன், மிதுர்பாவினி

கீர்த்திசிங்கன் உலவி வருவதற்காக மனைவியிடம் விடை
வேண்டி

கீர்த்திசிங்கன் கவி

ஆகசக போகமுறு மமிர்தே தேனே

அயிலைவென்ற கிளிமொழியே! அறையக் கேளாய்
தேகசக அப்பியாசம் புரிவ தற்குத்

தெருவுலவப் போறேனித் தினமே யானும்
தோகை மயிலைய அன்னநடையி னாலே!

தோனுரவி உறையுமன்னம் வருவேன் யானும்
ஆகமகிழ்வாக இப்போ விடையே தாரும்
அதிசருக்கில் வருக வரனுதவி யானே

கீர்த்தி வசனம்:

கண்ணே! தேகசகத்திற்காக உலகப்போய் கருகின்றேன்
பெண்ணே.

மலைவியிடம் சொல்லிக்கொண்ட மன்னன் கீர்த்திசிங்கன்
மந்திரி முள்ளிக்கொடையுடன் உலா வழகின்றுன்.

தரு

இராகம்: பைரவி

தாளம்: ரூபகம்

கீர்த்திசிங்கன்

மாநகர்ப்பவனி மதியேததியே செல்லுவோ மிதேகவனி
மறையோர் நிறையோ ரொடு
மன்னர் பின்னர் விற்பன்னர் சிங்களர்
துண்ணுவிற்பனர் பொன்னு செப்பனர்
அன்னவர் கருமாதி சாலை குழ்
இந்நகர் வனப்புன்ன வாகுமா

முள்ளிக்கொடை

மாடகூடமதும் மதிலும்பதிலும் பரியோடு வீதிகளும்
அதிலு மெழி லேமிகு
காவன மெனு மாவன மொடு
பாவனர் கவிபாடு மந்திரம்
நாமி தோபார்த் தேகு வோம்
விழரவோடு வெல்கு நாடு சீர்மிகு

கீர்த்திசிங்கன்

புவனம்பொழிலும் அவியும்கிளியு மதிலோர் மடமயிலும்
உலவி நிவை வர
உதய மாகுது கோடி குரிய
முகவசீர ரூப சந்தர
அமிர்த ரஞ்சித அரிவையால் மதன்
அம்புபாய்ந்து மென்னுவி சோருது

முள்ளிக்கொடை

எதுபாசமதோ அரசேசிரசே சற்றுநேரே தண்மதியாய்
இருந்தீர் திரிந்தீ ரிப்போ
எது யோசனை யாக ஓர்வித

மாயமோ மதிமோசமே தென்
ஈது மர்மமிப் போதிலே புகல்
உத்தமராச ரேறே நீர்.

பூங்காவனத்தின் பிறிதோர் புறத்தே

இராகம்: சங்கராபரணம்

தாளம்: ஏகம்

ரஞ்சிதம்

தாளமே சக்ரவாளமே நிகர்தனமின் எந்தமனமின்படி
வேளையே சுகமாகவே நிலாவெறிக்குதி பட்சிபறக்குது.

கனகமணி

சுரதவின்சுக் செல்வியேஇங்கு சணங்காதே பொல்லாக்
கணங்கள்போல்
சரசமாய்ச்சில ஆடவர்வந்தால் சாருமே பழிநேருமே

இவ்வேளையில் ஆங்குவந்த கீர்த்திசிங்கன் கொள்ளையழகு
கொண்ட ரஞ்சிதபூஷணியைக் கண்டு மையலுற்று.

கீர்த்திசிங்கன் கொச்சகம்

உத்தியான வனமதனில் உலவும்மயிலோ உரைக்கவொண்ணை
இத்தியாதி ரூபமுடனிவளைப் பிரமனில் வுலகில்
மெத்துமழகு பொருந்தவன்றே மேதினியில் படைத்தவிந்த

கீர்த்திசிங்கன் தரு

இராகம்: தோரகெளளம்

தாளம்: அடதாளம்

பத்தரை மாற்றுயர் தங்கம் — நல்ல

சித்தசன் தேவிபோல் அங்கம்

வித்தார மாமயில் கொங்கம் — வந்து

வீசுதென்றார் மிக்கோர் சிங்கம்

வள்ளிக் கொடியி வூலவும் — நல்ல

மின்மினிப் பூச்சிபோல் அலவும்

விள்ளும் நவரத்ன சுதிதம் — அடர்

கொண்ணுமா பரண உசிதம்.

மன்னன் உற்றுநோக்கியதை அறியாத ரஞ்சிதமும், தோழி
யும் பூங்காவின் பிறிதோர் புறத்தே

தரு

இராகம்: சங்கராபரணம்

தாளம்: ஏகம்

ரஞ்சிதபூங்கணி

அவசரமேது சேடியே சற்றுஆறியே மனந்தேறியே
பைமலர் கிஞ்சிற்றுகிலும் பற்றிக்கடுவே இல்லம் முடுகுவோம்

கனகமணி

சித்தசன் நிகருத்தமன் பகுகீர்த்திசேர் உயர்கார்த்தியன்
உங்களத்தானு மிங்கில்லையே அக்காஆற்றுவா
ஏசித்தூற்றுவா

கனகமணி வசனம்:

அம்மணீ! பூங்காவில் வந்து அதிக நேரமாகிவிட்டது.
உங்கள் அக்காவும் காத்திருக்கப் போகின்றார். சுணங்
காமல் வருவீரம்மா.

அவள்மேல் கொண்ட மயக்கத்தால் மீண்டும் கீர்த்திசிங்கன்
விரகதாபமுற்று.

கீரத்திசிங்கன் கொச்சகம்

இராகம்: கேதாரகெளளம் தாளம்: அடதாளம்
நாசியழகு குமிழ்மலரோ நவிலுங்கொவைக் கனியிதழோ
பேசும்பொன்னின் பதுமையதோ பெருகுமிந்திர வன்னநிகர்
தூகம்துயில் பட்டாடைதன்னைத் துலங்கக்கட்டி மயில்போலே

தரு

வீகதே சவ்வாது வாசம் — பட்ட
விரகத்தாலே மன நேசம்
வாசியெனக் கிவள் பாசம் — மட
மங்கைப் பருவமுத் தேசம்.

இத்தியாதி ரூப சிங்காரி — மெத்த
 இன்பம் ததும்பும் ஓய்காரி
 சித்தாதி யோர்க்கும் வத்தாதி — பிரமன்
 சிருட்டித் தானேனனக் காக்கி

கீர்த்தி வசனம்:

இந்த உத்தியான வளத்தில் நடக்குமிந்த ரூபவதி என்ன
 அழகு, என்ன சிங்காரம். காளமேகத்தை நிகர்த்த
 கூந்தலில் வானத்து இலங்கும் மதிரவி போன்ற சந்
 திரப்பிறை, சூரியப்பிறை அணிந்திருக்கும் எழிலும்,
 பூரணச் சந்ரோதயம், போன்ற வதனத்தில் தகதக
 வென மின்னும் திலகப் பொட்டின் பிரகாசமும்
 பொருந்தியே.

கீர்த்திசிங்கன் கொச்சகம்
 மாரண்சலாஞ்செய் மங்கைமிள்ளே மயிலார்கலாப
 நடனப்போன்னே
 கூரம்பழிக்கும் விழியுமென்னே குங்குமச்செஞ்சு
 சாந்துமென்னே
 சேரன்பான சந்திராவிச் சேலைதுலங்கும் பூமுலையான்.

வசன கவி

வாரிட்டு விம்ப வடமது கெம்ப
 போரிட்டு ரெம்ப பொழில்வச்ர தம்ப
 தாரிட்ட சிண்ணத் தங்கத்தை ஒத்த
 காரிருட் கயிலைக் கருவிழி பெற்ற
 பூரிட்ட ரவிக்கைப் புணைமூலை யுற்ற
 நேரிட்ட அழகி நேமிகு முலகில்

கீர்த்திசிங்கன் பல்லவி

இராகம்: பரசு

தாளம்: ஆதி

ஆகாயிவ வென்ன ரூபமோ — இப்பூவுள்கில்
 ஆகாயிவ வென்ன ரூபமோ.

அனுபல்லவி

ஆகாஆதி சேடனாலும் ஒதமுடியாத தங்கை
தேகமோ சூரியப்பிர சாசமோ சந்ரோதயமோ — ஆகா

சரணம்

அந்தரத்தி வேயுவவும் அந்தருப் ஸ்திரியோ
அந்தர சுந்தரர்க்ட்கும் வந்துகிட்டா மாணிக்கமோ
அதிதிரு வுருவரு முகவசி கரரதி
அந்தோமாரன் அம்புபாடுதே வந்தென்னைக் கட்டி
அத்தா என்று முத்தமீ யாளோ
இவ்வேளைவந்து என்னேகுந்து சுகித் திடாளோ.

மன்னனின் நிலையயறியாத முள்ளிக்கொடை

முள்ளிக்கொடை கவி

கடலெழு மிரவிகண்ட காளம்போல் முகமும்மாறி
திடமற்று மயக்கமாகித் தேர்வேந்தே இருப்பதென்ன
வடமுற்ற மார்பாவந்த வகைதனை யெனக்கிப்போது
நடைமுறை யிதையாநீங்கள் நவிலுவீ ரறியத்தானே

முள்ளிக்கொடை வசனம்:

மன்னர்மன்னு! இப்போது உங்கள் முகவிந்தமானது
ஏதோ ஓன்றை உணர்த்துமாப்போல் தோன்றுகின்றது.
அதை எனக்கு உரை செய்வீராக.

கீர்த்தி வசனம்:

மந்திரீ! யான் ஏதெனப் புகல்வேன்? அதோபார்! சந்
திரவதன சஷந்தரியுமானிய இவள் நமக்கு வசமா
வாளோ? புதையவின் எடுத்த திரவியம்போல் வலிய
வந்தென் கண்முன் இன்பமளிக்கும் மங்கை நாமம்
தெரிந்தால் புகல்வீராக.

தஞ்

இராகம்: பரசு

தாளம்: அடதாளம்

மூள்ளிக்கொடை

விரைகொண் டொளிரும் நிரைகொள் மாமணி
 விளங்கும் கண்டிமா நகரை யாள்கின்ற
 துரையே யானின்று புகல்வேளம் மங்கை
 சரிதைதன்னையே சரிவர உரைநின் முன்னமே.

கீர்த்திசிங்கன்

கரும்பும் தேனும் கனியும் ரசமும்
 கற்கண்டுப் பாகும் எப்படிச் சுவை
 விரும்பி இவளைச் சுகித்திடா விடில்
 வீணே போகுமே மனமனலாக வேஞ்மே.

மூள்ளிக்கொடை

இன்னும் விவாகம் பண்ணைத் மங்கை
 இகத்தில் புண்ணிய மிகுத்த வழிகாண்
 கண்ணிய முறுங் கற்புக் கரசி
 கண்டுகொள்வீரே பிரசையை என்றுங் காப்பீரே.

கீர்த்திசிங்கன்

இந்தச் சுந்தர வடிவ முகியை
 எந்த விதமும் மணந்திடா விடில்
 எந்த னுடலி லுயிர் தரிக்காது
 என்ன சொல்லுவாய் இவள்செயல் தன்னையுன்னுவாய்

மூள்ளிக்கொடை

பிரமித் தலையின் அருந்த வத்தினால்
 பெற்ற புத்திரி மற்றே ருத்தமிய
 பரிவுற் றிடைமும் குமாரி காமிகாண்
 பத்தா வானவர் ஆலப்புளை உத்தமரையா.

முள்ளிக் கொடை வசனம்:

மன்னவனே! குடிகவின் தலையில் ஒருமயிர் உதிர்ந்தால்
அரசரின் கண்ணின் மணியில் குத்துவது போலாகும்.
குடிமகனை இச்சிப்பது மனுநீதி சாஸ்திரத்திற்கு அழ
கல்ல ஜயா.

கீர்த்தி வசனம்:

அல்குல் என்னும் தேருடன் நுதல்விலைத் தாங்கிக்
கண்ணம்பை ஏற்றி இப்பூங்காவில் தீற்கும் கூந்தல்
அழகியைக் கூடாவிடில் என்னுயிர் உடலில் தரிக்காது.
என்ன செய்வேன்? இதற்கு நீரே தகுந்தவழி தே
வேண்டும்.

என்று கூறியவாறு மாளிகைக்கு விரைகின்றான்.

அரச மாளிகை

கீர்த்திசிங்கன், மிதுர்பாஷினி

கவலைதோய்ந்த முசத்துடனங்குவந்த மன்னை அனுகிய
மனைவி

மிதுர்பாஷினி கொச்சுகம்

மனதில் விகாரமுற்று மன்னைக்கும் மஞ்சமதில்
அனமுமண் மருந்தாமல் அயர்ந்துமே நாவுலர்ந்தவிதம்
தனையெனக் குரைத்திடுவீர் நான்சிகிச்சை புரிந்திடுவேன்
மனையாள் தமக்குரைக்காத மர்மமுண்டோ மன்னவனே.

கீர்த்திசிங்கன் கொச்சுகம்

மர்மம் பிறிதிலையறீயும் மடமின்சொடியே! மாமணியே!
தர்மமதிகழும் தாதகியே நானுலாவுதல் யுரிந்துவந்தேன்
பர்மமுடைய ஆயாசம் பற்றிப்படுத்தேன் பஞ்சணையில்
துர்மனங் கொள்ளாதிருமென் துணையியரே தொல்புவியில்.

தரு

இராகம்: ஆளிரி

தாளம்: சாப்பு

மிதுர்பாவினி

பொய்வார்த்தை சொல்லாதீர் வையம்புரக்குமென் நாதனே-
பூணில்
புருடர்ணுணமதை அறியாரோ உத்தம மாதரே

கீர்த்திசிங்கன்

சத்தியம்யான் தேகைத்திக் காழுரதைச் சுற்றியே — வந்த
மெத்து சணக்கமென் னுத்தமியே அறிவீரே.

மிதுர்பாவினி

காமன் மலர்ப்பாணம் தேகமெல்லாம் பட்டதுபோலவே —
நானும்
கண்டேன் முகக்குறி கொண்டதுவே இந்தநேரமே.

கீர்த்திசிங்கன்

மாதரசே! மனம் பேதித்து எந்தனைத்தானும் — இப்போ
மானமே யற்றிட ஏசிடலாகாது நீருமே.

கீர்த்தி வசனம்:

பெண்ணே! யான் உண்மை புகன்றிடினும் செவிக்
கொள்ளாமல் யாதோ ஒன்றை நினைத்துக் கொண்டு
வீண் வார்த்தையால் விபரீதமாய் உள்ளுகின்றுய்.
யான் சற்றுநேரம் நித்திரை புரிந்து மயக்கந் தெளிந்த
பின்பு உணவருந்துவேன் பெண்ணே.

இவ்வாறு கூறியதும் மிதுர்பாவினி அவ்விடத்தை விட்ட
கல மன்னன் அங்கு நிற்கும் காவலாளியிடம்

கீர்த்திசிங்கன் கவி

தண்காவி மலர்த்தடஞ்சுழ் எனது நாட்டில்

தக்கவய துக்கிரம தயங்கி நானும்

நன்காவிக் கருமமது முடிக்கும் பெற்றி

நாட்டிலுறு மனிப்புயனுய் நானும் வைகும்

எங்காரும் இனையில்லா பெருகுண னகி
 திருந்திடு நற்பொருந்து தளபதிய னன
 அன்பாரும் திசா நாயகத்தை யிப்போ
 அழைத்து என்முன் வந்திடுவீர் சணத்தில்தானே.

கீர்த்தி வசனம்:

ஏவலா! திசாநாயகரை உடன் வரும்படி செய்வீராக.

கண்டியிலுள்ள சாலை

திசாநாயகன்

திசாநாயகன் தரு

இராகம்: ஹம்சத்வவனி

தாளம்: ஆதி

எண்டிசை எழுகடல் வளைபுவி
 விண்டைனவிறல் அரசர்கள் பணிபுரி
 கண்டிமா நகர்துணைப் புரந்திடும்
 கன்னன் ஜென்னையே முன்னமே வரச்
 சொன்ன கருமமது தண்ணையறிய தானும்
 பின்னமற்று அவர்முன்னே செல்வேனே.

தங்கம் பணிகொண்டிடு கீர்த்திமா
 சிங்கராசனு மிங்கு என்னையே
 தங்கள்முன் வாவென ஒதினார்
 தங்கிடாமலே சிங்கம் போலவே
 தரியலர்மருவத் துரிதமுடனே எங்கள்
 துரையின்சமுக மிப்போவிரவில் செல்வேனே

முனைவற்றிடு வேற்றர சானவர்
 முடுகியே நகர் சடுதிவந்ததோ
 தணைமுற்று மறிந்திட இதுசணம்
 தரித்திடாமலே பெருத்த சேகர
 தளங்கள்மருவப்பல வளங்கள் மிகுந்தநகரி
 தண்ணையாளரசன் முன்னே செல்வேனே.

மன்னனை அனுகியதும்

திசாநாயகன் சந்தவிருத்தம்

நீதமேசிந்து கணிந்துவளர்ந்து கமழ்ந்து வளங்கிகாமுதல்
 கண்டிமாநகர்தனை என்றுமேவண்டலர் அண்டிடா
 தரசுதனைச்
 சுந்தரமாகவே அந்தரதுந்துமி தந்திட வந்தரசாள்
 சூரபராக்கிரம வீராஸ்யகார உத்தாரகெம்பீர மன்னு!
 இந்தரைவண்குடையத்திலமர்ந்து வெயிர்ந்து நிழற்றிடவே
 வேதியரோதிட நீதிப்ரகாசமாம் பூதல ஆதிபனே!
 உந்தனின் சமூகத்தில் எந்தனைவந்திட தந்திடுமுரரயோது
 உண்ணுவீர்பகு பின்னமில்லாதொளிர் மன்னவர்
 மன்னவனே.

திசாநாயகன் வசனம்:

மன்னர்மன்னனே! என்னை அழைத்த காரியம் ஏதென
 உரைப்பீராக.

தகு

இராகம்: சௌராட்டியம் தாளம்: ஆதி

கீர்த்திசிங்கன்

திருவிலங்கு நிருபர் புகழ்மோன
 திசாநாய கணனும திகாரனே
 திறமுடன் வரவுரை பகருதல் புகலுவேன்
 திலகனே இவ் வமயம்.

திசாநாயகன்

தகும தெறியிரு வமைந்து கண்டி
 தனைப் புரக்கும் நிருபதியே இன்று
 தரியலர் பொருதமர் புரியவும் வருவரோ
 தனை யின்று ஓதிடுமே.

கீர்த்திசிங்கன்

மாற்று ரில்லை வேற்றரில்லை யானும
 மகிழ்வுட னேயுலவி வரும்வேளை
 மனமதுக் கினியவோர் கனியதைக் கண்ணுற்றேன்
 மகிழ்வுடன் கிட்டு மோதான்.

திசாநாயகன்

கனிய தென்றுல் பழந்தானே யதில்
கௌவையென்ன இவ்வமயம் யானும்
ஆதுடன் பறித்து ன்னிடமது கொடுவரு
கச்சித மெனக் கில்லையோ.

கீர்த்திசிங்கன்

யிரிய நண்பு பூண்டவனே நேசப்
பிரமித்தனோ யீன்றெடுத்த ஆசைப்
புதல்வியாம் ரஞ்சித மவளின்மேல் காமுற்றேன்
புகன்ற அக்கனி தானே.

திசாநாயகன்

கற்பஸங் காரந்திகழ் கண்ணி மேல்
காமுறுதல் பாவமல்லோ உங்கள்
கருத்துறு பிரதானிநிருத்த மைத்தினி யவர்
கண்டறிந் தால் பழியே.

திசாநாயகன் வசனம்:

மன்னவா! தங்களுக்கு நானென்ன சொல்வேன்.
கொண்ட என்னை சரியவல்ல என்று நினைக்கின்றேன்.
அவன் நல்ல குணவதி. ஆலப்புளையின் மைத்துனி. இத்தத்
தகாத செயலால் மகாராணிக்கும் வருத்தமுண்டாகும்.
அரசுக்கும் அபகிர்த்தி உண்டாகும். எனவே இத் தவ
ருன என்னத்தை விட்டுவிட வேண்டுகிறேன்.

கீர்த்தி வசனம்:

தளபதி! நீர் சொல்வது உண்மை. என்றாலும் அவள்
நினைவுதரும் துங்பத்தால் என்னுயிர் போகுதே. நான்
அவளைக் கூடாவிடில் என் உயிர் நிலைக்காது அறிவீராக.
மன்னன் கூறியதைக்கேட்ட திசாநாயகன் அங்கு நின்ற
ஏவல்கரை நோக்கி

திசாநாயகன் கவி

ஓதுயர் கருமமெல்லாம் உடந்தைபோ வேவல்பூண்டு
பாதுசெய் திடுகும் நல்லபற்றுத வுற்றேரான
தூதரே இதுசணத்தில் தூரிதமாய்க் குமாரிதங்கை
ஆனவள் தனியழைத்து அதுசணம் வருகுவீரே

திசாநாயகன் வசனம்:

தூதரே! மன்னவரின் கருத்தை ஆலப்புளையின் மைத்
துனியாகிய ரஞ்சிதபூஷணிக்கு எடுத்துரைத்து அவளை
அழைத்து வருவீராக.

அதுகேட்ட ஏவலர் குமாரிகாமியின் மாளிகை நோக்கிச்
செல்கின்றனர்.

சாலை

தூதுவர்கள்

தரு

இராகம்: செஞ்சருட்டி

தாளம்: ஏகம்

தூதுவன் 1

பண்டிதர்கள் குழும் கண்டிநக ரானும்

பார்த்திபன் சொற்போல்நடந்து கீர்த்தியாய்க்

செல்வோமே

தூதுவன் 2

கஞ்சிகைகொண் டெவும் ரஞ்சிதம்முன் பலவும்

கள்ளமாய்க் கைதைத்தெங்கள் வள்ளல்முன்னி ட்டிடுவோம்

தூதுவன் 1

முன்னே யெனுங்குமாரி தன்னை யறியாமல்

முத்தாரம் செறிகுழல்முன் இத்தாலம் செல்வோமே

தூதுவன் 2

விஞ்சமதி நுதலாள் ரஞ்சித பூஷணியாள்

பின்னுமென்ன எங்களையே சன்னை பண்ணுவாளோ.

ஆலப்புளை மாளிகை

ரஞ்சிதபூஷணி, தூதுவர்கள்

கவி

இராகம்: கிரவாணி

தாளம்: அடதாள சாப்பு

தூதுவன்

பொற்பலங்காரியாக போற்றரும் தனகமை வொய்ந்த
கற்பலங்காரியான கண்ணி மின்னணங்கே கேளாய்!
நற்பலங்களரக் காலம் நாடிவந் துற்றதம்மா
விற்பலங்கார மன்னன் விட்டார் நுழமிடமதாக.

தூதுவன் வசனம்:

அம்மணீ! அரசன் ஆணைப்படி தங்களை அழைத்துப்
போக வந்தோமம்மா.

தரு

இராகம்: கிரவாணி

தாளம்: அடதாளசாப்பு

ரஞ்சிதபூஷணி

வந்த விதமதை எந்தனற் கிப்போது
சந்தேக மற்றிடவே உரைப்பீர்
வள்ளல் தமக்கெம்மில் என்ன தொடர்பதை
உண்ணிடுவீர் தூதர்காள் முன்பாக.

தூதுவன் 1

மஞ்சரி மார்பணி ரஞ்சித பூஷணி
அஞ்சகமே கேஞம் பிரபு
நந்தவ னந்தனில் தங்களைக் கண்டிட்ட
சிந்தனைக் காதல்தே யறியும்.

ரஞ்சிதபூஷணி

காதல் கொண்டாரென்று வாயில்வம்பு தும்பு
பேசிட வந்தீர்களோ நீவிரும்
வந்த வழிபார்த்து இந்த நிமிஷமே
சந்தோசமாய்ச் செல்லுவீர் தூதர்காள்.

தூதுவன் 2

அரசனை மன்றல் நீபுரிந்திடில் கண்டிமா
தகர்தனக்கே யரசி யாகவே
அட்டதிக்கும் புகழ்பெற்று வாழ்வா யம்மா
அட்டியேன் பேசுகிறீ ரிப்போது.

ரஞ்சிதபூஷணி

எங்கும் புகழ்பெறு சிங்கள வம்மிசர்
உங்களுக்கும் வசையாம் வடுகளை
என்னை மணஞ்செய்யென் றுன்னலாகுமோ சொல்வீர்
நன்னயத் தூதர்களே நீங்கன்தான்.

ரஞ்சிதபூஷணி கவி

குணங் கெட்டான் நன்றி கெட்டான்
குருமே மனதில் தொட்டான்
இனங் கெட்டான் இழிவு பட்டான்
இந்திய தேசம் விட்டான்
தனங் கெட்ட வடுக னின்று
தார் வேந்தலே ஞாலென்ன
மனங் கெட்ட உறவு கொள்ளாள்
மாதென்று உரை செய்வீரே.

ரஞ்சிதபூஷணி வசனம்:

தூதுவர்காள்! அந்தப் பொல்லாதபிறவி அரசனும்
வெனக்கென்ன? அவன் தவறுன இச்சைக்கு நாலெரு
போதும் சம்மதியேனென்று சொல்வீர்களாக.

சாலை

தூதுவர்கள்

இராகம்: செஞ்சருட்டி

தாளம்: ஏகம்

தூதுவன் 1

வஞ்சியர்க்குள் வால மிஞ்சிடு மொய்கார
ரஞ்சித பூஷணிசொல்லை யஞ்சிடாது சொல்வோம்

தூதுவன் 2

சோமபிறை நுதலாள் வாமதிறை முதலாள்
சொன்னசொல்லில் சூற்றுமேது எங்கட் சினமிலையோ

தூதுவன் 1

புத்தி மிகும்வீரி மெத்த உபகாரி
சித்தமற்று ளென்றுஅந்த வித்தசனுக் குரைப்போம்

தூதுவன் 2

நத்துடனெ சங்கு ஒத்திடுமோ தோழா
நம்மவர் குலத்துக்கிணத் தன்மையாய் வந்திடுமோ

அரச மாளிகை

கீர்த்திசிங்கன், தூதுவர்கள், காவலர்

தூதுவன் 1 கவி

இஞ்சிசேர் கண்டிதேச இறைவனு யிலங்குசிற்ற
வஞ்சிசேர் வள்ளல்நீங்கள் வழுத்துசொற் படியேநாங்கள்
ரஞ்சிதம் தனியேகேட்டோம் ரண்குரா! சிற்றங்கொண்டு
கிஞ்சிற்றும் விரும்பேன்று கிளிமொழி புகன்றுகொயா.

தூதுவன் வசனம்:

அரசே! எம்மாலியன்றவரை புகன்றும் அம்மாது கிஞ்சிற்றும் அஞ்சாமல் வடுக மன்னனுக்கும் சிங்களமாதர்க்கும் சரிப்படாதென மறுத்துவிட்டான். ஆதலால் ‘கிட்டாதாயின் வெட்டென மற’ என்பதற்கொப்ப அவளிச்சையை அகற்றிவிடுதல் நலமாயிருக்கும் ஐயா. இதைக்கேட்ட கிர்த்திசிங்கன் கடுஞ்சினங் கொண்டவனுய

கீர்த்திசிங்கன் கழுதெநடில்

அட்டபுவி அட்டதிசை பட்டவர்த் தனருமென்
அறைமொழிக் கட்டி சொல்லார்
அற்பமதி கொண்டுஒரு அரசனை மணந்திட
ஆகாதென் ரேதி ஞனோ

கட்டமுகு பெற்றிட்ட பஞ்ச கன்னீயர்களும்
 கண்ணுமையல் கொண்டு எந்தன்
 காதலைத்தீர்க் காது போதவிப்பான மொழி
 களற மனந் துணிவதாமோ
 அட்ட யோகத்துடன் சிதேவி வந்துமே
 அரசு யென்றே யிழுக்க
 அந்தையுடன் காலினு வுதைத்து முதேவிதனை
 அண்டிப் பிடித்த பொருட்டை
 ணிட்டு விடுவேனன்று மமதை கொண்டுமே
 வீண் வார்த்தை பேசினானோ
 விரைதங்கும் நரசிங்கம் செய்வென்ற ரணதுங்க
 நிருபனென் மையல் தீர்க்க

கீர்த்திசிங்கண் சிந்து பள்ளவி

இராகம்: மோகனம் **தாளம்:** ஆதி
 மாட்டேனன்றும் சொல்லி விட்டாளோ — என்னமணக்கி
 மாட்டேனன்றும் சொல்லி விட்டாளோ

அநுபல்லவி

மாட்டே னென்றும் சொல்லிவிட்ட
மேட்டிமைப் புத்திகள் தானே
காட்டிவைப்பே னெந்தன் வீரம்
பாட்டிமைச் சிறுக்கி வர — மாட்டேனன் ரா

சுரணம்

கண்டிராகன் என்றறி யாரோ — பலபவுள்கு
கொண்டகாம னென்றறி யாரோ — என்முன்னேவந்து
காதல்தீர்க்க மாட்டேன்ற பாதகிக் கசுமாலியை
சேதுமது வாகமணி வாஞ்சிகிரை செய்வேன்வர — மாட்டே

வடிவத்திற் குறைந்து போனேனே — அவள் கண்ணுக்கு நிறைவீல்லாப் புருட் னனேனே — ஹெரேரூவரில் வாஞ்சைகொண்டு யென்னையவள் காஞ்சுராய் கனியைவே ஈங்குமதித் திட்டான் சிறிதின்கு சிங்களத்திலர் — மாட்டே...

கீர்த்தி வசனம்:

ஆகா! என்ன துணிச்சல். என்னை இந்நகரத்து மன்ன
னென்றும் மதியாது சம்மதியேனன்று புகன்றிட
டாளா? அவளையும், அவனது சுற்றுத்தவரையும் என்ன
பாடுபடுத்துகிறேன்பார்.

என்று கூறிக்கொண்டு மனம்போனபோக்கில் போகிறேன்.

ஆலப்புளையின் மாளிகை

ரஞ்சிதபூஷணி, கணகமணி, குமாரிகாமி
மன்னன் தன்மீது காழுற்றதையறிந்த ரஞ்சிதபூஷணி
மனம் புண்ணுகி

தங்

இராகம்: நீலாம்பரி

தாளம்: ரூபகம்

ரஞ்சிதபூஷணி

என்னசென்மயிது ஏதுசென்ம மெடுத்தேனே — இப்போ
ஏந்தலென் செய்வானே ஏங்குதென் நெஞ்சமே— பெண்களன்

தன் குமணி

வருவதுவந்தே திரும் அரிவையே விதிப்பயன் — தன்னையே
வெல்ல ஆராவியலுமம்மா அஞ்சிடாதே மனம் — தன்னையே

ரஞ்சிதபூஷணி

அத்தாரு மிங்கில்லையே யாருந்துகீணயில்லையே —

என்னென்னே இந்த

பித்தக்கொடுங் கோலஞ்செல் மெத்த மனமஞ்சதே — சேடியே

தன் குமணி

திக்கற்றபேர்களுக்குத் தெய்வம்துணையல்லவோ அம்மணி—
இப்போ

சித்தந்திருத்தி தம்புத்த பெருமானைச் சிந்திநீ

ரஞ்சிதபூஷணி

தண்டலைபார்க்க நாம்சென்றபடி யிதுதானே — பெண்ணைய்
களித்த கொடுமையோ அநித்தியனே புத்ததேவா

கனகமரி

பதிவிரதா சிரோன்மணியான சிதையால் ஶும்மனீ —

பாதகன் ராவணன் பட்டதுங்க மறியீரோ முன்னுள்

இந்நேரம் குமாரிகாமி வருவதைக்கண்டதும்

ரஞ்சிதபூஷணி இன்னிசை

அன்னைதந்தை போலேயென்னை ஆதரித்து இன்றளவும்
என்னவரினும் கொடுத்து ரெட்சித்த முன்னவளே
உன்னரு முத்தியாவனத்தில் உலவிவரும்போது மன்னன்
என்னைக்கண்டு தாதுவிட்டான் ஏற்றவிடை

கொடுத்துவிட்டேன்.

ரஞ்சிதபூஷணி வசனம்:

அக்கா! நான் என்ன சொல்வேன்? நேற்றுமாலை நந்த
வனத்தில் தோழிகளுடன் விளையாடி நிற்கையில் அர
சன் என்னைக்கண்டு அழைத்துவரும்படி தாதுவரை
அனுப்பினேன். நான் மறுத்து அனுப்பிவிட்டேனக்கா.

குமாரிகாமி வசனம்:

தங்கையே! இது என்ன அநியாயம். கிணறு வெட்டப்
பூதம் வெளிக்கிளம்பினதைப்போல் அல்லவா இம்மன்ன
னின் செயல். எதற்கும் நடப்பதை அமைதியாய்க் கவ
னிப்போம்.

அரச மாளிகை

கீர்த்திசிங்கன், முன்னிக்கொடை

ரஞ்சிதபூஷணியின்மேல் கொண்டமையலால் மன அவதி
யறும் கீர்த்திசிங்கனை முன்னிக்கொடை சந்தித்ததும்.

தரு

இராகம்: தேசியதோடி

தாளம்: ரூபகம்

கீர்த்திசிங்கன்

முருகமழ்திரு மருமலர்த்தொடை அணியும் மந்திரியே —
அந்த

மூர்க்கிரஞ்சித பூஷணிகர்வம் பார்த்திரோ பிரதானி

முள்ளிக்கொடை

ஏகசக்க ராதிபத்திய ராச உத்தமனே — இப்போ
ஆலப்புளை மனையாளைக் கூப்பிடில் காரியம் செய்யுமே

கீர்த்திசிங்கன்

விள்ளாருப்புகழ் கொள்ளுமெந்தனின் முள்ளிக்கொடை
மகிபா — எந்தன்
விரகந்தணித்திட உமதுகருமம் போல்புரிகுவீர் பிரதான்

முள்ளிக்கொடை

வாருலாவிய வடமணிமுலை குமாரிகாமிதனை — இப்போ
வரவழைக்கிறேன் நிருபாநின்மதி செலவு தாருமையா.

முள்ளிக்கொடை கவி

தாலத்தரசர் போற்றுமெங்கள் தார்வேந்தன் சொல்லை
யேற்று

கோலத்துடனே விரைவாகக் குலவும்முதலாம் மந்திரியாம்
ஆலப்புளையின் மனையாளை அரசனமூக் கிழுரெனவே
வாலத்துறு மாதுதர்களே வளுத்திணிட்டு வருகுவீரே.

முள்ளிக்கொடை வசனம்:

தூதர்காள்! பிரதமமந்திரி ஆலப்புளையின் மனைவி
குமாரிகாமியை அரசன் வரும்படி கூறினாரென்று
அழைத்து வருவீராக.

அதுகேட்ட தூதுவர்கள் சாலைவழியாக

தரு

இராகம்: நாதநாமக்கிரியை

தாளம்: ஏகம்

தூதுவன் 1

தினைவிளை சாரல் கடியூசல் எங்கும்

திகழுகண்டி நகரில்மதி திறலேகொட்ட தீரன்
பண்ணிகொஞ்சமா லப்புளைப் பிரதான் ஆஸப்

பத்தினியை யாமழைக்க இத்தினம் செல்வோமே

தூதுவன் 2

கயமுடு வடிவுயர் போசன் எங்கள்

தத்தனெனும் கௌதம புத்த பரநாதன்
தயவுசேர் அருள்கொண்டு நாமும் இங்கு

தங்கிடாக் குமாரிகாமி நங்கைமுன் செல்வோமே

தூதுவன் 1

விசுவ விங்கமெனும் நாலன் தமிழ்

வித்துவத்தில் மெத்துகவி உத்தமங்கள் லோவன்
பாசப பாசைப் பதியாளன் சொன்ன

பண்கவிகள் பாடியாடி அங்கு செல்வோமே.

தூதுவன் 2

தங்கிடா தோடிவாரும் தோழா! மன்னன்

தந்தமுறைப் பாடுகொண்டு இந்தநேரஞ் சென்று
பிங்கல பணி யணிமாது உயர்

பிரபுகுல குமாரிகாமி உறையுயில் செல்வோமே

ஆலப்புளையின் மாளிகையையடைந்த துருவர்கள் குமாரி
நாமியை நோக்கி,

தூதுவன் 3வி

தெரிவான நாலார்ந்து பிரதாபஞ்சி

திக்கெல்லாம் புகழ்ந்திடவே திலங்கொய்கார

அரியதுரை பிரதானி மனைவியான

அம்மணியே உங்களையெம் மரசனின்று

வரவெனவேயுகர பகர்ந்தாரதனுக் வந்தோம்
வஞ்சியே இப்பொழுது வாகுநேரம்
அரசனிடம் வந்துவரு கருமமெல்லாம்
அறைந்திடவே சிவிகையில் அமருவிரே.

தூதுவன் வசனம்:

அம்மணீ! தங்களை வரும்படி அரசர் கட்டளை பிறப்
பித்திருக்கிறார். வருவிராக.

குமாரிகாமி வசனம்:

தூதுவரே! நீங்கள் முன் செல்லுங்கள். யான் வருகின்
றேன்.

தூதுவர்கள் செல்ல, குமாரிகாமி அங்குவந்த ரஞ்சித
பூஷணியிடம்

தரு

குமாரிகாமி

என்னரிய தங்கையரே! மன்னவன் தானும் — இப்போ
ரவலரை விட்டழைக்கும் காரண மென்னே?

ரஞ்சிதபூஷணி

அக்காவே! என்னுதரவே! இக்கணந் தன்னில் — மன்னன்
இட்டுவர வித்தகரை விட்டதென் ஜென்னே

குமாரிகாமி

ஆன்பருமென் அருகில்லையே துண்பம் குழுமோ — என்ன
ஆன்னும் நான்போயறிய வேணும் தங்கையரே

ரஞ்சிதபூஷணி

புத்தபெம்மான் சித்தமுன்று இத்தினைம் தன்னில் — ஆங்கு
போய்வாருமென் முன்னவளே ராசன் முன்னே

ரஞ்சிதபூஷணி வசனம்:

அக்கா! அவனேது புகன்றுலும் தந்திரமாய்ப் பதில்
கூறித் தப்பித்துக் கொண்டு வாகுங்களக்கா

என்று தங்கை கூறியதும் குமாரிகாமி அரசமாளிகை
நோக்கி விரைவின்றுள்.

மிதுர்பாஷினி, குமாரிகாமி

மிதுர்பாஷினி கொச்சகம்
வாடிவதங்கி வடுப்பட்ட மான் போன்று
ஓடிவந்த காரியமென் உத்தமியே இத்தினத்தில்
நாடியுனக் குற்றதுயர் நான்றியவே சுறுக்கில்
மூடிவையாதே உரையுமதல் பிரதான் தேவியரே.

மிதுர்பாஷினி வசனம்:

குமாரிகாமி! ஏது இவ்வளவு தூரம்? உம்முடைய கணவன்
சப்பிரகாமம் போயிருக்கின்றார் போலும். என்ன அவ
சரம்? நீர்வந்த காரியத்தை உரைசெய்குவீர்.

தரு

இராகம்: காபி

தாளம்: திரிபுடை

குமாரிகாமி

ஞாவுமதோர் துதிபரவ எழில்ஞுமலி நடமாடுகின்ற
கோலமுறும் கண்டிநகர்போற்றும் கோதிலாத ராணியேகேள்

மிதுர்பாஷினி

கயல்புரஞும் விழியாளேமிகு கலவரமேன் மொழியாளே!
பயமதின்றிப் பகர்ந்திகீவீர்நன்மை பண்ணிவைப்பேன்

திண்ணமிதே

குமாரிகாமி

நகர்வலந்தான் வருகையிலேயுங்கள் நாயகரென்

தங்கையர்மேல்

பகருகாதல் கொண்டழைத்தாரென்ன பாவமம்மா

பிரசைகண்மேல்

மிதுர்பாஷினி

மனக்கிலேசம் கொள்ளாதேயுண்மை மர்மமொன்றும்

சொல்லாதே

தனக்கிதம்போல் தந்திரமாய்ச்சொல்லிச் சமயம்போலே

தப்பிக்கொள்ளும்

குமாரிகாமி

காமக்கடல் முழ்கியவர்சில காவலர்விட்டே ஸினவ
கோபமுடன் கடிந்துரைத்தாலென்ன கொடுமைசெய்வாரோ
அறியேன்

மிதுர்பாவினி

சரிசரி யீதென்னைதமவர் சாப்பாடின்றிஇரண்டுதினம்
இதுவகைகளே
இருந்தார் காண்நீர்போய் இதம்புரிந்து திரும்பிவாரும்
மிதுர்பாவினி வசனம்:

குமாரிகாமி! கவலைப்படாதே. மூர்க்கத்தனங் கொண்டவ
ரிடம் ஏறுமாரூகப் பேசக்கூடாது. நீர் அஞ்சாமற்போய்
நயமாகப்பேசித் தப்பித்துக்கொள். அப்புறம் வந்து
பார்க்கிறேன்.

அத்தாணி மண்டபம்

கீர்த்திசிங்கன், குமாரிகாமி

குமாரிகாமி வெண்பா

பொன்னிலங்கை மன்னவரே போற்றிய என்துரையே
என்னையுங்கள் நற்சமூக மிங்குவர — உன்னியதை
ஒத்துவீ ருத்தமனே உங்கள் மலைடிக்கு
போதினிலே போற்றினே னிப்போ.

குமாரிகாமி வசனம்:

கண்டிமாநகரை ஒரு குடைக்கீழ் அரசுபுரியும் மகிப்பதியே!
அடியாளை அழைத்த காரியம் இன்னதெனத் தெரிவிப்
பிராக.

தரு

இராகம்: புன்னூகவராளி

தாளம்: ஏகம்

கீர்த்திசிங்கன்

சிரெரமுசிங் களவமிச சிறீமதியாம் திருகுமாரிகாமி — எந்தன்
சித்திரமே பத்தாவொடு புத்திரரும் தங்கைசேமம்தானே

குமாரிகாமி

தாசெரமுதன்ஸ் வைகரனே தற்பரவென் ஓரசுபுத்தரருளால் —

எந்தன்
தனையரீதங்கை துணைவாடோடு அனைவரிகளும் சேமமறிகோவே

கீர்த்திசிங்கன்

கூரணிவேல் விழியாளே குலக்கொழுந்தே

குணவதியேகேளும் — மிகு
குற்றமொன்றில்லையுன் நற்றவத்தங்கையை
உற்றமணாஞ்செய்யச் சொற்றிடுநன்மொழியாளே!

குமாரிகாமி

பங்கயமே மேவுபுய தும்பையணி மாரவதிகாரா — பகு
பைம்பொன்னெழில்லரவி மங்கைராணியுமக் கிங்கிருக்கப்பிற
மங்கைமேல் இச்சிக்கலாமோ

கீர்த்திசிங்கன்

பங்கயமென் மேவியசென பாக்கியசுபாரோக்கிய

ருத்தணியே! — என்னைப்
பட்சமுடன்த் தாணன்றுமெத்து மனச்சாலம்
செய்கின்றுயோ

குமாரிகாமி

துங்கவரை மார்பாகீர்த்தி தங்குசிங்கரங்கதுரைராசா —

நாங்கள்
சிங்களவம்சரி வடுகரீதக்களுடன் மங்கலஞ்செய் முறையா?

கீர்த்திசிங்கன்

அடுக்கடுக்காய்ச் சாத்திரத்தைத் தொடுத்திமுத்துப்

பேசுரூயென்முன்னே — நியும்
அட்டிவேசோற்றிடில் கட்டகத்தாலுண் வெட்டியிரு
பிளவிட்டு எறிந்திடுவேனே

குமாரிகாமி வசனம்:

மன்னவரே! மகாராணியிருக்க நீங்கள் எங்களைப்
போன்ற மற்றைய பெண்களை இச்சிப்பது நன்றல்ல.
இவ்வார்த்தையை யாராகிலும் ஜெட்டால் பரிகசிப்பார்
கள் ஐயா.

சீத்திசிங்கன் ஆசிரியப்பா

தரும தேவதைகள் உருவ தாயோன்றித
தனுவுமைந் திடுகுண நிதியே!
தயவு தாட்சண்ய பாக்கிய வதியே!
தங்கள்முன் உரைப்பதை அறியே

அருவுயர் நகர வாசிக ளனக்கு
அடங்கியே நடப்பது போலுன்
அழகுயர் தங்கை காதலன் யானும்
அடங்குவே னுமக்கு என்றெஞ்றும்
மருவுயர் கண்டி நகரமு முமக்கே
மைத்துனர் முறையும் நானுமக்கே
மதித்து மேயிப் பேருதலிந் செய்தால்
யரணமட்டு முனை மறவாது
ஏருத்தினில் வைப்பேன் காமனின் கணையின்
கஸ்டமே தீர்த்து விட்டாலுன்
கழலடி பணிவேன் திடமது வாயிக்
காரியம் நடத்து வீரம்மா.

குமாரிகாமி ஆசிரியப்பா

பண்ணிவட னுரைத்த பார்த்தி பர்க்கரே!
பளிச்சிடு மணிமுடி சிரே
பதிதனை நல்கு மனுநீதி தவரு
பரிபா லரான பார்த்திபரே!

அனுதிகழ் மன்னர் அவர் வம்சத்தில்
அழகி யர்தனை மங்கலியம்
ஆணிவது அல்லால் பிரசைகள் தன்மேல்
ஆசைவைத் திடுவது மியல்போ

கனிவுட னட்ட துர்க்குணம் தன்னை
 கனவிலும் வரவே யொட்டாது
 ஏருளை வாய்ந் திருப்பாய் அநியாயமாக
 கற்புடை மாதர் மேலிச்சை

புனிதமாய்ப் புரிதல் பிழைசேடு நாங்கள்
 புங்கவா! சிங்கள வம்மிசர்
 புகலரும் வடுகே இனமுடன் கலந்தால்
 புத்தியா உத்தம நிதியே!

கீர்த்திசிங்கன் தாழிசை

மன்னர் மண்டலீகர் தம்மை யெண்ணியே மனந்திட
 புண்ணியங்கள் பண்ணித்தெய்லப் பேறிருக்க வேண்டுமே
 எண்ணிடாமல் பலபுராண இதிகாசங்கள் பேசமுன்
 சென்னிதனைக் கொய்யமுன்னாம் சீக்கிரம் பதிலுறை

குமாரிகாமி வசனம்:

மாநிலம் புரக்கும் கீர்த்தி வாய்ந்த மகேஸ்வரா! அடியாளமீது இத்தகைய வெஞ்சினமுறுதல் முறையல்ல.
 என்தங்கை ரஞ்சிதத்திற்கு சேதியைத் தெரிவித்துச் சம்மதித்தால் அவளை அனுப்பிவைக்கின்றேன் ஐயா.

மதுரையிலுள்ள ஒருசாலை

சோமநாத வணிகன்

சோமநாதன் வணிகஞ்செய்வதற்காகப் புறப்பட்டு

வணிகன் தரு

இராகம்: அடானு

தாளம்: ஆதி

முதுமை தண்டமிழ் உலவு
 பதுமை மணிவரை நிதிகுழு
 மதுரை தேச சோமநாத
 வணிகனும் நான் தானே!

இதுசனமே தென்னி ஸங்கை
புரிதனக்கு ரெத்ன வகை
இன்னுமென் வியா பார்மே
பண்ணவே செல் வேனே.

செட்ட பெருமித முறும்
பட்ட வர்த்தனர் புகழ்கோ
முட்டி என்பணப் பெருக்கை
மட்டிட யாரு எரோ?

அட்டியின்றி இரத்ன வகை
கட்டிக் கொண்டு லங்காபுரி
பட்டின மாம் கொழும்பதி
சட்டெணச் செல் வேனே.

வணிகன் விருந்தம்

வருக்கை நறுங்களி சிதறச்செந்தேன் பொங்கி
மடுக்கரையில் குளக்கரையில் மதவா லோடி
பெருக்கெடுத்து வண்டோலம் செய்யும் லங்கா
பேசரிய தேசவி யாபாரம் போகக்
கருத்தெடுத்தேன் கனகாசு ஆரம் கானம்
நடவுமணி நிறையுமணி கதித்தே யென்றும்
அருவில்லை அரிப்புமுத்துச் சிவப்புக் கல்லும்
அங்கெடுத்தே யெங்கும் வியாபாரம் செய்வேன்

வணிகன் வகனம்:

என்னிடத்தேயுள்ள இரத்தின வகைகளைக் கட்டிக்
கொண்டு இலங்கைக்குச் சென்று வியாபாரஞ்செய்து
பெரும் பொருளீட்டி வருவேனாக.

அரசமானிகை

மிதுர்பாவினி, குமாரிகாமி

மன்னன் தெரித்த வெறுக்கத்தக்க சேதியையிட்டுக் குமாரி
காமி மிதுர்பாவினியிடம்

குமாரிகாமி இன்னிசை

நிலவருள்சரந்து மதிநீள் முதலிலங்கு சிற்ற
குலமகள்ரான எந்தன் குணவதியே கேட்டருஞம்
தலமதியே மன்னனுமென் தங்கைதனைத் தராவிடில்
தலைதனையே வெட்டுவேன் தப்பாது என்றுரைத்தான்

குமாரிகாமி வசனம்:

மன்னர்கேட்ட காரியத்தைச் சொல்ல மனங்கலங்கு
கிறது. இப்படி வருமென்று தெரிந்தால் நானுங்கு சென்
றிருக்க மாட்டேன் அம்மணீ.

மிதுர்பாவனினி இன்னிசை

சங்குதிதி பொங்கிவளர் சற்றுணமே! விற்பனமே!
இங்குமன வாட்டமற்று ஏகிடும்நா னேந்தலுக்கு
பொங்குக்ரோத மற்றுப் போகிடவே நல்வசனம்
மங்கையரே சொல்லிமனம் தேற்றி வைப்பேன்

மிதுர்பாவனினி வசனம்:

குமாரிகாமி! இவ்விடயத்தைக்கருதி விசனமுருதே. எவ்
விதமாயினும். அரசன் மனதிலுற்ற என்னத்தை
மாற்றிவிடுகின்றேன். ஒருவருக்கும் சொல்லாதே.
உத்தோழமாய்ச் சென்று வருவீராக.

என்று கூறியதும் குமாரிகாமி அங்கிருந்து அகலவே மிதுர்
பாவனி மன்னை நெருங்கி

மிதுர்பாவனினி தரு

இராகம்: செஞ்சகுட்டி

தாளம்: சாப்பு

மனுநீதி தவறிட நடக்க லாமோ
மதியது சிதறியே பதியறு மாதரை
மனக்குரோதம் கொண்டுமே கெடுக்க லாமோ
வசைதேடிக் கொள்வது உசிதம் தானே
வருசக அனுபவமது பெற நாளிங்கு
வாகுடனி ருக்கப்பெண் வாஞ்சை யேதே

ஜயயோ அற்ப காரியத்தி லேனே
அரசர்கள் பழித்திடப் பிரசையோர்க் கிழிவாக
அகம்போன போக்கெல்லாம் போக லாமோ.

மிதுர்பாவினி வசனம்:

என்ன ஆச்சரியம்! உலகினைக் கடவுள் காப்பார்;
ஊரினை அரசன் காப்பாரென நீதிசாத்திரங்கள் கூற, நீங்கள் அந்நிய வங்சத்தவளாகிய சிங்களச்சாதிப் பெண் மீது இச்சையுறுவது கடவுளுக்கே ஏற்காத துரோகம் பிராணபதி.

கீர்த்திசிங்கன் விருத்தம்

புதலத்தில் மானிடராய்ப் பிறந்தோ ரெல்லாம்
பெண்களின் மேவிச்சை வைப்பதியல்பு அன்றே
ஆதவினால் ரஞ்சிதம் மேலன்பு கொண்டேன்
அவளினங் காவிடில் மறந்து விடுவதலால்
பேநையரே திதுஞ்சியும் புரியே ஜெந்தன்
பேச்சினையே நம்பியிரும் பெட்பு வாய்ந்த
சிதமதி முடியானைச் சிந்தை வைத்து
சிறப்புடன் யரசியற்றி இருப்பேன் நானும்

கீர்த்திசிங்கன் வசனம்:

பெண்ணே! தானப்படி யாது புரிந்தேன்? ரஞ்சிதம் சம்மதித்தால்தானே; அல்லாவிடில் மறந்துவிடுவேன்.

ஆலப்புளை மாளிகை

ரஞ்சிதபூஷணி, கனகமணி

அரசமாளிகை சென்ற தன் அக்கா இன்னமும் வரவில்லை
யென வருந்திய ரஞ்சிதபூஷணி கனகமணியிடம்

து

இராமம்: தேசியதோடி

தாளம்: ஏகம்

ரஞ்சிதபூஷணி

மனினவள்ளுமனி போய்வருக வெண்றனமுன்னமே சொல்
 முன்னவனும்
 இன்னும்வரக் காணலீயே என்னவிடஞ்சல் வந்து
 அடர்ந்ததுவோ

அனாகமணி

பிஞ்சமதி ரஞ்சிதமே எந்தன் பிரியமுன்ள இஞ்சகமே!
 சஞ்சலங்கள் கொள்ளாதீர் நேசச் சகோதரி வந்திடுவாலே

ரஞ்சிதபூஷணி

சிவகாருண் யமறியா படு சீற்றமுன்ள மனினவனும்
 ஆவதென்ன சொன்னாலே என்ன ஆதடியம் செய்வானே

அனாகமணி

பற்றுதல்சேர் நின்தமக்கை இன்னும் சற்றுப்பொறும்
 வந்திடுவாள்
 உற்றுதுயர் மறந்திடுமே மன உல்லாசமாய் வாழ்த்திடுமே

கனாகமணி வசனம்:

அம்மனீ! சஞ்சலப்படாதே; அதோ! வீதியில் எங்கள்
 பெரியம்மா வருவதுபோல் தோன்றுகிறதம்மா!

குமாரிகாமி மாளிகையை வந்தடந்ததும் ரஞ்சிதபூஷணி
 அவளை நெருங்கி

ரஞ்சிதபூஷணி வசனம்:

அக்கா! அரண்மனைக்குச் சென்றனவே, யாது விசேடம்?
 நிகழ்ந்ததைச் சொல்லுங்கள்க்கா.

குமாரிகாமி உலா

சோல்லுமென வேயுரைத்த சோதரியே! ஓதிடக்கேள்
நல்லவிச வாசகர்போல் நாட்டமுற்று வல்லதிபன்
பின்ளொக்கரும் தங்கையரும் பேசக்குழன் எத்தானும்
எல்லவரும் சேமதோ! என்றுரைத்துப் பின்னுமவன்
நல்லமொழி பேசியென்கை நாரியருள் தங்கைதைன்
பின்னுக்குத் துபுமணப் பேறுசெய உன்னுமென்
சொன்னார்கான் அந்நீதன் சோதரியே! நான்மறுக்க
என்னபிழை செய்வானென் ரேஷ்கிமனங் புண்ணைகித்
தந்திரமாய்க் கொல்லியிங்கு தப்பித்து வந்தேனம்மா
எந்தைதித்து புத்த பெருமான் செயலால்

குமாரிகாமி வசனம்:

தங்காய்! யானென்ன கொல்லியும் அவன் கேட்டவில்லை.
ரஞ்சிதத்தை எங்கிருப்புக்கிணங்கச் செய்யாவிடில்
தலையை வெட்டுவேண்ணருன். அதற்குப் பயந்து யான்
தந்திரமாய்த் தப்பித்து வந்தேனம்மா.

தரு

இராகம்: முகாரி

தாளம்: அடதாளசாய்பு

ரஞ்சிதபூஷணி

அஞ்சேவஞ்சேவென் எக்காவே கேளும் — எங்களேக்கமா
அமலன் புத்தவெம் பெருமானுண்டம்மா
அஞ்சமென் கீற்பைக் காத்தாளுவார் — மனஞ்சலிக்குதே
மமதைசொன் மன்னன் மனதினைத்தேற்றிடு

குமாரிகாமி

தடைக்கஞ்சாத பாம்புச் காணையில்லை — சாந்தமற்றிடு
நடைப்பிச்சுறும் மூர்க்காக் கிடமில்லை
மடைத்தணம் கொண்டுள்ள செய்வானே - மனஞ்சலிக்குதே
மைத்துனரு மித்ததி யிங்கில்லையே.

ரஞ்சிதபூஷணி

அருமைப்பிறப்பே! இனியெவ்வாறு நாம் —

அவனில்தப்புவோம்

அதற்கோர் உபாயம் எடுத்துசொய்க்கா

மருமமதனை நிருப மொன்றதாக் — எழுதிநாமும்
மத்திமுட ன்தார்க் கனுப்புவோம்.

குமாரிகாமி

மெத்தவுமிது புத்தி நன்கறி — எனதுதங்கையே

மேலுமிதனைப் போக விடுவது

உத்தம குணரத்தி வைத்திடம் — ஒருவரறியா
உன்னும் சப்பிரகாம மனுப்புவோம்.

குமாரிகாமி வசனாம்:

குணரத்தினம்! இக்கடிதத்தை ஒருவருமறியாது சப்பிர
காமம் சென்று அத்தான் கையில் கொடுத்துவருவீராக.
ஓலைக்கூருளைப் பெற்ற அவன் சாலைக்குவந்து

குணரத்தினம் பல்லவி

இராக்கி: புன்னூக்வராளி தாளம்: அடதாளம்

செல்லுவேன் நானே அஞ்சல்கொண்டு —

செல்லுவேன் நானே

சுரணாம்

செல்லுவேன் நான்மிகு வல்லமை யாகவே

சேமமுடன் சப்பிர காமநகர் தனில்

அங்லலூறும் முதல் மந்திரி யாகிய

ஆலப்புளை யிடமோலைச் சுருள் கொண்டு --

செல்லுவேன் நானே

பாகம் செய்யும்வீட்டு வேலைக்கா ரனுக்கு

பார்த்திரோ மந்திரி பத்தினி தந்திட்ட

வேகமுற மொட்டன் வேலையைத் தந்திட்டார்

வேகுதே கால்கையும் நோகுதே ஜையபோ —

செல்லுவேன்

ஆகுமறி யாமலஞ்சல் தனை யந்த
 ஆலப்புளைப் பிரதானி கையில் முந்த
 பாருங் கொடுத்தெந்தன் பாகவேலைக் கிள்று
 பந்துபோல் பறந்து அந்தணர் செல்லுவேன்—செல்லுவேன்

என்று கூறிக் குணரத்தினாம் ஆலப்புளையின் மாளிகை
 யடைந்து அவரை நோக்கி

ஓ ஞாரத்தினாம் கவி

ஏராகும் பூந்தொங்க வணியும் மாதர்க்
 கேற்ற மதஞ்சிவரு எழில் சேரெந்தன்
 சீராகும் மந்திரியே அம்மா விந்தச்
 சிட்ட தனையனுப்பி விட்டார் சிக்கிரந்தான்
 பாராகும் தங்களின் நற்சமுக மீது
 பற்றுடனே யற்றேன் காண் பரிவிடே
 காராகும் சம்பவத்தை யறி வீரங்கள்
 கழவினையே சரணமது புரிந்திட்ட டேனே.

குணரத்தினாம் வசனாம்:

மகாகிர்த்திவாய்ந்த கண்டிமாநகரின் பிரதமரே! இக்
 கடிதத்தைத் தங்களிடம் சேர்க்கும்படி அம்மா உத்தரவு.

என்று கூறிக் கொண்டே குணரத்தினாம் தான் கொண்டு
 வந்த ஓலைச்சுருளை ஆலப்புளையிடம் கொடுக்க அவன்
 அதனை அவசரமாக விரிந்து

ஆலப்புளை கவி

தேவரீரன் பிராண நாயக திருவடி
 தெரிசித்துத் திக்கு நோக்கித்
 தெண்டம் சமர்ப்பித்து நின்மஜையா என்புடன்
 தெரிவிப்ப தெண்ண வென்றால்
 ஆவலாய் என்றங்கை தோழியுடன் பூங்காவில்
 அன்புடன் சென்றி ருக்க
 அரசன வனேகி யம்மாது தனையிச்சித்து
 அனுப்பிய தூதர் வந்து

காவலன் சங்கதி கண்ணிமுன் புசலவெம்

கடும் சினத்தாற் துரத்த

கபடமாயே ஜையமூத்துன் தங்கை எந்தனின்

காதல் தீர்த்தா லென்துயிர்

புவுளில் நிற்குமென வேண்டினான் நானும்

புகட்டினேன் மதிய ஜைத்தும்

பொல்லாத பாவியெனைக் கொல்வதற் கெண்ணியினுன்

புதப்பட்டு வருகு வீரே

இங்ஙனம் உமது பத்தினியாகிய

குமாரிகாமி

குணரத்தினாம் மாளிகையவிட்டுச் சாலைவழியே செல்கையில்

குணரத்தினாம் தஞ்

இராகம்: எதுகுலகாம்போதி

தாளம்: ஆதி

சந்திரமுக சௌந்தர இந்திரரூப — மதி

மந்திரிகைக் கொடுவென்ற அந்தப்பத்திரம்

ஆகுமறியாமல் குமாரிகாமி சொல்போலே — அதை

ஆலப்புனை மந்திரிகைமீது கொடுத்தேன்

பாகவேலை பணிவேலை யானதுமுற்றும் — மிகு

பக்ஞவுமாய்ச் செய்தாலெந்தன் மீதிவேபற்று

வேறெவரும் பாகவேலைக் கெண்ணைக் கூப்பிட்டால் —

அவரை

வெட்கக்கேடாய் ஏசிக்காறித் துப்பிப்போடுவேன்.

வாழையடி வாழையாயென் பாட்டனேர்கூட — அந்த

ஆலப்புனை மந்திரிக்கு ஏவுக்கொயகின்றேம்

ஆலப்புனை கண்டிக்குப்புறப்பட்டு

ஆலப்புனை தஞ்

இராகம்: சீரவாணி

தாளம்: ருபகம்

இன்று சுணங்காது கண்டி நகர்வழி

அண்டிச் செல்லுவேன் — மனமது

கொண்டு செல்லுவேன்

ஆதியில் மாபெரும் கேவலம் பூண்டிட்ட
 அந்தீனங்கு நானென்னிப் புரிந் திட்ட
 போதுயர் ராச பதவியை யென்னுமால்
 போக்கிலி யிந்தப் பிழைகள் செய்திட்டானே
 வல்லியம் தன்னைக் கண்டஞ்சி மரத்தில்
 வலுவுட னேறும் வனவேடன் தானுமே
 குல்லித பசியைத் தீர்த்து ரெட்சித்த
 குரங்கைக்கொன்ற தன்மைக் கொப்பாக்கிதிப்போது
 திட்டிய மரத்தில் கூர்பார்த் திடுமெந்தத்
 தினைன் யானர சாளவிடு வேணே
 பாட்டிகை கொண்டுள்ள மைத்துனியில் காதல்
 பண்ணியென் தேவியை முன்னே அழைக்கவோ.

ஆலப்புளை கண்டியிலுள்ள தனது மாளிகையை யடைந்த
 தூம். அவனைக் கண்ட குமாரிகாமி, ரஞ்சிதபூஷணி முதலி
 யோர் களிப்படைந்து.

தரு

இராகம்: காபி	தாளம்: திரிபுடை
குமாரிகாமி	
ஏராரும் பூந் தொடையானே — மிகு எழில்பெறு ரவிமதி முகவசீ கரமுறு ஏந்தலே! என் காதலனே.	

ஆலப்புளை

காரார்வண்டு நிறை குழலே! — எந்தன்
 காதலியே மனம் பேதலிப்பே னவன்
 கர்வமநைதப் போக்கி வைப்பேன்

ரஞ்சிதபூஷணி

வாங்குவளைக் கரத் தானே — அந்த
 வடுகனு மென்னையே கடிமணம் புரியென
 வசையாய் வடு தொடுத்தானே.

ஆலப்புளை

ஏங்கிமனம் கலங் காதிர் — பொல்லா
எதமே யற்றிடு காதக ஸரசற
இங்கிலீச் ரிடமே செல்வேன்

குமாரிகாமி

மனக்குறிப்பு உண ராமல் — எந்தன்
மன்னவா ஆங்கிலர் தன்னிடம் சென்றிடில்
மதித்து உன்சொல் எடுப்பாரோ.

ஆலப்புளை

தர்மகுணம் வாய்ந்தவர் காண் — அந்தத்
தண்ணையேசேர் ஆங்கில துரைத்தன ரெமையென்றும்
தற்காத்தாள்வார் பொற் கொடியே!

ரஞ்சித்தழினி

அத்தானேயெம் முத்த மரே — நாங்கள்
ஆர் ஆணை இன்றியே அகமதி லிருக்கிறோம்
அதிகச்சுறுக்கில் வரு வீரே.

ரஞ்சித்தழினி வசனம்:

அத்தான்! தங்களையன்றி எங் கருக்கு வேறு யார் துணையு
மில்லை. அதிலும் இம்மன்னளின் கொடுங்கோன்னமை
யைச் சகிக்க எங்களால் முடியாது. பின்னைகளையும்
வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் தனியேயிருப்பது முறை
யல்ல. எனவே சீக்கிரம் திரும்பிவிடுவீர்களாக.

ஆலப்புளை ஆங்குவந்த பின்னைகளைக் கண்டதும்

தந

இராகம்: நாதநாமக்கிரியை தாளம்: ரூபகம்

ஆலப்புளை

அப்பாவென் ஆருயிர்க் கண்ணுளரே! — நானும்
ஆங்கிலிடம் செல்வேன் நூலரே
தப்பாது நற்கலைகள் சீலரே — நீங்கள்
தான்படித் தேயிரும் கண்ணுளரே!

பிள்ளை 1

ஐயா கொழும்புநகர் நீருமே — சென்று
அழகான பொம்மைவேண்டி வாருமே
மெய்யாய் மனமதனில் கோருமே — நீரும்
விட்டிடா திட்டுக்கொண்டு வாருமே

பிள்ளை 2

சீர்மைச் சாமான்கள் பலவானதும் — அதில்
சிந்தை கொள்ளுதே மனமானது
நேர்மைச் செந்தமிழ்க் கலையானதும் — உங்கள்
நினைவின் படிப்படிப்போம் நாங்களும்

ஆலப்புளை

சற்குண வாளரென ஊரிலே — நீங்கள்
சரியாய் தடப்பீர் மக்காள்நேரிலே
தற்பர நாதன் பெறுபேறிலே — என்றும்
தங்கி யிருப்பீர்களே யாசீரிலே

பிள்ளை 1 வசனம்:

அப்பா! கொழும்புக்குப்போய் சீமைச்சாமான்களும்,
பொம்மைகளும் வாங்கிவாருங்களப்பா.

பிள்ளை 2 வசனம்:

எனக்குச் சீலைப்பதுமைகளும், பட்டுப்பீதாம்பரங்களும்
ஒரு துவிச்சக்கரவண்டியும் வாங்கிவாருங்களப்பா.

ஆலப்புளை வசனம்:

கண்மணிகாள்! நீங்கள் அம்மாவுடனும் சிற்றன்னை
யோடும் சந்தோஷமாயிருந்து நன்றாய்ப்படித்து ஊரார்
புகழும்படி நடவுங்கள். உங்கள் தேவைகளை நான்
பூர்த்திசெய்வேன். ரஞ்சிதம், குமாரிகாமி எதற்குமஞ்
சாது துணிவுடனிருங்கள். நான் சீக்கிரம் போய்த்
திரும்புவேன்.

கொழும்பிலூள்ள ஆங்கிலேயரின் மாளிகை

மந்திரி, சேனதிபதி, ஆளுநர்

ஆங்கிலேயரின் நிர்வாகம் பற்றிக் கலந்துரையாட நினைந்து

மந்திரி தரு

இராகம்: மேசுவனம்

தாளம்: ரூபகம்

அகிலத்துறு மாங்கிலே யராம் — எம்மை

அரசு புரியும் திறகோர்களாம்

மகிழைப் பிரதி நிதியாகவே இட்டா

மதிமந்திரி யானுமிச் சபையில்வந்தேனே

செங்கோண்மை தவருது இவங்கையை — மிகு

சீராக ஆளும் பவுன்றிக்கு

துங்கனும் கவர்னரின் மந்திரி — எனும்

துரைசபை தனிலிதோ வருகிறேன்

சேனதிபதி தரு

இராகம்: நாதநாமக்கிரீயை

தாளம்: ஆதி

சீர்மையதிபதி யானவிக்ரோநி ராணிவேணி — மிகு

நேர்மை யோடிலங்கா புரிதானி

அடுத்தவிடுத்த ரேபட் அதிபதிகவர்னர் எனுந்துரை
அணவிடமாக இப்போது சென்றுமே

நிதிபெறு மிலங்கையின் தளமதின் வரிசையை
மதியுட ஞேதிமேதி பதியானுமே

தங்க மாவரியக் குரேணிக்கும் தாவேநானே

பகுபக்குவ முட்டெஞ்சலே பயிற்றி

பகைவோர் வகைவோர்வந்து பரிவுடனின்று சரிவிடாமலே
நகர்முழுவதும் தளமதேயேற்றிப் பாதுசைய்திடு வீரசிங்கேறு
வானஅன்றாணிப் போது வந்தேனே.

ஆளுநர் தங்க

இராகம்: நாதநாமக்கிரியை

தாளம்: ஆதி

இறைவர்க் கிறையென்னே இங்கிலாந் தெனும்

நிறைபெற்றிடு தேசமாள் — பராக்கிரம

அரசன் னுப்பிய பிரதிநிதி யானும்

சிலோன்மா நிலந்தனை அரசுசெய்வேலே

பழுதற் றெவர்களையும் அரசரிமை பிழையற்றிடப்புரிய
கொழும்புமா நகரின் மாட்சிமை

நிலவும் பவுண்றிக் கவர்ணர் எனுந்துரை
சபையில் வந்தே னே.

ஆளுநர் அனு: இங்கிலீஸ் குடியேற்ற நாடானுவேங்

ஆளுநர் விருத்தம்

மேலர் செங்கோன்மை யோடு இந்த

மேதினியை அரசாள வந்தோ மின்று
சிலமுறு நகரிலுறு சீர் சிறப்பும்

சிலோன் வாசிகட்டுற்ற குறைகள் யாவும்
காலவரை யதனிலொன்றும் குறையா வண்ணம்
களாறிடுவீ ரறியயிந்தச் சபையின் மீது
தாலமதிற் பலம்போக்க வந்த யேக
தற்பரணைப் போற்றியர சியற்றத் தானே

ஆளுநர் வசனம்:

மந்திரி! நமது ஆளுகையின் கிழுள்ள நகரத்தின் சீர்
சிறப்புகளை எனக்குத் தெரிவிப்பீராக.

தரு

இராகம்: சாமா

தாளம்: ரூபகம்

மந்திரி

ராசராச ராசசிறீ டுவண்ரணமகிபா — நிலவிலங்கை
மழைபொழிவால் வயல் செழிப்பே!

ஆஞ்சுநர்

கனம் பொருந்தும் மந்திரியே — நம்
ஆஞ்சுகையின் சீர்சிறப்பை யாசித்தேன் முன்பேசவீரே

மந்திரி

களானியதின் அருவி யோடி — அதன்
கனத்தமுத்தை முனைத்துஅன்னம் அணைத்துஅடை
காக்குதுவே

ஆஞ்சுநர்

மேலர சர்க்கே யிதனை — யானும்
மேட்டிமையாய் நாட்டின்சீரைக் காட்டிடவே
எழுதிடுவேன்

மந்திரி

கள்வரில்லைக் கபட ரில்லைப் — பின்னும்
கயவரில்லை வயவரில்லைக் கன்னவனே இந்நகரில்

மந்திரி வசனம்:

ஆஞ்சுநரே! இவைகள்தாம் எங்கள் ஆட்சியின் கீழுள்ள
நகரத்தின் வணங்கள். இதை அறிந்து கொள்வீராக.

தரு

இராகம்: கல்யாணி

தாளம்: ரூபகம்

சேநுதிபதி

பேசவேன்மன நேசமாய்ப்பெரு நிரையே ராசதுரையே —
கனம்

பெற்றவா கொடையுற்றவா கல்விகற்றவா புகழுற்றவா

ஆஞ்சுநர்

பதியே தளபதியே புகழ்ந்தியே வங்காபுரியே — காவல்
படையோர் நடைமுறையை யிப்போபகர்வீர் யானுமதிய

சேநுதிபதி

திட்டமாயெங்கள் பட்டாளர் பகுதிரே வயகுரரே — அவர்
திண்புயவலி கண்டவர்கெலி மண்டியேயோடி சொன்னுவார்

ஆளுநர்

துறைகள் மிகுநிறைவாய்க் கப்பல்முறையாய்
வைத்திட்டமரா — வீரத்
துல்லிபா அத்தைச் சொல்லுவாய்செய் வெல்லுவாகைகெகாள்
வல்லவா

சேநுதிபதி

கடலிலடல் பொருதும்கப்பல் கதிப்பே மிகஅதிப்பே — மறு
கண்வர்முடி மன்னவர்கண்டால் கடுகாரிங்கு முடுகார்

சேநுதிபதி வசனம்:

கனந்தங்கிய தேஶாகிபதியவர்களே! என்னிர்வாகத்தின்
கிழுள்ள பகுதிகளைச் சிறப்புறக் காவல் செய்கின்றே
னீயா.

கண்டியின் அத்தாணி மண்டபம்

கீர்த்திசிங்கன், முள்ளிக்கொடை, திசாநாயகன்

கீர்த்திசிங்கன், குமாரிகாமி தன்னை ஏமாற்றிவிட்டதாக
நினைந்து சினங்கொண்டவனுகி

தரு

இராகம்: பலஹம்ஸ

தாளம்: ரூபகம்

கீர்த்திசிங்கன்

அடையலர் பொடிபட மதி யுணரும்

அதிகார மெனும் முள்ளிக் கொடையே கேளும்
தடையின்றி யனுப்புவேன் தங்கை யென்று
தமாக செய்திட டாளோ தையலின்று

முள்ளிக்கொடை

பங்கைப் பழனம் படர்ந் தொளிரும்
யுவன்சுறு கண்டி மாநக ரிறையே!
சங்கைசேர் குமாரியாம் நங்கை மின்னன்
சாற்றரும் பொய்பேசான் தரணி மீது

திசாநாயகன்

ாரிய மறியாது களறு கின்றீர்
ஞவிலும் நேர்மை கைவிடாத அந்த
சிரிய குமாரியாம் மாது நல்லாள்
இதூத்ததை யறியத் தூதிட்டுப் பார்ப்போம்

கீர்த்திசிங்கன்

மதன்மலர்க் கணைப்பட்ட வாகை யாலென்
மனமுடைந் தாலவள் வந்து மென்ன
இதமுடன் தூதரை விட்டு நீவிர்
இவன் வரவழைத்திடும் இன்ப மாச்சே

முள்ளிக்கொடை

உன்னகுந் தென்னிலங் காபுரி யின்
யயர் அரசேறே அவ்வுத் தமிழுன்
பன்னரும் தூதரை அனுப்பு கின்றோம்
பார்த்திபா மனமது பரிவு கொள்வீர்.

திசாநாயகன்

மாடுயர் நாடர சாஞ கின்ற
மகிபனே மணச்சோர்வு அற்றிடு மின்
தேடரும் கன்னியை அழைத்து நின்றன்
தேவையை நிறைவேற்றி கைப்போம் மன்னு.

அவ்வேளை தூதுவர்கள் வரவே அவர்களிடம்
திசாநாயகன் வசனம்:

தூதுவர்காள்! நீங்கள் முதன் மந்திரியாகிய ஆலப்புளை
யின் வீட்டிற்குச் சென்று ரஞ்சித்ததை அனுப்புகிறேன்
என்று அரசன்முன் சொல்லிக் கொன்ற குமாரியின் மணக்
குறிப்பை அறிந்து வருவீராக.

ஆங்கிலேயரிடம் செல்ல நினைந்த ஆலப்புளை சாலையிலே

ஆலப்புளை தரு

இராகம் : பைரவி

தாளம் : ஆதி

துங்கலங் காரமிகு சங்கைலங் காபுரியான்
இங்கிர்த துரைத்தனர் அங்கவர் முன்னேசென்று
துகள் பெற்றே அவதன பகுபல
இகழுற்றே புரிந்திடக் கொழும் பெனும்
நகருற்றே இது சணம் நானுமே
இதமது சொண்டுமே விதவித கொடுசெயல்
அதையே விண்டு மாங்கில பிரதானிமுன்
வரமுறை தப்பிய வடுகளை இதுசணம்
உரமுறு மிந்திய ஊரனுப் பிடுவேன்

கஞ்சிக்கும் வழியின்றிப் பஞ்செவப் பறந்திங்கு
மிஞ்சுகெம் பீரங்கொண்ட பஞ்சப் பயலையிப்போ
விடுவேனே படு கொடு வடுகளை
நடுவ ராசிய பிரித்தா னியர்
இடமதே இது ததி பலபல
மநெதி அருவிகள் மருங் கதில்
அடையது கொண்டுமே பெட்டையுடன் அன்னங்கள்
முடுகிடு சந்தன வனமலி குயிலிசை
பெருகிய வழிபடர் இதுசணம் கொழும்பதி
பதியெனும் பவுண்றிக் கதிபர் முன்செல்வேன்.

சாலை

தூதுவர்கள்

தரு

தூதுவன் 1

கண்டியரச னுரைத்தபடியே கடிகந்தந்து நாழுமே
களமேகதிந்த குமாரிகாமி மனையேசென்வோம் தோழனே

73

க. 10

தூதுவன் 2

வேலைவளையும் தாலத்தின்மதி யூகமநிறையும் தீரமை
ஆலப்புளையின் வீடுதோனுது காலைத்தூக்கி ஓடிவா

தூதுவன் 1

தனத்தில்மிகுந்த சூமாரிகாமி மனத்தின்குறிப்பை
அறியென
தடமேபுயங் கொள்மகிபன் உரைத்தார் தங்கிடாது
செல்லுவோம்

தூதுவன் 2

பதியில்அழிகில் கதித்தபாக்கிய வதியாமரங்சித பூஷணி
பாரில்கண்டவர் ஆர்விடுவரோ வாரும்செல்லு வோம்தாழுமே
என்று கூறிக்கொண்டு சூமாரிகாமி மாளிகையை அடைந்து
அவளைநோக்கி

தூதுவன் விருத்தம்
கார்வளம் சூழ்கண்டி நகர்க்கதிக கீர்த்தி
கதித்தமுதல் பிரதானி மணைவி நீங்கள்
தார்வளம் சேர்தார் வேந்தன் தமக்குச்சொன்ன
தாற்பரியம் தமக்கு மறுமொழி கணென்ன
நீரதனைப் புகண்றிடுவீர் நாஸ்க ஸிப்போ
நிக்கிரக சிட்ட பரி பாலனுக்கு
ஒர்முட னுரைத்திடுவோம் அம்மா உங்கள்
உத்தார மின்னதென உரை செய்விரே.

சூமாரிகாமி விருத்தம்
பாதுசெய் மாதுதர்களே பகரக் கேளும்
பார்த்திபன்பால் சொன்னதுண்மை பிசுகே யில்லை
மாதுவெந்தன் தங்கையானும் வரவே முன்னம்
மாளிகையில் காணவில்லை மாய மென்னே
ஆதவினால் விளையிமிகு விசன முற்றேன்
அரசனுக்குச் சொல்லிவிடுங்கள் அதனை முற்றும்
சதிவெதான் நடந்த சம்ப வங்கள்
இனிப்பெருமான் புத்தர் செயலாகுந் தானே.

முமாரிகாமி வசனம்:

தூதுவர்களே! யான் அரசன்பால் சொன்னது உண்மை தான். இங்குவந்து பார்த்தேன்; ரஞ்சிதத்தை மாணிகையில் காணவில்லை. எங்கு தேடியும் அவன் அகப்படவில்லை. யான் என்ன செய்வது? இதை நீங்கள் மன்னாருக்கு உரை செய்வீர்களாக.

இதுகேட்ட தூதுவர்கள் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுக் காலையிலே

தாரு

இராகம்: மோஹனம் தாளம்: அடதானசாப்ய
தூதுவன் 1

வங்கமடரும் கீர்த்தி சிங்க துங்கதுரை
எங்கட்டுரைத்த சொல்லையங்கு சென்று சொல்ல
வரவேவி டுவேனன்று உரையை மறுத்துஅந்த
வனிதை யோடினுளென் றறைந்தா ஸிப்போடுத

தூதுவன் 2

மோக விகாரமுற்ற ராசனிடத் திலித்தை
ஒதினுலே யென்ன மோசம் புரிவானே
ஏழமணி துடனேபோய் நாமுரைத்திட் டாக்கால்
நாகம் போலச்சிறு வானே அறிகிலேனே

தூதுவன் 1

நேமிபொறை நிறைநன் வாயியாங் குமாரி
காமியுரைத்த சொல்லை நாமித்தகியே சென்று
நெற்றலர்பரவு விற்றலர்க் கிறை முன்
சொற்றிடச் சணமே உற்றிடு வோமே

தூதுவன் 2

அழகில் அதிகருப வதியாம் ராணியிகுக்க
அடங்கா மையலேகொண்டு அவனி மாதர்கள்மீது
ஆசைகொண்டோன் வழிபார்த்து இருப்பான் நம்மை
அரைக்கணம் தங்காது உரத்துச் செல்வோமே.

அரண்மனையைடந்த தூதுவர் அரசன்முன் வந்து

தூதுவன் கவி

சேரலர்க் கோனேபோற்றி செழுமணி முடியாய்போற்றி
தார்தலத் தரசேபோற்றி தண்ணவக் கரத்தாய்போற்றி
நீர்சொன்ன மோனிபோல் சொன்னேம் நேரிழை குமாரிகாமி
ஊர்தனை விட்டுத்தங்கை ஓடினுளென்று ணையா

தூதுவன் வசனம்:

மன்னவா! தங்கள் சொற்படி நாங்கள் சென்று குமாரி
காமியிடம் கேட்டோம். அதற்கவன் “ரஞ்சிதத்தை
மாளிகையில் காணவில்லையாம். எங்குதேடியும் அவள்
அகப்படவில்லையாம்” என்று தங்களுக்கு அறிவுக்
கும்படி சொன்னுளோயா.

இதுகேட்ட கீர்த்திசிங்கன் கோபங்கொண்டு

கீர்த்திசிங்கன் கழிசிநடில்

ஆகட்டுமா கட்டும வளையினி விடுவேனே

அகந்தைகள் மிகுதி யாச்சோ

அமரரொடு அசரர் கந்தருவர் கிங்கிலியரும்

அமர்வரினு மஞ்ச வேனே

போகட்டும் போகட்டு மினியெனது நகர்விட்டுப்

போக்கிடப் புரிகு வேனே

பொறியிட்ட எலிபட்ட கத்தொட்ட சுசமாலிப்

போதெனை மதி யாமலே

வாகட்டு மென்றுமே வனிதைதன் தங்கையை

வைத்துமே மறைத்திட டாளா?

வங்கமொடு சிங்கம் புலிகங்கம வளங்கத்தை

வாஞ்சை யுற்றே புசிக்கப்

போவெட்டு வெட்டதாய் கட்டகம் தன்னினால்

பிளந்தரிந் தெறிகு வேனே

போருக்கு மஞ்சாத வீறுற்ற சிங்கனென்

போக்கினை யறிந்தி டாளோ

இராகம்: மோஹனம்

சிந்து

தானம்: ஆறி

இப்படியும் சொன்னாரோ — பொல்லாதநீவி
இப்படியும் சொன்னாரோ.

அநுபலவி

இப்படியும் சொன்ன அந்த
செப்படிச் சிங்க எத்தியைச்
சுக்ஞசுக்காய் போக்க உயிர்
செக்கில்வைத் தரைத் திட்டேலு

சுரணம்

ஆரைவார்த்தை சொல்லியென்ன மோசமது செய்தாந்தத் தாசியாம் குமாரிகாயி வாசமெல்லாம் நாசமது

ஆக்கிடத் துணியேனு — இவ்வுரைவிட்டுப்
போக்கிடப் புரியேனு — பார்பாரிந்த

ஆதகியமே கலங்க மாதிரமுள்ளோர் மயங்க
பாதகியின் வம்மிசத்தை நாசமது செய்திடுவேன் —
இப்படியும்...

சண்டப்பிர சண்டமது கொண்டதிறல் மன்னர்களும்
கண்டிநகர் மன்னனென்றால் அண்டிக்கெடி மண்டிடுவார்
அத்தனைக்குந் துணிவாமோ — என்சொல்மறுக்க
எத்தனை துணிவாமோ — இப்போதவனை
ஏனுமொடு கானமடர் ஒனம்நரி நாய்க்களைல்லாம்
ஊனமது பருகிட ஈனமது புரிகுவேன் — இப்படியும்...

அங்கு வந்த காவலரை நோக்கி

கீர்த்திசிங்கன் வசனம்:

அடை! உடனே சென்று முள்ளிக்கொடையையும், திசா
நாயக்னீயும் அரசன் கட்டளையென்று அழைத்து வரு
வீர்களாக.

அரசன் ஆணையை ஏற்றுக் காவலர்கள் விரைக்கிறார்கள்.

கொழும்பிலுள்ள சாலை

சோமநாதசெட்டி

தரு

இராகம்: மலையாமி

தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

பட்டணம் சுற்றிச் செல்வேன் — கொழும்புயர்
பட்டணம் சுற்றிச் செல்வேன்.

சரணம்

பட்டணம் சுற்றியே பட்டவர்த் தனரும்
பாக்கிய பவுள்சுறு யோக்கிய சலாக்கியர்
செட்டியர் மட்டுய ரும்பிர போருறை
சேரிகள் தோறும் வைகுரியம் விற்கவே — பட்டணம்...

கோட்டை கொட்டாஞ் சேனைகொச்சிக் கட்டமாறை
கொள்ளுப் பிட்டியோடு வெள்ளவத்தை போகும்
ரேட்டு மருதானை பம்பஸப் பிட்டியும்
நாட்டு வியாபாரம் நானே பண்ணவென்று —
பட்டணம்...

மட்டக்குளி மாதம் பிட்டிதெமக் கொடை
மாளிகா கந்தை களனி தெகிவளை
சட்டெனக் கல்கிசை யெட்டும் கொலன்னாவ
சாற்றும் பகுதிகள் ஏற்றும் விலையின்று — பட்டணம்

கண்டியின் அத்தாணி மண்டபம்

தீர்த்திசிங்கன், மூன்லீக்கொடை, திசாநாயகன்

தரு

இராகம்: புன்னுகவராளி

தாளம்: ஏகம்

தீர்த்திசிங்கன்

செப்பஞம் சேநைபதியே சப்ரகாமம் தனக்குக்
கப்பம்வேண்டும் மந்திரியும் மிப்போ வராதேலே

திசாநாயகன்

அவ்விதமே யானும்மனக் கவ்வையுற்றே னரசே
ஆலப்புளைக் கருமங்கொடை யானிடமே அறியும்

கீர்த்திசிங்கன்

திருப்பொலியும் மந்திரியே திறைக்குச்சென்ற பிரதான்
திரும்பிவராக் கருமமென்ன தெரியவுரைப் பிரே.

முள்ளிக்கொடை

முன்னுமக்குச் சொன்னதெல்லாம் மன்னனேநீர் அறிவீர்
முடித்துரோகம் புரியுங்குணம் தொடுத்தவர்க் கென்றும்

கீர்த்திசிங்கன்

அரசதுரோகம் புரிந்தால் அவனைகு வேனே
சிரசைவெட்டிப் பருந்துகண்ண இரையிடுவேன் நானே.

திசாநாயகன்

தூதுவிட்டு அழைத்தவரின் சேதிதனை அறிவோம்
துரைத்தனத்தில் பழுதுற்றால் விருப்பப்படி புரிவோம்

கீர்த்திசிங்கன்

கொள்ளுபடை மதியோதும் முள்ளிக்கொடை யேகேள்
கோருமுங்கள் மதிபோலே தூதோரை விடுவீரே

முள்ளிக்கொடை

பார்த்திபர்கள் பரவுதிறல் கீர்த்திசிங்க மகிபா
பகரும்சப் பிரகாமம்போக விடுவன்தூது அறிவீர்

அங்குவந்த காவலர்களை நோக்கி

முள்ளிக்கொடை வசனம்:

ஏவலரே! திறை பெறுவதற்காகச் சப்ரகாமம் சென்ற
முதன் மந்திரியாகிய ஆலப்புளையைச் சீக்கிரஞ் சென்று
அழைத்து வருவீராக.

தூதுவர்கள்

தரு

இராகம்: பூரியகல்யாணி

தாளம்: ஏகம்

தூதுவன் 1

மந்திரியாம் மூள்ளிக் கொடையித்த நேரமே -- சொன்ன
வாசகம்போலே நடந்து ஏகுவோம் தோழா.

தூதுவன் 2

வண்டாரும் தார்மாரிபன் வாசப் பிரகாசன் -- எங்கள்
வண்மையுறு முதன்மந்திரி தன்னை யழைப்போம்.

தூதுவன் 1

தண்டாரும் தார்வேந்தன் மனந்திண்டா டும்படி -- என்ன
தப்பிதம்செய் தாரோமந்திரி செப்புவீர் தோழா

தூதுவன் 2

ஒப்பரிய சப்பிரகாம ஊஷிது தோழா -- நாங்கள்
ஒன்றிநடந் தின்றவஞ்சர்க் கண்டு கொள்வோமே!

மூள்ளிக்கொடையின் மாளிகை

மூள்ளிக்கொடை

தரு

இராகம்: பரசு

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

தருணமிது வாய்த்துக் கொண்டதே -- இப்போதெனக்குத்
தருணமிது வாய்த்துக் கொண்டதே

சரணம்

கருமமது தப்பிடாது காற்றுப்போலே தூற்றவேண்டும்
கண்டிநகர் தனைவிட்டு பூண்டோடொழிக்க வேண்டும்
காரியந் தனையேபகு வீரியமுடனே செய்து
ஆரியனிடம் வகையதாக வேபுரிகு வேலே

ஏகமுறும் மந்திரி உத்தியோகமதை நானெடுக்கும் வாய்மது செய்யவொரு வாசகத்தை யேவரைந்து வைத்துமே யவன்பெயரைப் பத்திரத்தில் தீட்டிவிட்டு ஆருமறி யாமலித்தக் காரியம் முடித்திடுவேன்.

முள்ளிக்கொடை வசனம்:

மனமே! பொறுத்திரு. இதுவன்றே தருணம். ஆலப்புளையின் பதவிக்கு உலைவைக்கிறேன் பார். ஒரு வாசகத்தை வரைந்து அதனால் அரசனையும், அவனையும் பகைவர்களாக்காவிட்டால் யானும் முள்ளிக்கொடை அல்ல.

கொழும்பிலுள்ள ஆங்கிலேயரின் மாளிகை

ஆலப்புளை, ஆங்கிலேய மந்திரி

கொழும்பு வந்த ஆலப்புளை ஆங்கிலேய அதிகாரிகளைச் சந்தித்து.

ஆலப்புளை வசனம்:

மகா கனந்தங்கிய ஆங்கிலேய மந்திரியவர்களுக்கு வந்தனம்.

ஆங்கிலேய மந்திரி கவி

எந்தலூர் எந்தத்தேசம் இங்குவந் துற்றேதே
உந்தனின் நாமமென்ன உரைத்திடு கருமமென்ன
இந்தநேரத் தில்பானுவிடங் கொண்டகமலம் போன்று
உந்தனின் வதனமுற்ற உண்மையை உரைசெய்வீரே!

ஆங்கிலேய மந்திரி வசனம்:

நீர் யாரையா? உம்மைப் பார்த்தால் பிரபு வம்சத் தவர்போல் தோன்றுகிறது. வதனத்தைப் பார்த்தால் பசியரல் வாடியவர்போல் தோற்றுகிறுய். உமது ஊரும் பேரும், நீர்வந்த காரியமும் நானறியும்படி சொல்லுவீராக.

ஆலப்புளை தாழிசை

குணகடல் தரள மணியும் மாரவதி
 குஷிலோர் புகழுமதி பதி
 குலவுகண்டி நகரரச் சீர்த்தி சிங்கன்
 திலதனும் முதன்மந்திரி நானே
 எனதுநாம மாலப்புளை யெனவு ரெப்பார்
 ஏந்துவின் கொடுங்கோன்மை யான்
 எதற்குமே வரின் மிகுந்து வாங்குவதும்
 எள்ளளவு சூற்றஞ்செய் வோர்க்கும்
 மனதின் படியே கனத்த ஒழியமும்
 மங்கைகற்புப் பங்கம் செய்வதும்
 மறையரோடு யாச கரையும் கொடுமை
 யுரிவதால் யானும் துரிதமாய்
 சினந்த மன்னைச் சீர்திருத்தலா காதெணச்
 சித்தமே வந்தே னுத்தமா
 சிந்தித்து அதனை யுந்தனி னரசில்
 சேர்த்திடும் யுத்த மாக்கிடும்.

ஆலப்புளை வசனம்:

துகரையவர்களே! எங்களரசன் சந்ததியின்றிக் காலன் கைப்பட்டமையான் இந்த வடுகளை அரசனுக்கிடையோம். பட்டம்பெற்றுச் சிலகாலம் செங்கோல் செலுத்திப் பின் னர் கொடுங்கோன்மை புரிந்ததுமன்றி அவனைத் திருத்த முயன்ற மந்திரி பிரமித்தலையையும் கொலைபுரிந்தான்; யானும் இதமாகச் சொல்லிப் பார்த்தேன். அவன் கேட்டபாடில்லை. அவன் ஆட்சியைச் சொல்லவும் என் அங்கமெல்லாம் பதறுகின்றது. ஆதலினால் எங்கள்மேல் கருணை கூர்ந்து, அவனைடு போர்புரிந்து எங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளக் கேட்பதற்காகவே தங்கள் சமுகம் வந்தேன்யா.

கெட்டி தரு

மாகிரய மான ரத்தின — வியாபாரத்தை
நானிசய மாய்ப்புரிந் திட்டேன் கொழும்பிலே
பிண்ணும் வெற்றுர் சென்றுமே யானும் — ரத்தினவகை
மன்னவரி டமோட்டி நாபோரு ள்ட்டி

அன்னை தடம் பண்ணைகுழ் கண்டி — நகராசன்
அன்னவளிடத்தில் எந்தன் சொர்யைத்தூத விற்பேன்

କେତ୍ର ଶବ୍ଦ

திரவிய நிரவீயங்கள் துகழ்ந்திட விற்று மீண்டும்
வரவுயர் வாக்கையான வளந்துகழ் கண்டி வந்தேன்
தரைதலத் தோரதியத் தானிந்த வீதி சுற்றி
உரைகூறுப் போகவன்றி உடன்பாடாய் நடை செய்வேனே!

செட்டி வகுனம்:

தான் கொழும்பிலிருந்து கண்டிநகர் வந்தடைந்தேன். எனது இரத்தினங்களை விற்கப் பிரபுக்கள் வசிக்கும் வீதி களால் விலைகூறிச் செல்வேணுக.

ଇଟ୍‌ଟ୍ୟ କୋରସ୍‌ତମ୍

கன்னல் முத்துக் குதலி முத்துக் களரும்தாழைக் குமுகுமுத்து
மின்னும்மீனம் சங்குமுத்து மிகவும் நங்கை நாகமுத்து
பன்னும் மூங்கில் பன்றிமுத்துப் பச்வின்முத்துப் பவுள்செபேறு

செட்டி வசனம்:

இன்னுந்திரவீவகைளில் நாடுபடுத்திரவியம், நகர்படுத்திரவியம், காடுபடுத்திரவியம், கடல்படுத்திரவியம், மலைபடுத்திரவியங்களை

செட்டி தரு

இராகம்: நாதநாமக்கிரியை

தாளம்: ஆதி

வாங்கு வார்களுண்டோ இந்தலூரில் — இப்போ
பாங்குடன் வாருங்கள் எந்தன் நேரில்
கங்குசரச விலையில் ஏரில் யானும்
இன்னமும் இனும் கொடுப்பேன் பாரில்

செட்டி கொச்சகம்

பச்சைவைரம் நவரத்தினம் பாரோர்புகழும் ஒதுமைமணி
இச்சையுறு மாணிக்கமுடன் இலங்கும்வரை கோமேதசமும்
மெச்சங்கான வங்கமொடு மேவும்பொருள்கள் மிகுதியுண்டு

செட்டி வசனம்:

மேலும் சங்கமணி, பதுமமணி, வங்கமணி, வாலமணி,
நீலமணி முதலாகிய மணிகளும்.

செட்டி தரு

வகைவகை யாயென்னிடத் திலுண்டு — வந்து
தொகைதொகை யாய்வேண்டிக் கொள்வீ ரின்று
நகைவகை சரிக்கட்டிக் கொண்டு — உங்கள்
நாரியர்கள் கட்டிப் பார்ப்பார்க் ஸின்று

செட்டியின் குரலைக் கேட்ட ஓர்த்திசிங்கன் காவலை

சீர்த்திசிங்கன் வசனம்:

ஏவலனே! நம்மாளிகை வீதியால் ரத்தின வியாபாரி
விலை கூறும் சத்தம் கேட்கின்றது. அவனை அழைத்து
வருவாயாக.

செட்டி மன்னவன் முன் வந்து

செட்டி கவி

வையலர்க் கோனேபோற்றி வருதலர்க் கிரசேபோற்றி
வெய்யவ னுலவுகண்டி விக்கிரமத் துரையேபோற்றி
தையலர் கவரிலீசத் தவளமுக்ஞடை நிழற்றும்
ஐயனே யெனையழைத்த தறிவிப்பீர் போற்றிபோற்றி

செட்டி வசனம்

இராசராச மண்டலேஸ்வரா! அடியானை அழைத்த காரியம் தெரிவிப்பீராக.

கீர்த்திசிங்கன் கவி

இந்தலூர் மார்க்கமாக ரெத்தின விலைகள்கூறும்
சுத்தர வர்த்தகரேயும் சுயதேசம்யாது? நீரும்
வந்திடும் வழியிலேதுங் அதிசயமறிந்த துண்டோ
எந்தனத் குரைப்பீர்பிள் யான்ரெத்தினம் பற்றுவேனே!

கீர்த்திசிங்கன் வசனம்:

செட்டியாரே! நீர் எந்தலூர்? எவ்விடமிருந்து இங்கு
வந்தீர்? சென்றவிடங்களில் விசேட செய்திகள் ஏதும்
அறிந்தாற் தெரிவிப்பீராக.

செட்டி தரு

இராகம்: கேவாணி

தாளம்: அடதாள சாப்பு

வழூத்துவன் கேளுத் தறிய — நல்ல
வளமிகும் கழுகு பல்தருவளரும்
செழித்த கண்டி நகரிறையே — எந்தன்
சென்ம தேசம் மதுராபுரியே!
மாணிக்கம் கொண்டே கொழும்பில் — உயர்
வணிகம் செய்திட வந்தேனையா!
அந்தலூ ரிலிந்த நகர் — முதன்
மந்திரி யாகிய ஆலப்புளை

ஆங்கிலர்க்கு உங்கள் நகர் — தனை
 ஆக்கிக் கொடுக்கவோர் வாக்குப்பண்ணிப்
 பங்கமா யாலோசனை தான் — அவர்
 பண்ணுகிறுகிரன்று ஊருன்னுது கான்
 அங்கிருந்து இங்கு வந்தேன் — இத்தை
 ஆரிடம் சொல்வதென்றஞ்சி நிற்க
 எங்கோனே பெம்மான் செயலால் — நானும்
 இப்படிமார்க்க மாயுற்றனன் கான்.

கெட்டி வசனம்:

மனவா! இவைகள்தான் நான்றிந்த முக்கியமான
 செய்திகள். இப்போது என்னுடைய ரெத்தினவைக
 களுக்கிறந்தவைகளைப்பாருங்கள் பிரடு.

அவவேளை, சப்பிரகாமம் சென்ற தூதுவர் மன்னவன்முன்
 மினவந்து

கவி

தூதுவன் 1

சுச்சவியும் மெச்சமுலை மாதர் மிக்க
 இச்சூரு மதனெனவே இலங்கு கின்ற
 உச்சிதங்கொன் கீர்த்தி சிங்க பூபதியே
 உங்களின் சொற்படி சப்பிரகாமம் சென்றேம்.

தூதுவன் 2

பஞ்சமனி வாகையணி ஏரதா னங்கு
 பார்த்தடமுங் காணவில்லைப் படர்ந்து பின்னு
 இச்சூசயுடன் வந்தோம் காளின் நிருபம்
 இருந்ததொடு மரத்தில் தொங்கி ஏருமையா!

தூதுவன் வசனம்:

ஜபனே! தங்களின் கட்டளைப்படி சப்பிரகாமம் சென்றேம்.
 அங்கு முதன் ஈந்திரியைக் காணவில்லை, கொழும்

புக்குச் சென்றுளதாய்க் கேள்வியற்றோம். திரும்பிவரும்
வழியில் ஒருமரத்தினடியில் இக்கடிதம் இருக்கக்கூடிய
எடுத்துவந்தோமார்க்கே!

என்ஜூகாறிய தூதுவர் நிருபத்தை மன்னாவிடப் பொடுக்க
அவன்தை விரித்து

கீர்த்திசிங்கன்

சேர்மருவும் கண்டிநகர் அரசானு மறிவிலாசி

செய்கைமிகு கீர்த்தி சிங்கன்

செப்பமுடனே அறிய ஒப்பமுடனே யெழுது

செய்தி மிகுமிந்த நிருபம்

நீர்மருவு முலகினில் நீதிநெறி யில்லாமல்

தீந்தை பலசெய் கிண்றதாங்

நிச்சய மாகவே நிந்தனிள மைந்தனர்

நேராக உரவி விட்டு

ஊர்மருவு ளெவியுன் மஜையாவி டிக்கவும்

வதைத்த பிள்ளைவள் தன்னையும்

வாவியிற் ரண்ணியே உன்னையு மாங்கில

மன்னாவிட மொப்பு வித்து

ஊர்மருவு நகரை யும்கைக் கொண்டு

உணைக்கொல்வனிது நிசமான சத்தியம்

இப்படிக் குன்னுடைய முதன் மந்திரியாகிய

ஆலப்புளை கையெழுத தே!

வாசித்து முடிந்ததும் மன்னன் கடுஞ்சினங்கெண்டு

கீர்த்திசிங்கன் கழிநெடில்

ஆக்கதோ அவனுடைய முக்கிதோ அவனேன்கூ

அற்பனை மதித் திட்டானே

அண்டரோடு எண்டிசை மண்டலமும் ஒன்றுக்

அடரினு மகை வேஞே

ஏக்கிதோ எண்ணையொரு பொருட்டாக எண்ணைது

ஏகியே ஒங்கி வற்கு

என்றுடைய அரசினை யுன்னியே கவரமதி

சொன்னவனை மன்னாவில் வையேன்

காய்ச்சியே கூல்கொண்ட நாராசந் தன்ஜீயே
 காதிலே யுட் வெறுத்தி
 காக்கையோடு எழுதுநரி ஆர்ப்பரித் துண்ண
 நமன்கையில் கொடுத் திடேனே
 வீச்சதனில் வாளினால் சென்னி மன்னுருண்டிட
 வேங்கை போலே யுகண்டு
 விள்ளாரிய பிள்ளோமனை எல்லோரையும் நாளினிமேல்
 கொல்லாது விடுகு வேனே.

கீர்த்திசிங்கண் தரு

இராகம்: பைரவி	தாளம்: ஆதி
தென்டினா வளையுலக்கிலுறு மண்டலாடிபர் பலர்வருகினும் இன்றுள்ள நவமனிவாளினால் கண்டதுண்ட மதுவாக கடன் கருமொடு சிரம் தகைகளும் இசையுற்றிட வெஞ்சிட இடர் புரிவேனே!	
பார்க்கிடேன் படுபயல்சிங்கள் மூர்க்கணை இனியொருகைநான் போர்க்குமே அணிகோலஆங்கிலர் ஊர்க்குமே சென்றிடு வோனைப்	
பொடிபொடி யாகவே கடிதுடன் அவனுடை குடியது போக்கிட இனிமுயக் கேளனே	

கீர்த்திசிங்கண் சந்தத்தாழிசை
 -திருமுகில் மழைபொழி நலவுயர் வளமானிநகர் புரந்திடுமகிப
 திடபர நரபதி பெயன் திடமழியாத வகடம் புரியவுமோ
 சரிசரி வரியறவிடு வதுவென ஆங்கிலரிடம் முறையிடவே
 சணமதி வைன்மனை மகவரைப்பிடிப்பேன் சாருவீர
 வர்த்தகரே.

கீர்த்திசிங்கண் வசனம்:

அட்டா / எனக்கு முதன்மத்தினியுமாயிருத்து இவ்வித
 கெடுதிசெய்ய நினைத்தவணைச் சும்மாவிடலாகா ஆ.
 அவன் ஆசகத்தினபடியே செய்து முடிகின்றேன்.
 மன்னன் வளிக்கரநோக்கி

கீர்த்திசிங்கன் வசனம்:

வணிகரே! நீர் சென்றுவருவீராக.

பின்னர் காவலரைநோக்கி

கீர்த்திசிங்கன் வசனம்:

காவலரே! ஆலப்புளையின் மலைவியையும், மெந்தரையும் இங்கு உடனே அழைத்து வருவீராக.

மன்னனின் கட்டளையைக்கேட்ட காவலர் குமாரிகாமி மாளிகை நோக்கிச் செல்லுகின்றனர்.

தரு

இராகம்: மோகனம்

தாளம்: அடதாளசாப்பு

தூதுவன் 1

தாண்டுமெழு பரிகள் தூண்டியிற் நகரினை
வேண்டுவன வுதவு ஆண்டுவரு மகிபன்
தன்னைச் சன்னைசெய்த சின்னக் குணமுடைய
பெண்ணைப் பிடிக்கந்தாமும் உன்னி நடந்திடுவோம்.

தூதுவன் 2

அரசர்க் கடாதகெடு குரோதத்தனமே கொண்டு
அழகுற்ற கொழும்புமா நகருற்ற மந்திரி
பாலர்க் ஞாடனவன் பாரித்தையே நாமும்
பண்ணவன் முன்பினில் திண்ணம் விடுவோமே.

தூதுவன் 1

துங்கவரை மார்பன் எங்கட்குரைத்த சொல்லை
அங்குசென்று அந்த மங்கை மெந்தரையும்
துரிதத்துட னேகூட்டி அரிபெற்றிடு மகிபன்
இடமுற் றிடயிது சணமுற் றிடுவோமே.

தூதுவன் 2

பிள்ளைமதி நுதலாள் விள்ளும் குமாரிகாமி
எள்ளளவும் தீமைசெய்து மறியாள் தோழர்!

ஏதுக்கும் மோயிப்போது மன்னன் சொற்போல
எட்டிநடந் தவணைமுட்டி வருவோம் தோழர்.

ஆலப்புளைமாளிகை

ரஞ்சித்தழுணி, குமாரிகாமி, தூதுவர்

ரஞ்சித்தழுணி தாங்கண்டகனவைக் குமாரிகாமியிடம்
சொல்ல நினைந்து

ரஞ்சித்தழுணி இன்னிகை

தேங்குமணி வாடைபுணை தேங்கெமாழியென் அக்காகேள்
தூங்குமணி மஞ்சமதில் துயில்புரியத் துர்க்கனவு
சங்குகண் டேஷீயோ என்னவிபரீத மென்னே
பாங்காகச் சொல்லுவிட்ரேன் பட்சமுடன் கேட்டருஞும்.

ரஞ்சித்தழுணி தரு

இராகம்: முகாரி

தாளம்: ரூபகம்

ஆதரவாளவனே எந்தனி ஆருயிர்ச் சோதரியே — ஒரு
ஆணரிசென்று தான்பசுவொன்றை ஈனமாய்திடுத் தேகியே
கொண்டு

கன்றுகளைப் பிடித்துத்தாயால் கொன்றிடவே மிதித்து—
மிகு

வீகாரரூப மதாயீர்ப்புதம் மேவும்பசுவான தைக்கொல் வ
மிடறிலோர் கல்லைக் கட்டிக் குளமொன்றில்
படரென தள்ளிக் கொல்லும் வேணை

முட்டி யோர்காளை கெட்டி யாரி
பட்டி டச்சிறை இட்டிட் டத்கா.

ரஞ்சிதபூஷணி வசனம்:

அக்கா நேற்றிரவு ஒரு சொப்பனங் கண்டேன்; அதை நினைக்கும்போது மனந்திடுக்கிடுவிறது. சிங்கம் ஒரு பச்சைப்பற்றியிழுக்க அப்பசவின் இரண்டு கன்றுகளையும் கொல்லும்படி செய்யத்தக்கதாய் அப்பசவே தன் கன்றுகளை மிதித்துக் கொல்லவும் கண்டேன். பின் இரண்டு பூக்கம்வந்து அப்பசவின் கழுத்தில் கல்லைக் கட்டிக் குளத்தில் தள்ளவும் அப்புறம் ஒரு காலை அச் சிங்கத்தை முட்டித்தள்ளி வென்றபிறகு அக்காளையும் சிறைப்பட்டதக்கா.

மன்னர் அனுப்பிய தூதுவர் இந்நேரம் அங்குவந்து

தூதுவன் கவி

அதுவித கீர்த்திநீடும் அமைச்சரின் பாரியான மதிசலி வதனரூப மாதரசே நீர்க்கேஞும் பதிபுகழ் கீர்த்திசிங்க பார்த்திபனுங் களைத்தான் இதுசனம் குமாரரோடு எழுந்தங்கு வருகுவீரே!

தூதுவன் வசனம்:

அம்மணீ! தய்களையும், பிள்ளைகளையும் மன்னவர் அழைத்துவரச் சொன்னாரம்மா.

தரு

இராகம்: ஹரகரப்பிரியா

தாளம்: சாப்பு

குமாரிகாமி

ஏர்த்திதங்கு நேர்த்தியங்கமுற கீர்த்தி சிங்கராசன் —

ஏனேவின்று
எனையழைத்தார் தங்காய் என்னென்னே நாமறிவோம்

ரஞ்சிதபூஷணி

அன்னமநி யாயமென்னே எங்கள் அழகொளிர் பாலஸரயும் —
பின்னேவர
உன்னின தால்மனம் புண்ணைக் கோருத்தயோ

குமாரிகாமி

ஆண்டவரே என்னகதி எந்தன் அன்பரில்லாத — வேளை
தாண்டவமாய் மழுவரிமுக்கிருர் தற்கார் தயாநிதியே

ரஞ்சிதபூஷணி

என்பிறப்பே நீர்போனுவிங் கிருப்பேனே உயிருடனே — ஒடி
உன்பிறகே நான்வாறேன் நேசுத்தமச் சோதரியே!

குமாரிகாமி இன்னிசை

தனியினவிட் டேபோகத்தான் காலம் வந்ததுவோ
இனியொருவர் துணியுமில்லை இச்சிறுவர் தனைக்கூட்டி
பணிவுடனே மான்போள் பாவிபோறேன் ஐயோவெங்கள்
விதிவசமோ பெருமானே இத்தனையும் பட்டிடதவே.

குமாரிகாமி வசனம்:

தங்கையரே! அரசன் கட்டளைப்படி யான்போகின்றேன்.
நீர் கலங்காதீர். ஐயோ! இங்கொரு துணையுமில்லையே.
உன்னித் தனியே விட்டுப்போகவும் காலம்வந்ததே!
கொடியபாதகி நானே அறிவில்லாமல் அவசரையும் வேற்
ரூர் அனுப்பிவிட்டேன். ஆண்டவா! நீயேதுணை.

குமாரிகாமி கீர்த்திசிங்கனின் அரண்மனையைடந்து

குமாரிகாமி தாழிசை

தேங்குமா புகழ்கொண்டோங்கு மார தீர
தென்னவா கண்டி மன்னவா
தெரிசித்தே கமல சரணித் தேவந்து
தெண்டனீட் டபயம் கொண்டேனே
ஈங்கெனையு மெந்தன் பாலரையும் வர
இயம்பி ஸீரதனை யேதென
இறைவா சொற்றிடு நின்னறை கமழ்சரணை
இறங்கி யேயபய மிட்டேனே

குமாரிகாமி வசனம்:

மன்னர் மன்னவர்! தங்கள் கட்டளைப்படி யான் வந்து விட்டேன். இந்த ஏழையை ஆதரிப்பது தங்கள் கடமை கூறியா.

கீர்த்திசிங்கன் கழிநெடி

ஆதரித் திடுவாய் என்றுமே அப்ப
 அஸ்டாங்க மிட்ட மங்கலியே
 அறிகுவேன் அறில் நின் செக்ஷாஜம்
 ஆங்கிலர் ஊரதிற் செல்ல
 பாதகி உந்தன் பத்தாவை விடுத்துப்
 பாசாங்கு செய்யவு மாச்சோ
 பசுச வெஞ்று வெறுமொழி புகலா
 பகந்வாய் உண்மை என்முன்.

கீர்த்திசிங்கன் தரு

இராகம்: மோகனம்

தாளம்: அட்டதாளசாப்பு

சீத்தியென் முன்னின்று பேச்சில் மீண்டுமொன்கொண்டு
ஆஷ்சோ கருமயின்று ஆலப்புளையை யின்று
அங்கில ரிடம்விட்டுப் பங்கமதுவே தொட்டு
எந்தன சௌயட்டு உங்கள்சிரத்தை வெட்டு
ஆக்கினை யிடமுன் ஆர்ப்பாக்கியே சரிதையை
நீக்கி டாதே நிச்சாயு ரேப்பாயே.

குமாரிகாமி ஆசிரியப்பா

அண்ணலர் பரவு ஜயனே கேளன்
 அங்கமே பங்க மதாக
 அரிந்தெ றிந்திடினு பருந்தமி நரிநாய்
 அமிர்தாக உண்ணவிட டிடினும்
 உண்மையை மறுக்க ஒருபோது மிசையேன்
 ஊரிலே பலக்கை பரவும்
 உயர் கொழும்பெனு மாபதி போனதெறு
 உங்கட்குத் தெரிந்தவை தாமே.

குமாரிகாமி தரு

இராகம்: மோகனம்

தாளம்: அடதாளசாப்பு

மதுமேவு சூவலோமார்பணி ராசதுரையே கேள்
 இதுமுன்னே யவர் கொழும்பெனுந கர்தனிலின்று
 இயக்புமும் மொழியல்லால் பயன் பெற மவர்சொல்லால்
 நயம்பெறவே நல்லாள் நவீன்றது மிலையல்லால்
 நரபதி பரபதி துரையேநின் சமுகத்தில்
 நானேயேதும் தானேயெந்தன் கோனேஒ திலேனே.

கீர்த்திசிங்கன் கழிநெடில்

சோதரி தண்ணை மறைத்திட்ட பெடி

சோதைந் வீணவார்த்தை விட்டு

சொல்லு வாயுண்ணம் அல்லாது குருதி

சொரிந்திடச் சிரந்தினைக் கூருய

ஈதரிந் தெறிவேன் இம்மட்டோ சிக்கன்

இருவரினுயிரை மாய்த் துரவில்

இடித்திடச் செய்வேன் நொடிக்குள்ளே மறையா

இயம்புவாய் சம்பவந் தண்ணை.

கீர்த்திசிங்கன் தரு

இராகம்: மோகனம்

தாளம்: அடதாளசாப்பு

மணதில் வைரங்கொண்டு மடலிகை தளையின்று

தனது விருப்பம்போன்று தரணிக்கெடுவு கொண்டு

மணையு மெந்தருமள்ளி அணையும்குளத்தில் தள்ளி

வீணையும் புரியச்சொல்லி எழுதும்கடிதம் விட்டோன்
 விருப்பம் போலுமைச்செய்ய நிருபிப்பே விதுவைய
 வீணே போகாதென் சொல்தானே அறிவாயே.

குமாரிகாமி ஆசிரியப்பா

எண்பது மானுட லெட்சன மொடு

எழிக்கெதய்ய லெட்சன முபத்தெண்ணி

இரண்டென்று உன்னுகு வெடுத்த

எமல சித்தாதி யினுணை

தன்னவ கரணே தெயலென் மொழியில்
 தப்பித மொன்றிலை யறியும்
 தங்கட்கு யானு மிங்குரை பகரல்
 தானிது நிசமறி பிரபு.

குமாரிகாமி தரு

இராகம்: மோகனம் தாளம்: அடதாளசாப்பு

நித்தமுடைய எங்கள்புத்த பெருமான் தங்கள்
 சித்தமறிய உங்கள் ஒக்கு வாக்குவாதங்கள்
 ஒன்றுமறியேன் பாவியின்று எந்தனைத் தாவிக்
 கொன்றிட வெனக்கவி விண்டிடலாமோ நீவீர்
 விமலஞ ரறிஞுவர் வினையொன்று மறிகிளேன்
 வின்ஞமுன் செயல்தள்ள வள்ளலா ருளராமோ!

அரசன் அங்குவந்த காவலரிடம்

கீர்த்திசிங்கன் சந்தவிருத்தம்
 வெற்புய நற்பல விற்புறுவீரரே சொற்றிடு மொழிகேளும்
 வெகுஞறு புலிபோல் இவள்சிறு பாலரைவெட்டியே
 சிரமதனைச்
 சற்றுமே பிந்தா துரலதிலிட்டுத் தசையறிறிடிக் கவைத்து
 சலமது நிறையும் சூலமதிவிவோ தள்ளியே வருவீரே!

கீர்த்திசிங்கன் வசலாம்:

காவலர்காள்! சற்றுந்தாமதிக்காது இவள் பின்னை
 களின் தலைகளைக்கொய்து உரவிலே இட்டு இவளைக்
 கொண்டே இடிக்கவைத்துப் பிண்பு இவளின் கழுத்தில்
 கல்லைக்கட்டிக் குளத்தில் தள்ளிவருவீர்களாக.

இவ்வேளை மிதுர்பாவினி குறுக்கீடு

மிதுர்பாவினி தரு

இராகம்: பலஹம்ஸ

தாளம்: ரூபகம்

மன்னரே பாதகஞ் செய்ய வேண்டாம்

மாநிலம் தனில்வசை கொள்ள வேண்டாம்

உன்னரும் சிக்காந்தி தோழும் வேண்டாம்

உமக்கு நற்பதவியைத் தள்ள வேண்டாம்.

பெண்பழி தீராத பழிந்ற கண்மர்

புலைஞர்போல் அகந்தையாம் மனது கொன்மர்

துன்பமே கடவுளால் பெற்றுக் கொள்ளா

துரையேயென் வார்த்தையைத் தள்ள வேண்டாம்.

முன்னெங்கள் நிலைமையை அறிந்து நீரும்

முதல்வனே சிக்காந்தி செய்ய லாமோ?

பொன்போன்ற பாலருள் பாலர் போலே

பொறுத்திட்டால் புண்ணியப் பேற தாமே.

கீர்த்திசிங்கன் விருத்தம்

வேனு மதியெனக் குரைக்க வந்திட்டாயோ

வெகுவாகப் பெண்கள் படித்திட்டா வுந்தான்

தோணிடு பின்புத்தியென்று நூல்கள் கூறும்

தோகையென் முன்னில்லா அகன்று கொள்ளும்

ஆணவமோ அவனகந்தை தன்னைப் பார்ப்பேன்

ஆகொடிய சேவு கோரேயதி சுறுக்கில்

பானுவது மறையமுன்னம் சிரகைக் கொய்து

பாவையர் கைக்கொடுத் துரவில் இடிப்பீர்தாமே!

கீர்த்திசிங்கன் வசனம்:

நீயேனிங்குவற்தாய்? நில்லாதேபோ. தன்னைக்கொல்ல
வரும்பசுவை கொல்லவேண்டுமென்பது எனக்குத் தெரி
யும். கொலைஞரே! ஏன் தாமதம்? யான் சொன்னபடியே
செய்யவேண்டும். எங்கே உரலும் உலக்கையும்?

குமாரிகாமி தரு

இராகம்: ஹரசரப்பிரியா

தாளம்: ஏகம்

பாலர்தம்மை வெட்டலாமோ பார்த்திபாநின் பாதம்தன்னை
பாவிபணிந் தேவேணநீர் தூஷிவெட்டுவீர் துரையே!

கோடிபுண்ணி யழுங்கட்கு கொற்றவா என் பிள்ளைகளின்
நீடுமுடி வெட்டவென்று நிருபாவயிரை ரியுதையோ.

இவர்களியம் புமழலை மொழியைக்கேட்டு உங்கள்மனம்
இளக்கிலோயோ துரைராசனே பழுதுசெய்யீர் பதறுதங்கம்.

காவலர் வசனம்:

அடே நண்பா! ஏன் கணக்கம். வேலையைக் கெதியில்
முடி. அடேபயல்காள்! தந்தைக்கு எக்குணமோ மைந்
தர்க்கும் அக்குணமே. வரங்கடா உங்களை எமலோகம்
அனுப்புகிறேன்.

குறம்

இராகம்: லாவணி

தாளம்: ருபகம்

பிள்ளை 1

கருணைநிறை நிருபாதங்கள் காலைக்கும் பிட்டோமே
கட்டகத்தால் வெட்டாதைப்பா கடவுளும் மைக்காப்பார்

குமாரிகாமி

குழந்தைகள்மேல் மணிரங்கும் கொற்றவா நின்பாதம்
கும்பிட்டேன்நான் விட்டுவிழும் கொலைசெய்யாது துரையே!

பிள்ளை 2

குற்றமென்ன செய்தோமையா கொடுஞ்சினமே னுமக்கே
பெற்றதந்தை முகத்தைக்கானு வெட்டிக் கொல்லலாமா!

குமாரிகாமி

துரையேநிங்கள் காதருதப்பா புரிவதொன்று மறியேன்
துடிக்குகடா என்வயிறு துடிக்குதென்ன செய்வோம்!

பிள்ளை 1

சிறுவர்நாங்கள் தமக்குன்ன பழுதுபுரிந் திட்டோம்
சித்தங்வைத்து இரக்கஞ்செய்யும் சிறியோரெங்கள் தமக்கு

பிள்ளை 2

கொல்லவென்றே எங்களீநீர் கொண்டுவந்தீ ரம்மா
கொற்றவரை மன்றாடி விட்டிடஷ்செய் தாயே.

பிள்ளை 1

கால்கையெல்லாம் பதறியிரு கண்ணீரோடு தையோ
கலைத்துவிடும் ஒழியெங்கும் பிழைத்திடுவோம் நாமும்

பிள்ளை 2

ஐயோஆப்பா வருந்தண்ணும் அம்மாவோடெங் களையும்
அரசேவெட்டா விடுவீர்நமஸ் காரங்கோடி முறையே!

என்று கூறியதும் காவலர்கள் பின்னொகளைப்பிடித்து அவர்
களின் தலைகளைக் கொய்கின்றனர். இதைக்கண்டு துடித்த

குமாரிகாமி

வானமிடிந் துங்கன்தலை மீதினீல் வீழாதோ
மண்டலம்வாய் திறந்துகண்ணும் சண்டாளாளன் செய்தீர்.

குமாரிகாமி தரு

இராகம்: பூபாளம்

தாளம்: ஆதி

ஐயோன் பாலர்களே ஆருயிர்ச் சீலர்களே
ஆ! கொடிய ரும்மை
கொய்யும் வேளையில்பெற்ற ஜயரம்மா உன்னி
கூக்குரல் இட்டாய்டா கண்மணிகளே

முத்தைப் பழித்தபன்லில் சுற்றியே ரத்தக்கறையான்
அலையிடப் பித்தர்வெட்டி யெறிந்தார்
இத்தினம் கொடும்பாவி வைத்திருப் பேனே
உயிர் மண்ணிலே இனி

அப்பர் முகமே கானு அலறினீரோ
என்சௌ ஆதர வோடு
எப்போது முங்களையே நட்பாய்ப்பராமரித்த சிற்றன்னை கூது
என்னவோ சிந்தா மணிகாள்.

கீர்த்திசிங்கன் கவி

மாவலியுடைய தீர மழுவோரே நீங்களெந்தன்
ஏவலின்படியே செய்யவேன் மிகுசணக்கம் கொண்டு
பாகமேபாரா வண்ணம் பாவையின் கழுத்தில்கல்லை
வேகரமாகக் கட்டி வீழ்த்துவீர் குளத்தில்தானே.

கீர்த்திசிங்கன் வசனம்:

அஹ! உனக்கு வயிறு துடிக்கிறதா? வீரரே! ஏன்கணங்கு
கிறீர்கள்? இந்தச் சிரககளை உரவில் போடுங்கள். இவள்
கைகளில் உலக்கையைக் கொடுத்து இடிக்கச் செய்யுங்
கள். உம் சீக்கிரம்.

குமாரிகாமி வசனத்தரு

யானஞ்சுந்தவமிருந்து அட்டதிற் சுமந்து
வருந்தியேபெற்ற அழகொளிர் விளக்குகளே
அமிர்தசகிர்த மழைமொழி யுடைத்தான
அதிசெளந்தரியம் பொருந்திய கண்மணிகாள்
பருவழும் பத்தும் பறந்தொளிர்ந்திடவே
ஆண்டது ஜந்தில் அருங்கலைபயில
அப்பகும் விட்டு வேற்றுர்க்குச்செல்ல
இப்பெருங் கொடியாள் இடிப்பேரேஞ்சூரவில்

இராகம்: நீலாம்பரி

தாளம்: ஆதி

மெய்யும் பதறுதே செய்வதறியேன் — பொன்னின்
மேனிதனை உரவில்பூணினு லக்கக்கொண்டு
ஊனும் பாதகிதந்த பாலும் வாயாலே
ஒடச் சுத்துவேஞே பத்தாநின்றுல?

கோடி சந்திரரூப மேனி — என்றும்
வாடிடாமலேதாவி மார்போட ணைத்தகையால்
பாவிஇடிக்க இந்த ஒவியங்களைப் பெற்றேன்
பக்தர் புத்தர் சித்தந்தானே.

குமாரிகாமி வசனத்தரு

பத்தரைமாற்றுப் பகம்பொன் மேனிதுலங்க
வித்தாரமொழிபேசி விழுந்து கும்பிட்ட
என்தெய்வீக நவமணிகளைவட்டவோ இட்டுவந்த
பாதகியான் காலனிலும்கொடிய காலனுச்சதே
பிரமகாந்தியோ சிச்காந்தியோ என்னைச்சூழ்ந்து
இக்கொடுமையைப்பாராமல் மாந்தளிர்மேனி மக்கள்
முன்போக

குமாரிகாமி தரு

சித்தமிலையோ சித்த மிலையோ — யானும்
குத்த வுலக்கையினால் பற்றிவயிறெரியப்
பெற்ற தாய்மார்களே நீங்கள் சற்றுகிலு மென்குப்
பேச வந்திமரோ ஜயோ!

பாலும் பழவகை நானுமட்டி — நல்கு
பரிவாய் வளர்த்தகையால் பெரியங்களைக் கொண்டு
சொரியும் இரத்தமும்தசை பிரியஇடிக்க வங்கம்
பதறு தெந்தன் அரியபாலா.

குமாரிகாமி தேவாரம்

இராகம்: சங்கராபரணம்

தாளம்: ஏகம்

மகததேசத்தின் பல்கு மாநதி தீரந்தன்னில்
அகபோதி விருட்சமன்னான் அருநிஷ்டை புரிந்ததேவே!
மகவின் சந்தானவிருத்தி மங்கை பஞ்சமிர்தமுண்ட
பகவானே இந்தவேளை பாவியைக்காரும் காரும்.

குமாரிகாமி தரு

சித்தாதி முத்தாதி யென்னும் புத்தாதி
பெம்மானே இந்தவேளை — இவர் சீற்றமாய்
குளத்தில் தள்ளக் கூற்றுவன் போல்வாரூர்
என் செய்வேனே.

மைந்தரை யுங்கொன்ற பாவி
தங்கையையும் விட்டகன்றுநானே — சேச
மன்னன்முகம் காணிடாது அன்னே
குளம் வீழ்ந்திடச்செய் வேளை

குமாரிகாமி தேவாரம்

மிகுந்தலை வந்து தித்த தேவே
இகிந்தலை விதியோஅறி யேனே
எந்தன் முத்துப் போன்ற பாலரௌடு
இத்தினம் சேர்த் தானுவாய் பெம்மானே.

குமாரிகாமி காதல்

கயம்வரத்தை வென்றவனே சுத்தசித்த வுத்தமனே
நயவசனம் காட்டியிந்த நரபதியென் பாலர்களைத்
துடிதுடிக் கெட்டாச் சிற்றதூய பிர்மப்பாலகரிஞ்
வடிவமுகு கண்முன்பு வந்துதய வேளைதன்னில்
கையோடுலக் கூயிட்டென் கண்மனியைக் குத்துவித்தான்
ஐயோமனம் பொறுக்க ஆகாதே ஆண்டவனே!
தந்தைமுகம் காணவில்லை தங்கைமுகம் காணவில்லை
எந்தன்முகம் காணதூ எடுத்திரோ நின்பதியே
நிட்டரே மன்னவனின் நீசநினை வானதினால்
வெட்டினான் பாலகரை வெஞ்சினங் கொண்டென்னையுமே
பாராமுறை கல்லைக்கமுத்தில் பாதகத்தோர் இட்டுக்குள
மீதினிலே தள்ளிடுமில் வேளைதற்காரு மாண்டவனே.

குமாரிகாமி வசனம்:

ஶாது ஶாது அடியாளைப் பாதாத்தகுளுவீராக.

கொலைஞர் 1 வசனம்:

தோழனே! என்மனம் வருந்துகின்றது. அந்தப்பயல்களை வெட்டும்போது அவர்கள் ஐயா, அம்மா என்று அலறித் துடித்தார்களே! நாங்களும் பிள்ளைகள் பெற்றவர்கள் எல்லவா?

கொலைஞர் 2 வசனம்:

அடே! வாயைழுடு. இன்றுடன் ஆலப்புளையின் சந்ததி முடிந்தது. இக் கொடுங்கோலன் அழிந்தால்தான் ஏவ ருடு நிம்மதியாய் வாழலாம் நன்பா!

முன்ஸிக்கொடை மாளிகை

முன்ஸிக்கொடை

முன்ஸிக்கொடை விருத்தம்
நானேன்று நினைக்க தெய்வம் தாலைன்றே நினைப்பதேபோல்
ஆணதே அந்தோலீயை அநுப்பழி தேடிக்கொண்டேனே
போனது போக்கதந்தப் புனிதனுக் கிந்தச்செய்தி
தானுரைத் தனுப்பிலென் மேற்சந்தேகம் கொண்டிடானே

எனக்கூறிய முன்ஸிக்கொடை ஆலப்புளைக்குக் கடிதம் வரைந்
தனுப்புகின்றன.

ஆலப்புளை மாளிகை

ரஞ்சிதபூஷணி

ரஞ்சிதபூஷணி பரணி
தந்தைதாய் இறந்து மிறவாது போலே
தாபரித்த தமக்கையத்தான் தனையர் தம்மை
எந்தப் பிறப்பீனில் காணப் போறேனந்தோ
எனக்குதியு மிப்படியாய் எம்மான் புத்தர்
சிந்தை கொண்டு சோதனைக் குள்ளாக்கினாரோ
சிறியானு மிவைசுகிக்க வென்செய் வேனே
விந்தை மிகும் முகுந்தலை மாமலையின்வாசா
விமலோனே அமலோனே எனைக்கார் தேவா.

ரஞ்சிதபூஷணி தரு

ஐயோ நானும் கையிலுட்டி
 அணைத்து வளர்த்திட்ட சிற்ற
 அழகுமணி விளக் கவிந்ததோ — ஆருதே
 துடிதுடிக்க வெட்டும் போது
 துயரமுற் றையரை நினைந்து
 தூங்கிமலம் ஏங்கி நின்றீர்களோ — மகனுரே!

ஐயர் அம்மாவென்று நீங்கள்
 கையெடுத் தலறி ஸ்ரோ
 அந்நீதன் செய்யாக் கொடுமையே — மகனுரே!

அகிகாவென் கதிதா ஜனனை
 ஒக்கவேதோன்றி வாழ்ந்த எம்மை
 இக்கணம் விட்டேகி விட்டாயோ! — ஆருதே

ரஞ்சிதபூஷணி கொச்சகம்
 எனக்கி சைந்த உயிர்த் துணையே
 எழில்சேர் மணிவிளை வைக்கே
 தனக்கும் மைந்தரி தமக்கு மிந்த
 தன்மைவர யான் தனித் திருந்து
 கனத்த புவியிற் கலக்க முற்றுக்
 கலங்கி னலும் கடவுள் செயல்
 அனைத்தை யொழிப் பார் உளராமோ
 அந்நீர்த் தடாகத் தமிழ் வேனே

ரஞ்சிதபூஷணி வசனம்:

சாது சாது தங்கள் ஏந்திதியில் சேர்த்தருள்வீராக.
 முள்ளிக்கொடையனுப்பிய கடிதத்தை விரித்து
 ஆலப்புளை கடித வாசகம்

சீர்செறியும் சிங்கள ராசகுல திலதனும்
 திகழு முதன் மந்திரியாம்
 திருவெற்ற ஆலப்புளை யவர்கள் அறியவே
 தீட்டு வாசகமைது வெனில்

தார்செறியும் கீர்த்தியாம் சிங்கனுன் மைத்துளி
 தனிலிடு மையலா ஹுன்
 தர்மபத்தினி வினவியது தனை மஹத்திடத்
 தணையர் சிரந்தணை யறுத்துக்
 கார்செறியும் உரவிலே இட்டுமே குத்தவுன்
 காதவியை விட்டுப் பின்னும்
 கடுகவே கல்லதை மிடறதனில் பொருத்தியொரு
 குளமதனில் அயிழ்த்தி விட்டான்
 பார்செறியும் யிந்திருபம் இத்துடன் முடிக்கிறேன்
 பவுள்ச பெறுகின்ற நல்ல
 பரிவுற்ற முள்ளி நற்கொடை வென்னும்
 கண்டிநகர் பகர்ரெண்டாம் மந்திரி நானே.

ஆலப்புளை கொச்சகம்
 என்னகாலக் கொடுமையையோ எந்தன்பிரிய மனைவியுடன்
 சின்னவண்ணப் பாலருங்கள் சிரசைக்கொய் தானேநீசன்
 அன்னேவையோ அப்பரென்று அழுதிரோஅவ் வேளையிலும்
 வண்ணமுகத்தைக் கண்டு எந்தன் வாஞ்சைதீர்க்கும்
 காலமெப்போ.

தரு

இராகம்: உசேனி சின்னவயதான எந்தன் சித்திரரெத்தினப் புத்திரரே — பொன்சிரசை உரலானதிலிடிக்க விட்டேனே பாவி அப்பாமகனே யானும் உங்கட் காதரவின்றி — கைப்பானநீச மன்னனுங்கள் கந்தரம் வெட்டிடவோ தள்ளித்தடா கத்திலேமானே தத்தளித்து உந்தன் — எண்ணியேழுச் சடங்கிமாள எம்பெருமான் புத்தர் தன் செயலோ?	தாளம்: அடதாளம் அன்னையுங்கள் விட்டோடிவந்தேன் வளர்த்தேன் பத்தாவை
--	--

ஆலப்புளை கொச்சும்

காதற்கிளியே கரும்பே கற்கண்டே யமிர்தமானமொழி
ஓதற்கரிய உத்தமியே உழைமைந்தர் மைத்துளியை உன்னி
போதத்தளித்து அழுவேனே போறேன்பிரதான்

தன்னிடத்தில்

ஈதற்பரிய மமதையுரைத் தினஞ்செசக் கெடுப்பேன்.

ஆலப்புளை காதல்

பொங்குபவுள்கம் பலவும் போற்றும்மனை மக்கள்தனம்
பங்கமதாய் புத்தபெம்மான் பண்ணின்ரோ இன்றுதுஷ்ட

இராகம்: சங்கராபரணம்

தாளம்: ஆதி

சிங்கன்கொடுங் கோலபங்கம் நினைந் தழுவேனே — யான்
சீர்தூக்கும் மதிகூறக் கோபங்கொண்டதற் கழுவேனே
மங்கையென் மைத்துளிமேல் மையல்கொண்டதற்
கழுவேனே — ஆசை
மனையாளை அழைத்தவன் முனையுங்கோபத்திற்
கழுவேனே.

ஆலப்புளை காதல்

துட்டநிழுரோக் கோடியோனென் தூசனுகாப் பாலகரை
வெட்டஅவர் பட்டவந்த வேதனையைக் கண்டுளத்தன்

ஆலப்புளை காதற்தரு

கட்டழ கானதேவி பட்டவாட்டுக் கழுவேனே — அப்போ
கதறிப்பாலரைக் கண்டு பதறினதற் கழுவேனே
அஞ்சிய வர்களையே கெஞ்சினதற் கழுவேனே — எந்தன்
அப்பாழி வாசவன்று செப்பினதற் கழுவேனே.

ஆலப்புளை காதல்

உதிருவில்ளாம் பெருக்கெடுக்க உரலிலுங்கள் சிரத்தையிட்டு
அதிரவன்னை இடுக்கவைத்து ஆகோடியர் பின்னுமையோ

ஆலப்புளை காதற்தரு

விதிர்கொண்டு கமுத்திற்கால் டட்டினதற் கழுவேனே —

உம்மை

வீழ்த்தியே குளத்தினில் மாய்த்தகற்கா யழுவேனே
மதுநிகர் மைத்துணியின் கெதியெனவே யழுவேனே —

வஞ்சன்

நானினியெத நெஞ்சினில் நிழைந் தழுவேனே.

ஆங்கிலேயர்ன் மாளிகை

ஆனநர், சேஞ்சிபதி, ஆலப்புளை

ஆலப்புளை ஆனநரைச் சந்தித்து

ஆலட்டுளை வசனம்:

மாட்சிமைதங்கிய துரையவர்கள் சமூகத்திற்கு அடியான
விண்ணப்பம். கண்டியரசன் என்பிள்ளைகளின் தலைகளை
வெட்டி, உரவிலிட்டு, என்மனைவியைக் கொண்டு
இடிப்பித்து அன்னவளையும் குளத்தில் தள்ளிக் கொன்று
விட்டான்பிரபு. இதோ! இந்மடலைப்பாருங்கள்.

ஆனநர் வசனம்:

ஆகா! இதுன்ன கொடியசெயல், இருக்கட்டும். யான்
வெனிக்கின்றேன்.

ஆனநரின் அழைப்பாணைய ஏற்று

சேஞ்சிபதி தரு

இராகம்: கல்யாணி

தாளம்: அடதாளம்

பல்லவி

வெற்றி மன்னனும் இன்று ஏனமூத்தான் — வரும்படியே
வெற்றி மன்னனும் இன்று ஏனமூத்தான்.

அநுபல்லவி

வெற்றிமன்னானும் இன்றுள்ளையே அண்டியேவர
விண்டசெப்தியை
வெகுவிதத் தோடுதுரிதமா யங்குசருவி யான்றிவேனே.

சரணம்

வேற்றரசர்கள் பார்க்குள்ளேமிகு போர்க்குவந்தனரோ
ஆக்கிர்மத்தொடு
வேகமாகவே போகவேமதி யூக்மோடங்கு யானே
செல்லுவேன்.

சேநுதிபதி சந்தவிஞுத்தம்

திங்களுல வலகெங்குமே பங்கொடுதங்கு யரிங்கிலாந்து
தேசவரசிசெங் கோன்கைக்குலவு சிலோன்பரி பாலகராம்
சங்கைசேர் பவுன்றிக்கெனும் பிரபமகதகைமை யகவுயர்சேர்
தத்துவகவார்னர் உத்தமர்தங்கள் சமூகமேசலா மதுவே

சேநுதிபதி வசனம்:

மகாஷத்தண்ட பிரபுடகம் பொருந்திய கேர்பெட்
பிரபுதங்களுக்கு நமஸ்காரம்.

கொழும்பிலுள்ள ஆங்கிலேயர் மாளிகை

ஆரூநர், ஆங்கிலேய மந்திரி, சேநுதிபதி, ஆலப்புண்
ஆங்கிலேயர் கீர்த்திசிங்கன்மேற் படையெடுக்க என்ன
ஏங்கொண்டு

தரு

இராகம்: பியாக்

தாளம்: அடதாளம்

ஆரூநர்

ஓற்றலரைப் பயிற்றிவரும் கப்ரனெனும் துரையே
ஒதும்படை யெடுத்துக்கண்டி போகவேது குறையே

சேநுதிபதி

கைவியங்கள் போகும்வழி மலையுங்காடு முளதே
சாரியமாய்ச் செல்லும்மார்க்கம் ஏதுராச துரையே

ஆஞ்சநர்

வேலைவளை தாலம்புகழ் ஆலப்புளைப் பிரதான்
வெஞ்சமர்செய் சைனியங்கள் தங்கமார்க்க முளதோ?

ஆலப்புளை

தருமநெறி முறையுலவு பிரபகைத் துரையே
தங்குமிட மார்க்கமெல்லாம் பங்கமின்றிப் புரிவேன்

மந்திரி

தரியலர்கள் துன்பமின்றி அமர்புரிய வேண்டும்
தகுந்தபாளை யமிறக்க மிகுந்தவிட மெதுவோ?

சேஞ்சிபதி

பாளையங்கள் இறக்குமிடம் தானென்றுவென் றறிந்தால்
பரிவுடனே படைதிரட்டி அமர்புரிவிப் பேனே.

ஆலப்புளை

துரைகளேறே துன்பமின்றிச் சைனியங்கள் தங்க
துல்லிபமாய் எல்லவும்யான் செய்துவைப்பேன் அறிவீர்

சேஞ்சிபதி

கப்பனங்கொள் கருதலரின் சப்பளைக் கோடு
கமனியமர் புரிபவரின் இடவசதி வேண்டும்

ஆஞ்சநர்

செலவிணேடு மற்றுமுயர் சவுரியங்கள் செய்யச்
சித்தமுண்டோ அத்தனையும் இத்தினஞ்சொல் பிரதான்

ஆலப்புளை

கருதலற்கோர் குறைவுமின்றி நிருமித்தெல்லாம் முடிப்பேன்
கண்டிநகர் வென்றவர்க்கு என்றும்பட்ட மளிப்பேன்

மந்திரி

தடைகளின்றிப் படைகள்கொண்டு வருவேனுந்த ஞேடு
தனேநீரும் தலைமைகொண்டு வாரும் பிரதானி

மந்திரி வசனம்:

ஆலப்புளை! நின்தலைமையிளகிட் எங்கள் கஜரததுரா
பதாதிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு கண்டிக்குச் சென்வோ
மாக.

அரசமாளிகை

கீர்த்திசிங்கன், முள்ளிக்கொடை, திசாநாயகன்
கீர்த்திசிங்கன் ஆங்கிலேபருடன் போர்புரிய நினைந்து

தரு

இராகம்: மோஹனம்

தாளம்: ஆதி

கீர்த்திசிங்கன்

கதிர்மணி மருவுமார் பணியுமுத்தார ணேகேன்
இதுசனம் சப்பிளாம் மதனிலாங்கி லேயசேனை
சதியுடன் சமர்செய்ய வருவதால் அதற்குதாம்
துரிதமாய்ப் படையனுப்பி முறியடிப்போம் நாமே

முள்ளிக்கொடை

உன்னரும் பொன்னிலங்கை மன்னவர்மன்னு கேளும்
அன்னவர் தணையடக்க என்னரும் சேனையோடு
ஆவிபோலேகி ஆங்கிலேயரின் சேனை தண்ணைத்
துவியே பறக்கடிப்போம் நீசர்தம்மை நாமே.

திசாநாயகன்

ஆனைசேனை படைமுற்றுளதும் நானே கொண்டு
ஸனவன் ஆலப்புளை யானவன் தண்ணையுமே
அதிகறுக் காகவென்று ஆங்கிலேயரைக் கொன்று
இதுசனம் முற்றுகை யிட்டேகி வருவேனே.

கண்டிப்படைகளும், ஆங்கிலப்படைகளும் செருக்களத்தில்
சந்தித்ததும்

தரு

இராகம்: ஆனந்தபைரவி

தாளம்: ரூபகம்

ஆங்கிலேயசேஞ்சுதிபதி

சம்மாழுயர் தேசம் ஆளும் வெந்திறல் ராசன்
 போதுமே முனைவந்திங் கீனமாயர சாண்ட
 புல்லனாக வுள்ளவடிகளை வெல்லவேயிங் கிலீசர்ப்படையொடு
 வெடிகளதிரிட படைகளுதிரிட கொடிகள் நாட்டிடுவேனே.

திசாநாயகன்

எங்களின் மகராச துங்கனு கியகீர்த்தி
 சிங்களை மதியாது இங்கிலீசரைக் கூட்டி
 வந்தவுங்களை இந்தநேரமே வெந்திடவெடி யானதிட்டுமே
 வேகவே மிகநோகவே புரிவோமிதே அறிவாயே!

ஆங்கிலேய மந்திரி

யானைமுன்னிலை நின்று பூனைசமர் செய்குமோடா
 கேளையின்வலி கண்டு தானேலூடு நீயின்று
 சென்லவே பகுதொல்லையாகவே அல்லறப்பட்டு ஆற்றுதலூடு
 அண்டகண்ட துண்டமாகவே இன்று வெட்டிடுவேனே!

.முள்ளிக்கொடை.

அந்நியர் தனையண்டி மன்னுயர் நகர்கள்டி
 தன்னையே செயங்கொண்டு பின்னரசாள வந்தாய்
 தன்டுசேனையும் குன்றுதானையும் மண்டியோடிட
 இன்றுபானுமே
 வெருவித் தரியலர் நெரியவமரது புரிஞ்சுவேனிவாயே!

மறுதரு

இராகம்: தேசியதோடி

தாளம்: ரூபகம்

ஆங்கிலேயசேஞ்சுதிபதி

பாரினிலே கொடுங் கோன்மைகள் புரிந்த
 ஆரியனே யுன் வீரியந் தன்னை
 போரிய ரணகளம் சோஶி கொரிந்திடக்
 கூரிய வாட்கிறை ஆக்கிடு வேனே.

திசாநாயகன்

மன்னரும் கீழ்த்திசை நன்னகர் வாழும்
பறங்கிகாள் உங்கள் பதாதிகள் முற்றும்
தன்னழிந் தோட உன்னியே வில்லிற்
ாட்டியே நாணிற் பூட்டியே வதைப்பேன்.

ஆங்கிலேய மந்திரி

சஜீத துரக பதாதிகள் முற்றும்
அயமுறு யந்திர வெடிமுனை நில்லா
அடர்ந்து பின்னேடத் தொடர்ந் திங்கிலீசர்
அரசவிருது கொடி நாட்டிடு வோமே.

முள்ளிக்கொடை

அண்ட ரண்டபுவி மண்ட லாதிபரும்
கண்டி நகரடைய என்று மஞ்சிடுவார்
ஆங்கிலர் படைமுன் இங்கமர்க் கேலா
சிங்கன்முன் அறிக்கை செய்திடு வோமே.

கண்டிப்படைகள் ஆங்கிலப்படைகளிடம் தோல்வியடைந்ததும்

ஆங்கிலேய சேநுதிபதி விருத்தம்
தாண்டுபரி தாண்டுதிட சாலியான
தரியலரே சமர்புரிந்து மாற்றுங்கேளை
மாண்டுமுடிந் தேபோனர் மற்றுங்காலாள்
மனைவாக ஒட்டமுற்றுர் மறித்துநீங்கள்
எண்டுஅவர் களைப்பிடித்து இங்கிலீசர்
இலங்குகொடி தனையிமுத்து இதுசணத்தில்
பாண்டுவாத்தி யம்முழங்க கொழும் பெனும்
பட்டனத்தில் உற்றிடுவம் பரிவாய்நாமே.

சேநுதிபதி வசனம்.

துரைகளே! கீர்த்திசிங்கன் சேளை புறமுதுகிட்டோடி
விட்டது. எங்கள் கொடியை ஏற்றி அரசனையும் கைது
செய்து கொழும்பிற்குக் கொண்டுசெல்வோமாக.

செஞ்களத்தின் பிறிதோர் புறத்தே திசாநாயகன் விரக்கி
யுடன் கீர்த்திசிங்கனிடம்

திசாநாயகன் விருத்தம்

அந்தந்தோ கெடுகாலம் தமக்கு ஆச்சு

அடியோடு கொடிமுடிகள் அழிந்து போச்சு
வெந்திறல்சேர் இங்கிலீசர் வெற்றி யாச்சு

வெகுபவுள்கும் திரவியமும் விணுயப் போச்சு
எந்தனது உயிரைக் கொண்டுதப்ப லாச்சு

இனியிதனில் நிற்பதினால் இடறே யாச்சு
உந்தனது எண்ணமென்னே செய்து பாரும்

ஓடியெங்கும் மறைந்திடுவேன் ஒல்கி யானே.

திசாநாயகன் கீர்த்திசிங்கனைத் தனியேவிட்டு ஓடிவிட மன்
னைத்தேடி அங்குவந்த மிதுர்பாவினியிடம்

தரு

இராகம்: இந்தஸ்தான் பியாக் தாளம்: அடதாளசாப்பு
கீர்த்திசிங்கன்

இன்றேடென் ஏரசும் போச்சே — இப்போ

இடர்விளையும் கால மாச்சே

அண்டாப்பழி செய்த பேச்சே — நாமும்

ஆங்கிலர்க் கடிமை யாச்சே.

மிதுர்பாவினி

முன்னமென் சொல்தட்டி விட்டர் — பழி

முருகொலைச் சாபம் பெற்றீர்

நன்னிலைய நாடா துற்றீர் — தெய்வம்

தமையேவாட்டும் கதியே பெற்றீர்.

கீர்த்திசிங்கன்

தெய்வம் பொறுக்காமல் போச்சே — கண்டித்

தேர்வெந்த னின்பேகும் போச்சே

கைதலந் தந்தாள் முருகா — கதிர்

காமனே மாவின் மருகா.

மிதுர்பாவினி

முற்ற வெயில்முது கிற்படா — வெனு
நற்பவுள் சாய்வாழ்ந் திருந்தோம்
பற்றி நீர்செய் பாவத்தாலே — இப்போ
பரதனிக் கலாச்சு தொகோ.

கீர்த்திசிங்கன் இன்னிசை
களித்திடு வெம்கால மெல்லாம்
கண்டியர சென்றே நாம்
சேழித்திடு வம்மென் றிளுக்கச்
சேருகாம வேட்கை யினால்
முளித்திடு வோம்சிகு காந்தி
முடினதே ஆங்கி வற்கு
ஒளித்திடு வோம்குகை யதனுள்
ஒண்டொடியே ஒடி யிப்போ.

கீர்த்திசிங்கன் வசனம் :

அங்புள்ளவளே! யான் செய்த பாவத்தால் இக்கதி
வந்தது. ஆங்கிலேயசேனை இங்கே வருமுன்னே இக்
குகையினுள்ளே மறைந்திடுவோம் பென்னே.

மிதுர்பாவினி இன்னிசை
வந்ததே கெடுகாலம் வாட்டுதே சிகதோஷம்
சிந்துதே கண்ணீராருய் சிவஞ்சிரயின் ரெடுத்த
மைந்தனே கதிர்காமா மாதுவள்ளி மணைா
உந்தனது துணைத்துவாய் உழைமகனே முருகோனே.
கீர்த்திசிங்கனும், மிதுர்பாவினியும் குகையினுள் மறைவதற்கு
முன் ஆங்கிலேய படைவீரர்களால் கைதுசெய்யப்பட்டதும்.

ஆங்கிலேய சேஞ்சிபதி கவி
ஆடிய சமரில்கண்டி அணையலர் புறந்தந்தினரு
ஒடியே ஒளித்துவிட்டார் ஓர்மைசேர் கவர்னர் சொற்போல்
தேடிய கீர்த்திசிங்கன் தென்பட்டாள் பிடித்துநீங்கள்
நாடிய விலங்குபூட்டி நகர்கொழும் புறநகுவோமே.

கொழும்பிலுள்ள ஆங்கிலேய மாளிகை

ஆரூநர், கீர்த்திசிங்கன், ஆங்கிலேய மந்திரி,
ஆலப்புளை, சேஞ்சிபதி

நற்றம்புரிந்த கீர்த்திசிங்கன் விசாரணைக்காகக் கொண்டு
வரப்பட்டு

ஆரூநர் தரு

இராகம்: தோடி

தாளம்: ரூபகம்

ஆலப்புளைக் கிந்தத்தீங்கு விளைத்திட்டதேதென வேயுரைப்பீ
ரெமக்கு
எல்லாம் வரையறை உண்மையாக வேவிண்டிடுவீர்
கீர்த்திசிங்கனே

ஆரூநர் வசனம்:

அடபாவி கீர்த்திசிங்கா! உன்னுடைய ஆட்சியால் ஜுடி
களை வகைத்ததுமன்றி ஆலப்புளையின் மெந்தரையும்
எதற்காகக் கொலைபுரிந்தாய்?

கீர்த்திசிங்கன் தரு

மருவுசேர் கேர்ப்பட்ராச துரையேநான் உரைசெய்வேன்
கண்டிதனிலெனக்கு
மந்திரியாயிருந் தித்தாலுப்புளை தந்திரப் பட்டயம்
பார்துரையே

கீர்த்திசிங்கன் வசனம்:

மகாகனம் பொருந்திய துரையவர்கள் சமுகத்துக்கு அடியான் விண்ணப்பம். இவர் என்னரசைத் தங்களிடம்
ஒப்படைக்க முயற்சிசெய்தமைக்காக நான் அப்படிச்
செய்யவில்லை. இவர் எழுதி மரத்தில் தொங்கவிட்ட
இப்பட்டயத்தைப் பார்த்து மனம் பொறுக்காமல் இக்காரியம் செய்தேன். தயவுடன் இம்மடலைப்பாருங்கள்.

ஆங்கிலேயமந்திரி தரு
 நட்டணயாக இப்பட்டயம் தன்னீர்விட்டது
 உண்மைதானே அதனை
 நல்லித்த தேன்மொழி வல்லதுரைமுன்பு புல்குவாய்டின்
 எவையோரறிய

ஆங்கிலேயமந்திரி வசனம்:

மிஸ்டர் ஆலப்புளை! நீர் இம்மடலை வெளியிட்டது
 உண்மைதானே? எதற்காக வெளியிட்டார்?

ஆலப்புளை தரு
 ஏதுமறி யேனிப்போதுயர் பட்டயச் சூதுமறிகிலேனே
 துரையே
 எந்தனின் ஒப்பத்தையிந்த வேளொபார்த்தால் சந்தேகந்தீர்ந்
 திடுமேபிரபு

ஆலப்புளை வசனம்:

துரையவர்களே! குறிப்பிட்ட வஞ்சனை மடலின் மரம்
 ஒன்றுமறியேன். கடந்த ஆறுமாத காலமாகக்
 கொழும்பில் தங்களுடனிருக்கின்றேன். முள்ளிக்
 கொடை எழுதிய மடலில் என்மைத்துவி தன்னில்
 கொண்ட காதலினால் இப்படிச் செய்ததாக வரைந்திருக்கிறோர். ஐயமுற்றால் இதோ! என் ஒப்பம் பாருங்கள்.

ஆங்கிலேய சேநுதிபதி தரு
 நீதிதவறியே பாரின்யேபரி பாலனமே புரிந்த நின்சொல்லை
 நிச்சயித்திடவே இச்சமுதாயம் நிராகரித்தேன் முழுதும்
 பொய்யென்று

ஆனநார் தந
வரிசைகள்தப்பி யரசாட்சிசெய்தோன் சொல்வாய்மை
என்றிச் சமுதாயம்முன்பு
வூரையறப் புரிவது இவன் மொழிசத்தப்பொய்
பிரதிநிதியோரே நம்பேன்யான்

ஆனநார் கவி

அறுவகைத் தொழில்கள் ராசர்
அமைத்துமே அரசே யாள்வார்
சிறுகுணங் கொல்லுசெங் கோல்
சீர்கேடோய்ப் பிரசை கட்கும்
மஹுமொழி யுரைக்க வந்த
மந்திரி யோடும் மற்றும்
சிறுவர்தாய் கொலையின் குற்றச்
செயல்களின் தீர்ப்ப தாமே.

ஆங்கிலேய மந்திரி தீர்ப்பு வாசகம்:

மகாணம்பொருந்திய மகாராச ராசஞ் சிச்கிலோன்
பிரதிநிதியாய் விளங்காநிற்கும் சேர் ஹேர்பட்டவுண்றிக்
துரையவர்களின் தீர்ப்பின்படி கீர்த்திசிங்களில் ஐந்து
குற்றங்கள் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவது
புத்திபுகட்டிய மந்திரியை வெட்டியதும் இரண்டாவது
பிரசைகளைக் கொடுமைப்படுத்தியதும் மூன்றாவது கற்
புடை மாதரைக் கவர்ந்ததும் நான்காவது பிரதம
மந்திரியின் பிள்ளைகளைக் கொலைபுரிந்ததும் ஐந்தாவது
தாயின் கையில் உலக்கைகொடுத்து இடிப்பித்ததுமன்றி
அன்னவளைக் குளத்திற் தள்ளிக்கொண்றதும் ஆகிய இவ்
வைந்து குற்றங்களில் இரண்டிற்கு மாண்பிப்பளித்து
மற்றைய மூன்று கொலைக்குற்றறங்களின் தீர்ப்பு.

பிரதமமந்திரி ஆலப்புளை சப்பிரகாமம் சென்ற நாட்
தொடக்கம் அவரின் காரியாதிகளைக் கவனித்த முன்விக்
கொடையையும், கீர்த்திசிங்கணையும் தீவாந்திரம் அனுப்
பவும் மிதுர்யாவினையையும், பிள்ளைகளையும் கூயதேசம்
அனுப்பவும் கௌரவ கவர்ணர்துரையவர்களின் கூணை.

வாழி விருத்தம்

ஆதிபர கேதுசத்திய மறையும் வாழி
அன்னைசெப மாலைமரி யானை வாழி
சோதியர்ச் சியசிஷ்டரொடு பாப்பு வாழி
சொல்லரிய குருசந்தி யாசர் வாழி
ஒதிபெறு கன்னியாஸ் திரிகள் வாழி
ஓர்மையாய்த் திருச்செப யோரோங்க வாழி
நீதியுடனிச் சுவிதைப் புலவர் வாழி
நீணிலத்தில் படிப்போர் கேட்போர் வாழியாமே.

முற்றிற்று.

வினா கூடுதல் பின்னால்
பிரதி சம்மத நிதி விடை விடுவது
ஏன் என்ற இரண்டிலேயும் விடுவது
வினா விடுவது விடுவது விடுவது
ஏன் என்ற இரண்டிலேயும் விடுவது
பிரதி சம்மத நிதி விடை விடுவது
வினா விடுவது விடுவது விடுவது

விடுவது

கெட்டியர் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

